

NEWROZ PÎROZ BE!

Newroz geldi! Kürt ulusunun direnişiyile güç kazanan, Ortadoğu halklarının direniş bayramı! Bambaşka bir imgeler toplamıdır, Newroz... Doğanın bahara hazırlandığı bir evrede; ağaçların çiçeğe durduğu, güllerin tomurcuklandığı bir mevsim dönümünde; direnişin de baharına girer Ortadoğu halkları... Dağlardan gelen kar suları, salt doğanın canlanışını değil; bambaşka bir canlanmayı müjdelar bizlere...

Demirci Kawa'nın zalimlerin zalimi Dehaq'ı yenilgiye uğratmasının ardından yaktığı zafer ateşiyle başlar Newroz'un tarihi... Herkes görsün istemiştir Kawa; yenilmez kralın uğradığı felaketi herkes görsün ve bu ateşle ısınsın! Kavganın zaferinin müjdesidir bu.

Ve Newroz ateşi, daha kimlerin eliyle yanmadı ki, demirci Kawa'dan sonra... Ortadoğu ezilenlerinin, yok sayılanların, eli nasır tutmuş emekçilerinin, bilcümle halklarının elinde, bir özgürlük meşalesine dönüştü.

Tarihlerinden aldıkları bu "direniş bayramı"nı

yaşatmak adına, onyıllarca mücadele etti Kürtler. Bedel ödediler, bedel ödettiler... Çocuklarını sokak ortasında canice katledenlere, dillerini, kültürlerini yasaklayanlara, onları büyük bir yoksulluğun içine terk edenlere karşı Newroz, direnişin ve dirilişin adı oldu.

Teslimiyete karşı savaş; yığınlığa karşı Newroz! Newroz ateşi sönmemeli... Direnişi, dirilişi ve zaferi kadar savaşı hatırlatan bu ateş, asla sönmemeli. Zafer govendine tutuşana kadar, Kürt ulusu ve tüm ezilenler, dağbaşlarından meydanlara, barikatlardan zindanlara kadar her ye-

ri ısıtmalı. "Koşulsuz barış" diyenlerin karşısına "zaferi kadar savaşı" şıarıyla dikilen ezilenlerin yüreğine, bilincine işlenmeli bu ateş!

Newroz ateşine, bugün de ihtiyacımız var. Ve hatta belki de, dünden daha fazla ihtiyacımız var. Kürt ulusunun son zamanların en sinsi saldırısına maruz kaldığı, siyaset yapma hakkına varana dek bütün haklarının gasp edildiği; emekçilerin, ezilenlerin her türden baskıya maruz kalıp, buna karşı isyan ateşinin kıvılcımlarını tutuşturmaya başladığı bir tarihsel dönemde, Newroz ateşi, her zamankinden daha

fazla önem kazanıyor.

Başta Kürt ulusu olmak üzere bütün ezilenler ve emekçiler, baskılar, gözetimler ve tutuklamalarla pekiştirilen saldırı furçasına Newroz alanlarında kitlesel yanıt vermeli; "tasfiye" planlarını bu ateşin coşkusuyla paramparça etmelidir! Devrimciler, komünistler, Newroz ateşini emekçilerle birlikte tutuşturmalı; mücadelelerini bu ateşle beslemelidirler!

Haydi Newroz'a! İsyan ateşini harlamaya!

NEWROZ PÎROZ BE!

15 GÜNLÜK SİYASİ GAZETE

Halk için

DEMOKRASİ DEVRİMİLE GELECEK

DEVİRİMCİDEMOKRASİ

18-31 MART 2010 172. Sayı Fiyatı 1 TL e-posta:devrimcidemokras@ttmail.com www.devrimcidemokrasi.net

'Okuldan atmak yetmez, asın bizi'

"Açılım" ve "demokrasi" bolluğunda öğrencilerin payına okuldan atılmak düştü

TEKEL işçilerinin başlatmış oldukları direnişe destek veren İstanbul Sarıgazi'deki Mehmetçik Lisesi öğrencilerinin bir hapse atıldığı kaldı. "Aşmayıp da besleyelim mi" zihniyetini okulda hakim kılmaya çalışan yeni okul müdürü, hakları için direnen TEKEL işçilerine destek amacıyla okulda oturma eylemi yapan öğrencilerden 24'ünü okuldan attı! Eylemin ardından dosyalar hazırlayan, öğrencilerin eylem anında çekilmiş fotoğraflarını ve videolarını "referans" notları ile birlikte dosyaya ilâştirerek öğrenci avına çıkan ilçe milli eğitim müdürü, polis ve okul müdürünün bu oyunu, öğrencilerin ve ailelerinin haklı mücadelesi sonucun-

da bir anda ülke gündemine oturdu. Medyanın da olaya ilgi göstermesi ile paçaları tutuşan ilgililer, sanki 24 öğrenciyi okuldan atma kararını kendileri vermişler gibi, bir anda "ceza olayı abartılmış" açıklamaları yaptılar. Ancak bu açıklamalara tamah etmeyen öğrenciler, 19 Mart günü yaklaşık 2 bin kişinin katıldığı bir protesto eylemi düzenleyerek, okuldan atma kararının geri çekilmesini istedikler. TEKEL işçileri, çeşitli sendikalar ve aralarında DHF'nin de bulunduğu çeşitli devrimci, demokratik kitle örgütlerinin de destek verdiği eylemde konuşan öğrenciler, "Okuldan atmak yetmez, bari bizi asın" dediler.

TEKEL direnişine destek olmak ve işçilerle dayanışmak amacıyla 25 Şubat tarihinde İstanbul Sarıgazi Mehmetçik Lisesi öğrencileri okullarında bir eylem düzenlemişti. Okul idaresi, polis ve Milli Eğitim işbirliği ile eyleme katıldıkları gerekçesiyle 24 öğrenci, haklarında soruşturma açılarak okuldan atıldılar.

GÜNDEM

"Elazığ'da kerpiç öldürdü", ıa Kocaeli'de? SAYFA 3

F tiplerinde insana dair her şey yasak

F tiplerinde siyasi tutsaklara yönelik saldırılar artarak devam ediyor. Devletin son çıkardığı yasalar ile istediği gibi hareket eden hapishane idareleri, insana dair herşeyi ceza verme gerekçesi sayıyor. Türkü söylemek, şiir okumak yasak. Tecriti protesto etmek ise hepten yasak. **sayfa 2**

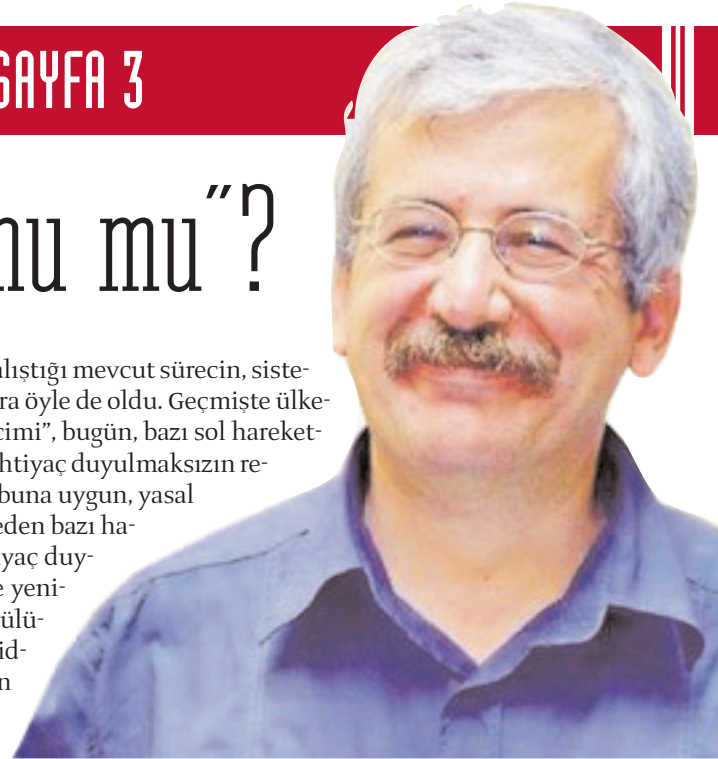

Ankara'da M. Gökçek diktatörlüğü

Ankara'da halkın ulaşım zammına karşı açtığı dava kazanımla sonuçlanınca belediye başkanı Melih Gökçek adeta zıvanadan çıktı. Yüzde yüzlük zammın geri çekilmesi sonrası Gökçek elindeki tüm kozları kullanarak halkı cezalandırmak için otobüs sefer sayılarını azalttı. **sayfa 11**

Solun "re-organizasyonu mu"?

Egemen sistemin "herkesi" sisteme entegre ederek etkisizleştirmeye çalıştığı mevcut sürecin, sistemeleştirilmeye çalışılan sol içinde de yankı bulması kaçınılmazdı. Zira öyle de oldu. Geçmişte ülkenin sosyo-ekonomik yapısından yola çıkarak belirlenen "mücadele biçimi", bugün, bazı sol hareketler için, sosyo-ekonomik yapı belirlenmesinde herhangi bir değişikliğe ihtiyaç duyulmaksızın revize edildi. Sözgelimi, ülkede faşizm koşullarının hakim olduğunu ve buna uygun, yasal alanın dışında taşan bir mücadele hattının örölmesi gerektiğini tespit eden bazı hareketler, görüşlerinde, faşizm koşullarının ortadan kaldırılmasına ihtiyaç duyulmaksızın, mücadele biçimlerini burjuva demokrasisi koşullarına göre yeniden biçimlendirdiler. ÖDP'den ayrılan milletvekili Ufuk Uras'ın öncülüğünde kurulan Özgürlükçü Sol Hareket, bazı reformist kesimler çıkış iddiaları ve pratik hattı dolayısıyla, ÖSH'nin ve sürdürdüğü yönelimin tartışılmak zorunda olduğu açık. Ayrıca ÖSH, re-organize edilen sola en iyi örnek olma özelliğini de taşıyor. **Sayfa 15**

"Açılım"ın Avrupa ayağı: 6 Kürt siyasetçi tutuklandı

Kürt ulusal hareketine yönelik Türk devletinin saldırı konseptine, Avrupa devletleri de eşlik etmeye başladı. Avrupan'ın birçok ülkesinde Kürt ulusal hareketinin medya organlarına ve derneklerine baskınlar yapıldı. Özellikle Belçika'da yoğunlaşan saldırılarda, Zübeyir Aydar ve Remzi Kartal'ın da arala-

rında bulunduğu çok sayıda önde gelen Kürt siyasetçi gözaltına alındı. ROJ TV'ye yapılan baskında, makinalar tahrip edildi, kanalın 1 günlük yayını ise durduruldu. Yapılan baskınlarda 1 milyon 200 bin Euro maddi zarar verildi. Baskınlara sert açıklamalarla tepki veren KCK, "Bize savaşı dayatıyorlar" dedi.

KCK Yürütme Konseyi Başkanı Murat Karayilan, "Planın esas özü gerillayı darbeleme, ezme, güçsüz bırakma ve bu temelde de onun sesi olabilecek yayın organlarını ve kitle tabanını da sindirme biçimindeydi." dedi. ROJ TV ise, "Bu insanlar terörist değil, gazeteci!" dedi. **sayfa 4**

İşçi hareketi ve TEKEL direnişinin güçlü-zayıf halkaları

PERSPEKTİF

Coğrafyamızda işçi sınıfı hareketinin zirve yaptığı belirli dönemler olmuştur. İrili-ufaklı birçok işçi direnişi yaşanmış ve istisnasız olarak hepsi hakim sınıf iktidarlarının faşist saldırılarına maruz kalmış, çoğu kana bulanmıştır. Bu direnişlerin başlıcaları; 1969 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi, 1977'de beş yüz bin emekçinin 1 Mayıs İşçi Bayramı gösterileri, İzmir Tarih İşçi Direnişi, 1993'te maden işçilerinin Zonguldak'tan Ankara'ya "Uzun Yürüyüş" eylemi, 1996 1 Mayıs'ı ve henüz bitmiş sayılmayan 2009-2010 TEKEL işçi direnişi olarak sayılabilir. 1960'lardan 2010'a kadar yarım asırlık zamana sığdırılan büyük işçi hareketlerinin kabaca tarifi budur. Ülkemizde devrimci durumun sürekli olmasına karşın, devrimci işçi hareketinin bu geçercisi çok da kabarıklık sayılmaz. Devrimci durumun sürekli olup zaman zaman tırmanış göstererek oldukça yüksek seyretmesi genel devrimci hareket açısından olumlu bir olgudur. **SAYFA 8**

Köylünün tek suçu üretmek

RÖPORTAJ

Devletin IMF öncülüğünde yaşama geçirdiği neo-liberal politikalar milyonlarca köylü yıkımın eşiğine sürükledi. Devletin köylüyü bitirme politikası gün geçtikçe daha şıcağ hissediliyor. Yozgat'ın Yenifakıllı ilçesi Eskiören Köyü'nde yaşayan şeker pancarı üreticisi Hüseyin Yılmaz isimli köylü devlete borçlandırdığı kredileri ödeyemeyince intihar etti. Yılmaz'ın intiharı ile köylülerin yaşadığı sorunlar kısa da olsa gündeme geldi fakat ne devlet onlarla ilgilendi, ne de burjuva feodal medya. Bölgede yaptığımız araştırmalar sonucu birçok köylü Yılmaz'la aynı durum içerisinde. Hemen hemen bütün köylüler devletin yıkım politikaları ile üretimden kopma noktasında. **SAYFA 12**

Devlet, “sakıncalı” balonlara elkoydu

5 yaşındaki Öykü'nün tutsak amca ve teyzelerine yolladığı balonlara devlet tarafından “sakıncalı” bulunarak el konuldu

Yazar Adil Okay'ın kızı olan Öykü, yaklaşık bir buçuk yıldır politik tutsaklarla mektuplaşıyor. İki yıl önce Adil ve Tülin Okay tutsaklarla dayanışmak, paylaşmak ve onlara dışarının solugunu taşımak için mektup kampanyası başlatmış ve ilerleyen aylarda bu paylaşım kızları Öykü'yü de dahil etmişlerdi. Ülkenin çeşitli hapishanelerinden onlarca tutsakla yazışan Öykü, tutsakların dışarıdan soluk aldığı 'sevgili Öykü' olmuştu.

Mektuplarını anne ve babasına yazdıran Öykü, Şubat 2010 tarihinde içinde hediye balonların bulunduğu mektupları siyasi tutsaklara göndermişti. Öykü'nün yolladığı mektupların içindeki balonlar Bingöl, Gaziantep, Adıyaman hapishanelerinde sahiplerine verilirken Muş, İzmir, Kocaeli, Burdur, Siirt, Tekirdağ, Ankara Sincan ve Bolu hapishanelerinde balonlar “sa-

kıncalı” bulunarak siyasi tutsaklara verilmedi. Konuyla ilgili İHD Mersin Şubesi'nde basın toplantısı düzenleyen Adil ve Tülin Okay, “Pe-ki, verilmeyen balonlara ne oldu? Neden bize iade edilmemektedir?” diyerek, bu konuda hapishanelerden gelen mektuplardan ayrıntılı bilgi vererek, hapishanelerdeki tecrite dik-kat çektiler. Okay çiftinin çeşitli hapishanelerden “sakıncalı” bulunan balonlara dair tutsakların konu-yu dair Öykü'ye yazdıkları şöyle:

Hamit Turanlıoğlu, Serkan Haya (Ankara/Sincan-F Tipi Hapishanesi): “Sevgili Öykücan, mektubuna geç cevap vermek zorunda kaldık. Nedeni ise biz-lere verilen 'Gereksiz yere türkü söylemek-ten' dolayı mektup cezasıydı.”

Dilek Öz (Burdur-E Tipi Hapishanesi): “Balonlardan bahsetmişsin. Mecazen değil galiba. Ama zarfın içinden böyle bir şey çıkmadı. Haberin olsun.”

A.Vahap Narin (İzmir/Buca-F Tipi Hapishanesi): “Sevgi-li Öykü. (...) Balon için teşekkür ederim ama içeriye verilmiyor. Haberin olsun diye söylü-yorum...”

Ruhan Havak (Siirt-E Tipi Hapishanesi): “Bu arada maalesef mektup içerisinde göndermiş oldu-ğun renkli balonu göremedim. Ola ki siyah renk olmadığından 'yasak' diye el koydular. Yoksa değerli arkadaşımın balonuyla bir gü-zel oynayıp eğlenirdik...”

Hasan Gülbahar ve İbrahim Sahin (Kocaeli-F Tipi Hapis-hanesi): “Sevgili Öykü. Gönderdiğin mektubu aldım. (...) Ancak balonu alamadım. Yani gel-miş ama içeriye vermediler. Nedenini ben de bilmiyorum, ama senin dediğin gibi ba-lonlar güzel duyguların-sevinçlerin ve özgür-lüğün sembolüdür. Ve sanırım bunlar tehli-keli şöyle! Yoksa bu kadar güzel bir balonu

neden bana vermesinler ki!”

Hüseyin Uzunadağ (Tekirdağ-F Tipi Hapishanesi): “Mer-haba Öykü. Bana gönderdiğin balonu alama-dım, göremedim. Neden dersen yasak ve tehlikeli görülyor böyle şeyler de ondan sanırım.”

'Devletten balonları geri istiyoruz'

Okay ailesi, bir balonun sevincini bile çok gören anlayışın, tutsaklara, başka ne zulüm-ler yapabileceğine dair ipuçları verdiğini be-lirterek, 'görölmüştür' mührüyle gelen mek-tupların açıklamalarına kanıt olduğunu be-lirtti. Okay ailesi devletten balonlarını geri iş-tediklerini ve verilmeyişi takdirde ise imza kampanyası başlatacaklarını ifade ettiler. Basın toplantısında ayrıca Öykü'ye, tutsak-lardan gelen yüzlerce mektup, el emeği iş-lenmiş ürünler ve fotoğrafların bulunduğu sergi açıldı.

F tipi 'tecrit' hanelerde insana dair herşey yasak!

Devletin, siyasi tutsakları susturmak ve etkisizleştirmek için uygulamaya koyduğu F tipi 'tecrit'hanelerde dev-rimci, komünist ve yurtsever tutsakla-ra yönelik saldırıları hız kesmeden de-vam ediyor. Hapishanelerde siyasi tut-sakları teslim alamayan devlet, F tiple-rinde insana dair ne varsa yasaklıyor. Hapishanedeki hak ihallerini slogan atarak protesto eden MKP dava tutsa-ğı Veyssel Kaplan'a, hapishane idaresi 90 gün kapalı görüş yasağı verdi. Kandıra 2 No'lu F Tipi Hapishanesi'nde tutsak bulunan MKP dava tutsağı Vey-

ssel Kaplan, hapishane yönetimi tarafın-dan alınan kararlarla baskı altına alınarak susturulmak isteniyor. Slogan attı-ğı ve anma yaptığı gerekçesiyle Veyssel Kaplan'a 90 gün kapalı görüş yasağı veren hapishane yönetimi, daha önce de Kaplan'a belirli tarihlerde yaklaşık 100 gün 'iletişim yasağı' vermişti. Devlet tarafından çıkarılan son kanun değişiklikleriyle hapishane idaresine büyük yetkiler verilmesi sonucunda si-yasi tutsaklara yönelik tecrit ve teslim alma saldırılarına maruz kalan bir diğer MKP dava tutsağı Şerafettin Yer ve di-

ğer dava arkadaşları oldu.

Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'nde tutsak bulunan Şerafettin Yer ve diğer siyasi tutsakların maruz kaldığı hak gaspları, devletin siyasi tutsakları teslim alabil-mek için bütün gayretini sarf ettiğini gözler önüne seriyor. Siyasi tutsakların maruz kaldığı hak gaspları şöyle: 1)10 saatlik sohbet hakkını sağlayan 45/1 No'lu genelge uygulanmıyor 2) Türkü söylemekten, şiir okumaktan dolayı 9 ile 12 ayı bulan iletişim veya ziyaret yasağı veriliyor. 3) Milletvekillerine yollamak istenilen

mektuplar denetime tabi tutuluyor (ye-ni uygulama). Vekillere yazılan mektup-lar imha ediliyor, vekillere ulaştırılmıyor. 4) Tutsakların avukatlarla iletişim hak-ları yeni dayatmalarla engelleniyor. 5) Mektup ve faks imhaları sürüyor. En son yollanan 8 Mart Dünya Emekçi Ka-dınlar Günü'nü kutlama faksları imha edildi. 6) Hava soğuk olmasına rağmen kalori-ferler bozuk olduğu ileri sürülerekalış-tırılmıyor.

Adres yine Sincan Hapishanesi!

Her geçen gün yeni hak gaspları ile gündeme gelen Ankara Sincan Kadın Kapalı Hapishanesi'nden bir hak ihlali haberi daha geldi. Sincan Hapishane-si'nde siyasi tutsaklara yönelik yapılan 'girişlerdeki onursuz arama', son olarak hapishaneye sevkli gelen PKK dava tutsağı Deniz Yıldız'a uygulandı. Sincan Kadın Kapalı Hapishanesi'ne ziya-rette giden avukat ve görüşmecilerden edindiğimiz bilgilere göre, PKK dava tut-sağı Deniz Yıldız çınılçplak soyundurul-a-rak gardiyanlar tarafından darp edildi. Yıldız'a uygulanan işkenceye karşı dev-rimci kadın tutsakların hücre kapılarına vurarak ve slogan atarak işkenceyi pro-testo ettiği öğrenildi. Hatırlanacağı üzere, Ankara Sincan Ka-dın Kapalı Hapishanesi, Ulucanlar Ha-pishanesi'nden zorla sevk edilen dev-rimci kadınlara yapılan çıplak ve onur kırıcı aramayla kamuoyu gündemine gelmiş, tecrit ve tredman uygulamala-nı, hem mimari anlamda devreye so-kulmuş, hem de 'suçlu beden (!)'e yö-nelik katmerleştirilmiş işkence yön-temleri uygulanmaya başlanmıştı.

Ümit İlter aylardır tedavi edilmiyor

Hapishanedeki tecrit koşullarından dolayı ağır sağlık sorunları ile karşı karşıya kalan tutsaklar listesine son eklenen isim: Ümit İlter.

Halkın Hukuk Bürosu, Bolu F Tipi Hapishanesi'nde tutuklu bulu-nan, siyasi tutsak İlter'in ağırlaşan sağlık durumu hakkında bilgi-lendirme yapmak için İstanbul Barosu Orhan Apaydın Toplantı Salonu'ndü basın açıklaması düzenledi.

Açıklamayı yapan İlter'in avukatı Ebru Timtik, İlter'in günlük ya-şamını ciddi bir şekilde etkileyen hastalığının teşhisinin bile ay-lardır yapılmadığını, 2008 Kasım ayından bu yana gittikçe artan bir şekilde akciğerlerinde ağrı hissedene ve solunum güçlüğü ya-şayan İlter'in sağlık durumunun çok ciddi olduğunu söyledi. Tim-tik, İlter'in süregelen şikayetlerini ve daha önce tüberküloz has-talığı geçirdiğini kurum doktoruna 13 Kasım 2009'da anlattığını, hastalığının tedavi ve teşhisi için Bolu İzzet Baysal Hastanesi'ne ve sonrasında Ankara Numune Hastanesi'ne sevk edildiğini; an-cak tedavisine yönelik bir işlem yapılmaksızın hapishaneye geri götürüldüğünü kaydetti.

İlter'in, hastalığının ilerlemesi sonucunda tekrar Bolu İzzet Baysal Hastanesi'ne sevk edildiğini söyleyen Timtik, “Buradaki hastane ileri tetkiklerin yapılması gerektiğini vurgulayarak hastanede mahkum koğuşu bulunmaması nedeniyle kendisini 11 Ocak 2010 tarihinde Ankara Numuna Hastanesi'ne sevk etmiştir.” dedi.

HASTALIĞINI TEŞHİS EDECEK HASTANE BULUNAMIYOR (!)

Ankara Numune Hastanesi'nin, İlter'in akciğerinde nodüllerin oluştuğunu ve damarında kalınlaşmanın olduğunu ancak kesin tanı için ileri tetkiklerin yapılması gerektiğini tespit ettip İlter'i Atatürk Göğüs Hastalıkları Hastanesi'ne sevk ettiğini belirten Timtik konuşmasının sonunda şu ifadelere yer verdi: “16 Şubat 2010 tarihinde Atatürk Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eği-tim ve Araştırma Hastanesi'ne getirilen İlter, tüberküloz hastalı-ğı olmadığı gerekçesiyle ring aracından indirilmeden geri gönde-rilmiştir. İlter'ir sağlık durumu giderek ağırlaşmaktadır. Son dört aydır hastalığını teşhis edecek hastane her nasılsa bulunama-mıştır!”

TIHV, Eğitim-Sen 1 No'lu Şube, TAYAD, Halk Cephesi, İdil kültür Merkezi ve Tecrite Karşı Sanatçılardan Ruhan Mavruk, Mehmet Esatoğlu ile Bilgesu Erenus'un destek verdiği basın toplantısına, Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD) Yönetim Kurulu Üyesi Güray Dağ, İstanbul Tabip Odası (İTO) Genel Sekreteri Dr. Hüseyin De-mirdizen konuşmacı olarak katıldı.

DEVİRİMCİ DEMOKRASİ'DEN

Elazığ'da 5.5 büyüklüğünde bir deprem meydana geldi. Evler yıkıldı insan çığlıklarıyla hayvanların inlemeleri birbirine karıştı. Eller yıkılan kerpiçlerin arasında canlı aradı, ölü bedenler dışarıya çıkarıldı. Sonra devlet ölenlerin sayısını 57 olarak açıkladı, 51 dedi ve en son yanlış saydığını açıklayarak tam rakamın 41 olduğunu belirtti. İnsan ve rakam yine yan yana geldi, rakamlarla depremin etkisi anlatıldı. Ölenler, kalanlar, zararlar ziyanlar. Derken devletin başbakanı çıktı medyanın karşısına, depremin faturasını kerpiç evlere ve onları yapan köylülere kesti. Büyük alkış aldı şürekasından. Burjuva feodal basın normal yayın akışını keserek enkaz altında kalan insanların dramlarını karşımıza çıkarttı, ardından deprem uzmanlarının olası risk tahminleri uçuşuverdi stüdyolardan. Hazır mıyız? Değil miyiz?. Deprem üzerine yapılan tartışmalar 1 hafta ekranlarda ve gazete sayfalarında manşetten yer buldu. Bu sırada depremde ölen insanlarımızda ağırlat eşliğinde toprağa verilmeye başlandı. Burjuva feodal medya, deprem tartışmalarının yükselttiği reytingin düşmesiyle beraber başka konulara yönelmeye başladı. Devlet

ise medyanın okşadığı depremi “yapacağız”, “kuracağız”, “başınız sağolsun”, “Elazığ'da TOKİ'leyeceğiz inşallah” sözleri, bölge ziyaretleri, forma ve oyuncak dağıtımı eşliğinde verdiği medya pozları ile depremi “sorunsuz” atlattı.

Ne olmuştu: 10 köyde evler yıkıldı, 41 ölü

Deprem sonrası yapılan çalışmalara göre en çok Kovancılar'a bağlı üç köyde hasar olduğu tespit edilirken, depremin 10 köyde yıkıma neden olduğu açıklandı.

6 büyüklüğündeki deprem, il merkezi, Kovancılar ve Karakoçan ilçelerinde ufak maddi hasarların dışında can kaybına yol açmazken, hasarın ve can kaybının büyük kısmı Kovancılar'a bağlı, aşağı ile yukarı Kanatlı, Göçmeler, aşağı ile yukarı Demirci, Okçular köylerinde yaşandı. Depremde 41 kişi öldü, yüzden fazla yaralı var. Ve yine telef olan yüzlerce hayvan.

Hime hesap kesildi: Herpiç evler

Deprem gündemden düşerken Erdoğan'ın yaptığı açıklama ise çok tartışıldı. Erdoğan, devletin ilgisizliğini açıklamak yerine bilindik söylemlere baş vurarak can kaybının

yaşanmasını bölgedeki kerpiç evler ile mimari yapıya yani bölge halkına bağladı. Erdoğan'a göre il merkezinde can kaybı olmaması nedeniyle köylüleri depremin değil, kerpiç evlerin öldürdüğünü öne sürdü. Ne dedi Erdoğan, “Şu ana kadar kaybettiklerimiz en büyük üzüntümüz, hüznümüz. Şüphesiz ki bu bölgenin yerel mimari anlayışı kerpiç yapılanmadır. Bu kerpiç yapılanmanın da ne yazık ki tabii faturası, bedeli ağır olmuştur.”

Him Faydalandı: düzenin istismarcıları

Başbakan Erdoğan bu sözlerle depremde ölen insanların neden öldüklerinin kendince analizini yaparken, kurmayları ve CHP, MHP gibi düzen partileri bölgeye akın ederek, depremde etkilenen bölge halkına “yanınızdayız” mesajı verdiler. Bölge ziyaretlerinde, çocukların kafaları okşandı, oyuncak ve iş vaatleri dağıtıldı medya karşısında, birde biri topu kerpiçe attı, diğeri hükümetin basiretsizliğine, istismarcıları yine ölen masum insanların siyasi malzeme yapmaya devam etti. Oysa, ne kerpiç can almıştı, ne de deprem. Elazığ ve çevresinin deprem bölgesi olduğu

bilinen bir gerçeklikti. Daha önce de bölgede meydana gelen depremlerde yine can kaybı yaşanmıştı. Fakat, devletin insana verdiği değerden kaynaklı, bölgede bilinen deprem riskine karşı hiç bir sağlıklı adım atılmadı. Bölgedeki köylüleri devlet sadece vergi ve verdiği kamu hizmetinin faturalarını tahsil etmek ve oy toplamak için ziyaret etti. Birde depremden sonra. Ülkenin deprem kuşağında olma sorununu yüzeysel olarak tartıştı devlet, ve yüzeysel çözümlerle halka güven vermek istedi. Halka verilecek hizmet, hep maliyetli iş katogirisine girdiğinden, hiç bir adım atılmadı devlet tarafından bölgede. Sadece TOKİ ile ev sözü verildi. Uzunvadeli kredilerle ödemek şartı ise sonra eklenecek. Telef olan küçükbaş büyükbaş hayvanın tazmin edileceği müjdesi de diğer iyi haber (!) Verilen sözler Kocaeli depremini hatırlattı. ‘Senaryo aynı, sadece oyuncular değişmiş’ dedi halk.

Ve son; Elazığ depreminde ölenler öldükleriyle, geride kalanlar ise acılarıyla başbaşa kaldı. Aynı Kocaeli depreminde olduğu gibi...

devrimci demokrasi senin sesindir

OKU KÜT OL

ABONE OL ABONE BUL

HESAP NUMARALARI Ertaş ÖZTÜRK adına
İş Bankası İst. Ahsaray Şubesi: [TL] 1002 30000 1153314
İş Bankası İst. Ahsaray Şubesi: [Euro] 1002 301000 1107308

”Elazığ’da kerpiç öldürdü“, ya Kocaeli’de?

Elazığ depremiyle yaşanan felakette yaşamı nı yitiren halkımızın yoksulluk içindeki kıyımından ve tüm dramdan sorumlu olan devlettir. Halkımızın acılarını paylaşıyor, başsağlığı dileklerimizi iletiyoruz.

Biliyoruz ki, sorunların kaynağı köklü olarak açığa çıkınlıp kurutulmadan, acı ve ölümler eksik olmayacaktır. Halkın çektiği acıların önlenmesi, ancak bu acılara yol açan sebeplerin ortadan kaldırılmasıyla mümkün olacaktır. O halde meselenin bu yanı üzerinde durmak hem kaçınılmaz ve hem de zorunludur. Acılarımız birikirken, acıların sonlandırılması için gerici sistemlerin tasfiyesine yönelmekten daha isabetli bir yaklaşım olamaz. Elazığ depremi bir kez daha toplumsal yaşam koşullarımızın standartlarına işaret etmiştir. Aynı zamanda Türk devletinin ve onun basındakilerin niteliğini de gözler önüne sermiştir. Onlarca insan göz göre göre depreme kurban edilmiştir. Hakim sınıflar, insanların bu ilkel koşullarda yaşamasını kışkıllayan gerici sistemleri ve sömürü düzenlerini sorgulama yerine, keyfi bir tercihmiş veya halkı sömürerek köhne yapılarda yaşamaya kendileri mahkum etmemişler gibi, bu mimari yapıyı suçlayarak sıyrılmaya çalışıyorlar. Halkın acılarını paylaşıyor pozlarına girerek, kendi sorumluluklarını gizlemekten de öteye, onların acılarını kullanıp desteklerini kazanmanın peşindedirler.

Depremde ölenlerin sayısının kah 57, kah 51,

kah 41 olarak açıklanması trajik bir durum olarak kendisini dışa vurdu. Ülkemizde bu büyüklükteki bir depremin 41 insanın ölümüne, evlerinin yerle bir olmasına yol açması devletin, insan hayatını korumak için hiç bir adım atmadığını da gözler önüne serdi. Devletin, sözde depreme karşı önlem almak için halktan topladığı deprem “vergisi”nin de devlet tarafından hiç edildiğini, depreme hazırlık yerine bütçe açığını ve patronların kredi ihtiyaçlarını karşılamak için kullanıldığını yaşanan deprem sonrası bir kez daha gördük.

Geçici olarak getirilen “deprem vergisi” sessiz sedasız bir şekilde geçicilik modundan çıkılarak 10 yıldır uygulanan kalıcı bir vergiye dönüştürülmüştü. On yılda toplam 35 milyar TL’nin toplandığı ve bu meblağın bütçeye katıldığı söylenmektedir. Ama deprem riskinin sıcak ve ciddi olmasına karşın, bu toplanan haracın deprem çalışmalarına kullanılmaması dikkat çekicidir. Yani, deprem gerçeği kullanılarak, bu korku yoksul halkı soymanın aracı haline getirilmiş, toplanan vergi ise, borçların kapatılması için kullanılmış, insanlar bile bile ölüme yollanmıştır. Evet, bunu yapan gerici hakim sınıflar, utanmadan “depremedelere” gidip yardım eden gibi gözükerek iyilik meleği kesilmektedirler. Halktan topladıkları haracın cüzi miktarından “depremede” denen devletzedelere sıcak çorba vererek, devletin büyük ve “insan se-

ver” olduğuna insanları inandırmaya çalışmaktadırlar. Bu denli riyakar olabilen, deprem “vergisi” alıp da bu paraları deprem önlemlerine kullanmayarak ölümlere davetiye çıkartan devlet, yaşamını yitiren 41 kişinin katili durumundadır.

Halkı sadece bir oy deposu olarak gören bu devlet ve onu yönetenler, harabe olmuş köyleri dolaşıp virane olmuş evlerin üzerinde boy gösterisi yaparken, “yaraların sarılacağını” söyleyip timsah gözyaşlarıyla taziyeler sunarak halkın yanında olduklarını ima edip acılı halkımızın hayranlığını kazanmaya çalıştılar. Oysa, halkımızın o kerpiç evlerde en sağlıklı koşullarda yaşamasının ve depremlere kurban gitmesinin gerçek sorumlularının kendileri olduğu ne unutulabilir, ne de gözden kaçırılabilir. Utanmadan kerpiç evleri sorumlu gösterip bölgedeki mimari yapıyı suçlamaktadırlar. Oysa Düzce ve Kocaeli depremlerinin vurduğu bölgelerdeki evlerin tamamı betonarme evler olmasına karşın depremden büyük zarar görmüş, iki depremde toplam 25 bin insanın hayatını kaybetmişti! Açktır ki depremde bu denli can kaybı yaşanmasının nedeni evlerin kerpiç ya da betonarme olması değil, devletin, halkın hayatını dikkate alan düzenlemeleri yapmaması, depreme karşı gerekli önlemleri almamasıdır.

Depreme karşı önlem alınmamasına karşın, alınan deprem “vergisi” zenginliklerine ek-

lenmiş-ceplerine indirilmiştir. Sömürücü sistemleri neticesinde halklarımız yoksullaştırılarak yaşamaz evlerde barınmaya zorunlu bırakılmıştır. Yıkıma yol açmayacak büyüklükteki bu depremin ora evlerinde yıkıma yol açıp can almasının nedeni, sömürüden doğan yoksulluk, dengesiz gelişme-eşitsiz yatırım ve paylaşımındaki adaletsizlik temelinde dayanmaktadır. Yoksulluk ve sefalet kadar değil, egemen sınıfların halka dayattığı bir zulüm ve neticedir. Kerpiç evlerde yaşamak tercih değil, yoksulluğun sonucudur. Ölümlere yol açan kerpiç evler ise, halkı kerpiç evlerde yaşamaya mahkum eden egemen sınıflar suçlu ve sorumludurlar. Tersanelerde ölen işçilerdir, maden ocaklarında göçük altında can veren işçilerdir, sel-lerde ölen yoksullardır, depremlerde ölenler emekçi halklarımız ve köylülerimizdir. Hangi birine gerekçe uydurulup bulunabilir ki... Bu kaçınıcı ölüm, kaçınıcı “ihmal”. Ve daha kaçınıcı kapıda... “Kalkınma” dediklerinin komprador kapitalist sermayenin ve feodal beylerin emperyalist sermayeyle kol kola egemenliğini geliştirmesi; “demokratikleşme” dediklerinin de faşist diktatörlüklerini dizginsiz geliştirmeye olduğu açıktır. Bu gerici düzen yıkımdıkça halkımızın sömürücü egemen sınıflar düzenine kurban gitmesi önlenemez.

Elazığ’da yaşanan deprem felaketi, yaşanan bütün doğal afetlerde olduğu gibi, sistemin gerçek yüzünü açığa çıkarma misyonunu üstlendi. Gerek felaketin can ve mal kaybına neden olduğu yerleşim yerlerinin ekonomik gelir düzeyinin düşüklüğü, gerekse de felaket sonrası yapılan açıklamalar, görmek isteyene, pek çok şeyi gösterir niteliktedir.

ABD emperyalizminin her yıl tekrarlayan Ermeni soykırım oyunu

Amerikan yerlilerini katlederek topraklarını ellerinden alan, siyahlara eşî görülmemiş zulümler yapan, Vietnam’da, Irak’ta, Afganistan’da, Pakistan’da ve daha birçok yerde milyonlarca insanı katleden ve bütün bu katliamları savunan, suç kabul etmeyen ABD, 1915 yılında Türk devletinin Ermenilere uyguladığı soykırımı her yıl siyasi bir pazarlık unsuru olarak masaya sürüyor. Katliam ve soykırım meseleleriyle suç dosyası hayli kabarık olan ABD, Türk devletinin Ermenilere uyguladığı soykırımı 4 Mart’ta Temsilciler Meclisi Dış İlişkiler Komitesi’nde oylayarak kabul etti. Tabi ki bu bir adım, bunun ardından tasarı Temsilciler Meclisi’nin gündemine gelecek...

Aslında Türkiye-Kuzey Kürdistan topraklarında yaşayan Ermenilerin yaşadıkları bu tarifsiz acı, bu yıkım ve soykırım hemen hemen her yıl ABD tarafından, kendi menfaatleri doğrultusunda bir koz olarak gündeme getiriliyor. O nedenle Ermeni soykırım tasarısının bu yıl da gündeme getirilmiş olması pek şaşırtıcı olmadı. Peki tasarının bu yıl kabul edilmesinde etkili olan neden nedir? İsrail-TC anlaşmazlığına bir tepki olarak mı kabul edildi? TC’nin Araplara ve İran’a “yakınlaşması” ve Gazze saldırısını kınamasına bir yanıt olarak mı? Yoksa ABD, binlerce Ermeni’nin 1915’te yaşadığı acıları samimiyetle paylaştığı için mi? Bu sorulara verilecek akli selim yanıt, “hayır” olacaktır. Evet, neden bunlar değildir. ABD’nin, soykırım tasarısına ilişkin tüm beyanlarını “ülke menfaatleri” penceresinden bakarak dillendirmesi, soykırımda yaşamını

yitirmiş olanların acılarını hiç mi hiç önemsemediğini gözler önüne sermektedir. Bu tasarının gündeme getirilerek kabul edilmesinin nedeni, ABD’nin Balkanlar’dan Kafkaslara, Ortadoğu’dan Güney Asya’ya ve Afrika’ya uzanan geniş eksenli politikası, bu politikasında Türk devletine ve AKP zatında temsil olunan güçlere biçtiği misyondur. Zira önümüzde yaklaşan bir seçim süreci var ve AKP’nin çeşitli adımlarından ötürü kitle desteğinde belirli bir düşüş olduğu görülüyor. Böylesi bir tablo içerisinde ABD Temsilciler Meclisi Dış İlişkiler Komitesi’nin, Obama yönetiminin “kabul etmeyin, ülke menfaatleri zarar görür” sözde kıskına rağmen kabul ettiği tasarının, Türk devletinin ve AKP hükümetinin ABD’ye gösterecekleri tepkiler sonucunda Temsilciler Meclisi’nde gündeme alınmaması, ülkemizde AKP’ye yönelik kitle desteğinin artmasında etkili olacaktır. Tıpkı danışıklı bir dövüş olarak tertip edilen ve sahnelenen Davos kıskınının Tayyip Erdoğan’ın ve AKP hükümetinin ülkemizde ve birçok Ortadoğu ülkesinde halk tarafından “kahraman, Davos Fatihi” ilan edilmesini sağladığı gibi...

Elbette işin bir yanını ülkemiz özgünlüde yaklaşan seçimler oluşturunken, diğer yanını ise AKP ile temsil edilen ABD çıkarlarının önümüzdeki süreçte de uluslararası alanda güvenle korunması oluşturmaktadır. Çünkü ABD’nin, danışıklı bir dövüşün ürünü olarak, AKP ve Tayyip Erdoğan karşısında attığı bir takım geri adımlar, yaptığı övücü açıklamalar, Türk devletinin ve AKP-Erdoğan Müslüman Ortadoğu halkları içinde “kahra-

man”, “peşinden gidilebilecek”, “ABD’ye meydan okuyan” bir merkez olarak öne çıktığı görülüyor. Kuşku yok ki bu durum, ABD’nin, bölgedeki birçok kirli işini TC maşası ile halletmesini de kolaylaştırıyor. İşte Ermeni soykırımı gibi büyük bir acının dahi ABD tarafından siyasete malzeme edilmesinin bir diğer nedeni de bu olsa gerek.

Öte yandan Erdoğan’ın, Ermeni soykırımı tasarılarını kabul eden İsveç’e nasıl bir yanıt verileceğine dair sorulan soruya verdiği cevap da, yukarıda özetlediğimiz tabloyu kanıtlar nitelikte: “Bunların hiçbirisi bizi ilgilendirmez. Bunların hiç birisinin Ermenistan-Türkiye arasında bir yeri yok. Bunlar kendi kendilerine rol çalıyorlar.” Tabii burada TC’nin, en sert tepkisini, ABD’ye göstermiş olması da dikkate alınmalı, bunun nedeni sorgulanmalıdır.

Erdoğan, soykırımı iç politika malzemesi yapıyor

Erdoğan, ABD ile Ermeni soykırımı üzerinden başlatılan danışıklı dövüşün ülke içindeki ayaklarını çoktan örmüş durumda. ABD’ye efelenecek büyükelçisini çeken, ABD’de yapılacak bir toplantıya davetli olmalarına rağmen alt düzeyden birini göndereceklerini söyleyen Tayyip Erdoğan, tasarının ABD Temsilciler Meclisi Genel Kurulu’nda görüşülmesi ya da kabul edilmesi halinde Türkiye-Kuzey Kürdistan’da yaşayan 100 bin Ermeni’yi sınır dışı edeceğini duyurdu. Erdoğan, ülkemizde yaşayan 170 bin Ermeni’nin 100 bininin TC vatandaşları olmadığını belirterek, “Ama yüz binini biz ülkemizde şu anda idare ediyoruz. E ne yapacağım ben yarın, gere-

kirse bu yüz binine hadi siz de memleketinize diyeceğim, bunu yapacağım.” sözleri ile soykırımı mantalitenin nasıl devam ettiğini gözler önüne serdi.

Hatırlarla dolu bir tarih gizleniyor

Evet, tarih sayfalarını karıştıralım ve bakalım Demokrasi-diller mozaigi olan ülkemizde ne olmuş... 1 milyondan fazla Ermeni yaşadıkları topraklarda katledildi ve malları mülkleri yağmalandı. Balkan bozununu da yaşayan İttihat Terakki yağmalayacak toprak bula-mayınca gözünü gayri-Müslim diye yaftalanan insanların varlıklarına dikti. Ve yaptı yapacağını. Bu kadarla da kalmadı. Devam etti talan ve yağmaya.

Bu gün ise bu talan ve yağmalara, katliamlara tarih kitaplarında “fetih ve kahramanlık” olarak yer veriliyor. Ermeni katliamı 1915’le sınırlı değil. Çünkü zaten Osmanlı’da bitmiş değil sadece şekil değiştirmiştir. Zira bu gün Türk hakim güçleri “ecdadımız” dedikleri Osmanlı tarihini büyük bir gururla, destansı bir dille anlatırlar. Kahramanlıklarla dolu destansı tarihlerinde Kürt’lere yaptıklarını saymazsak, 1915’ten sonra geri kalan Ermenileri 1920’lerde Kazım Karabekir, Topal Osman gibi haramilerin saldırıları, 1942 Varlık Vergisi, 6-7 Eylül 1955 talanı, 1963’ten sonra 40 bin Rum’un ülkeden zorla çıkarılması İttihatçıların başlattığı ‘sermayenin Türkleştirilmesi’ politikalarının ve soykırımların devamı niteliğindeydi. 1974’te yağdı mallarına el konması bu operasyonun son hamlesi oldu.

Özgürlük yolunda Devrimci Demokrasi’yle ileri

Bir önceki sayımızda gazetemizin başlatmış olduğu kampanya ve bu kampanyanın genel durumuyla çalışanından yazarna ve okur kitlesine varıncaya kadar kampanyayla nasıl bir ilişkilendirme içerisinde olduğunu ele alarak genel izlenimlerimizi ortaya koymuştuk. Daha çok sonuçlara ve izlenimlere dayanılarak yapılan değerlendirmeler bir anlamda kampanya özgünlüğünde mevcut durumun özetlenmesi niteliğindeydi. Bu makalemizde de yine gazetemizin sürdürmekte olduğu ve önümüzdeki günlerde yeniden bir yoğunlaşmayla hareketlilik kazandıracağını öğrendiğimiz kampanyamızın hedefleri ve pratik yönelimini ele almaya çalışacağız. Dönem dönem devrimci, muhalif basının yaşadığı sorunları ve dayandığı kitle temelini vurgu yaparak özel olarak da bu toplam içerisinde Devrimci Demokrasi’nin durduğu yeri değerlendirmekteyiz. Zira genel tekrara düşmeden gazetemiz özgünlüğünde özette birkaç noktanın altını yeniden çizmek gerekmektedir. Gazetemiz kendisini sınıflar üstü görmemekte veya sınıflara ve bunlar arasındaki mücadeleye rağmen kendisini var etmemektedir. Aksine her şeyde olduğu gibi kendisini de sınıf mücadelesinin bir ihtiyacı ve iki sınıf arasında cereyan eden mücadelenin bir parçası ve aynı zamanda da tarafı olarak görmektedir. Dolayısıyla sınıf mücadelesinin diğer esas ve tali araçları meselesinde olduğu gibi gazetemizin başını ve başansızlıkları, olumluluk ve olumsuzlukları esas itibarıyla sınıf mücadelesinden bağımsız değildir ve en önemlisi de bu mücadelenin toplamının yakaladığı, yakalayacağı gelişme, ilerleme, güçlenme kapasitesine bağlı bir seyir izlemekteyiz, izleyeceğiz... Bu nesnel durumdan hareketle pekala şunu söyleyebiliriz ki Maoist yayın cephesinin güçlü temsilcilerinden olan gazetemizin önüne koymuş olduğu dönemsel hedefler ve bu hedeflere ulaşmak için ihtiyaç duyulan şeyler sürekli değişeceği gibi hiçbir zaman ‘bu yeterlidir’ şeklindeki mutlak bir kesinlik arz etmeyecektir. Sınıf mücadelesinin ihtiyaçları doğrultusunda daha fazla kurumsallaşma, ilerleme ve ihtiyaçlara cevap olma hedefiyle bu süreçte olduğu gibi özel kampanyalar, yoğunlaşmalar sürekli olarak devam edecektir. Bugünkü durumda ise gazetemizin önüne koymuş olduğu hedefler, esasta dönemsel olup ve önceki makalemizde değerdendirdiğimiz her bir kesimin rutinin dışında bir yoğunlaşmasıyla pekala ulaşılabilecek bir yerdedir. Gazetemiz kampanya dahilinde önüne koymuş olduğu hedefleri kampanyanın iç ve dış dönük hedefleri şeklinde ikiye ayırmakta ve içte; kadro, çalışan, yazar, dağıtım ve yakın okur kitlesiyle özel bir yoğunlaşma sağlarken, kampanyanın dışı yönelik hedefleri kapsamında da, kitleler içerisinde bir yoğunlaşma ve kitlese bir seferberlik yaratmayı hedeflemektedir.

Toplamda; eğitim, kadro sorunu, muhabirlik, bölge temsilciliklerinin oluşturulması, dağıtım ağının genişletilmesi, mali ve teknik sorunların çözümü, gazetenin nitelik ve nicelik olarak güçlendirilmesi ve bunların sonucu olarak yayın periyodunun 15 günlükten haftalığa düşürülmesi şeklinde özetleyeceğimiz mevcut hedeflerimiz ‘iddialı’ görünse de aslında mütevazı ve subjektif olmayan hedeflerdir. Mevcut koşullar itibarıyla önümüze koymuş olduğumuz hedeflerden bazılarının ‘gerçekliğimizi zorlayan’ bir yerde durdukları kabul edilse bile bunların imkansız olmadığı da bir gerçektir.

Aslında her şey, gereklilikleri ve ihtiyaçları duyumsayarak içselleştirme ve tabi ki bu ihtiyaçları sıkı sahiplenme ile isteme tutumuna bağlıdır. Görevlerin bilinçli olarak formüle edilip nesnel bir planın çıkarılması kadar, yapma iradesinin samimiyet ve ciddiyet içinde ortaya konması önemlidir. Pratik çaba ve emek harcanmadan iki taş üst üste konamazken, tersi durumda yıkılmaz bir duvarın örülmesi her zaman mümkündür. Küçük bir larva kocaman bir ağacı çürütüp yıkmayı başarabiliyorsa, bilinçli dinamik role sahip olan insanın gerçekleştiremeyeceği hiçbir hedef olamaz. İsteme iradesi ortaya konup tutarlılık bittiği olan bilinçli emek harcadıktan sonra, gereksinimlerin karşılanması bütün karamsarlıklardan uzak bir hedeftir.

Yapılacak şey bellidir ve zor da değildir. Öncelikle, gazete ile alakalı her kişi ve en dar en geniş bileşen, kendisini işin öznesi olarak görmelidir. “Bu mesele benim meselemdir” demelidir. Bu bilince ulaşmak veya bu bilinçte olmak fevkalade tayin edicidir. Manevi bağlılık ve değerlerde iyi bir çimento yok ise maddi çabada gevşekliğin olması kaçınılmaz olur. Bu bakımdan öncelikle ideolojik değerlere bağlılık zemininde yükselen sahiplenme duygusunun kuvvetli ya da diri olması gerekmektedir. Sonrasının çorap söküğü gibi geleceği görülecektir.

Bu ön adımdan sonra ise, birinci olarak; gazetenin haber, yorum ve diğer yazılarına desteklenmesi gerekmektedir. Bunda Devrimci Demokrasi’den yana eli kalem tutanlar ve özellikle de sorumluluk sahibi ve görevli çalışan kesimler birinci dereceden yükümlüdür-kendilerini yükümlü hissetmelidirler. İkinci olarak; gazetenin olanak ve imkanları zorlanarak da ve özellikle mümkün olan makul imkanlarla teknik ve maddi gereksinimleri açısından desteklenmesi gerekmektedir. Bu destek geniş okur çevresine taşınarak, ideolojik-politik propaganda ile birleştirilmeli, en geniş çepelerinin kampanyaya dahil edilmesi sağlanmalıdır. Kampanyanın stratejik hedefi olarak gazetenin geniş kitlelerce benimsenmesi ve sahiplenilmesi hedeflenmelidir. Üçüncüsü ve belki de en önemlisi olarak; gazetenin geniş dağıtım ve en geniş hedef kitlelere ulaştırılması sağlanmalıdır. Bunda hiçbir tembelleğe, başıboşluğa, gevşekliğe ve boş vermişliğe yer yoktur. Ev ev dolaşarak, sokaklarda satarak, gidilmedik bir tek okur bırakmayacak şekilde hedefler saptaarak somut görevlerle hareket etmek gereklidir. Her gün yeni okur ilişkilerine uzanmak üzere fedakarca çaba sarfedilmelidir.

Ne kadar fazla okura ulaşırsak o kadar sesimizi duyurmuş, propaganda yapmış, örgütlenmiş oluruz. Devrimci Demokrasi kültürünün yaygınlaşmasıyla yeni demokrasinin tabanını kuvvetlendirmiş, devrimci özlemimize yakınlaşmış oluruz. Gazeteyi geniş kitlelere ulaştırmanın anlamı budur.

Biz kitleleri sahiplenmeden, kitlelerin bizi sahiplenmesini bekleyemeyiz, bunu sağlayamayız. Gazete bilinç taşıma kanalı olarak önemli araçlardandır. Propaganda ve örgütlenme çalışmalarımızın sınırlı olduğu koşullarda, sesimizi daha büyük kitlelere ulaştırmanın boşluğunu önemli oranda gazete vasıtasıyla karşılayıp doldurabiliriz.

Kitlelerin kampanyamıza hangi oranda dahil olup olmayacağı esasen bizim ısrar ve çalışmalarımıza bağlıdır. Kitlelere doğru bir şekilde gidilip güven verildiğinde emin olalım ki bu süreç dahil olacaktır. Halk kitleleriyle kenetlenmenin önemli araçlarından biri olan gazetemizin misyonu özümسنenek, onun desteklenmesi, geliştirilmesi ve geniş kitlelere ulaştırılması için “hamallık” yapmalıyız. Ya biz çürümüşlük ve yozlaşmanın gerici kabuğunu kırarak yeni kültürü egemen kılacığa ya da gericiilik tüm kokuşmuşluğuyla kuşatacağı halklarımızın güzel düşlerini. Biz, uzlanmaz özgürlük sevdasının savaşçıları olarak düştük yollara; o halde durmak yok, barbarlığın döl yatağını kazıyıp ÖZGÜRLÜK yazana dek!

Katliamlar bir devlet politikasıdır

Gazi, Ümraniye, Beyazıt ve Halepçe katliamlarını ülke genelinde yapılan eylemlerle anıldı. Yapılan eylemlerde ortak nokta ise katliamların bir devlet politikası olduğu ve halkın hafızasından asla silinemeyeceği vurgusuydu. Ülke genelinde yapılan eylemlerden öne çıkanlardan bazıları şöyle:

İSTANBUL- Gazi Mahallesi'nde gerçekleştirilen yürüyüşte halk, Gazi katliamını gerçekleştiren devleti hedefine koyarak teşhir etti. Gazi eski karakolu önünde bir araya gelen Demokratik Haklar Federasyonu (DHF)'nin da bileşeni olduğu Devrimci 12 Mart Platformu üyeleri, buradan Gazi Mezarlığı'na yürüdüler. Mezarlıkta yapılan saygı duruşunun ardından kurumlar adına ortak bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

Katliam halkı sindirmek için yapıldı

Gazi ve 1 Mayıs Mahallesi'nde devlet eli ile gerçekleştirilen saldırılarda yaşamını yitirenle-

rin isimlerinin hatırlatıldığı açıklamada, "Halkın belleği hala temizdir. Bu bellekteki işkenceler, katliamlar unutulmayacak ve katil devlet, işçi ve emekçilere hasap verecektir." sözlerine yer verildi.

Yine İstanbul 1 Mayıs Mahallesi'nde bir araya gelen çeşitli devrimci-demokrat ve yurtsever kurum üyeleri, 15 Mart 1995 tarihinde Ümraniye 1 Mayıs Mahallesi'nde polislin silahından çıkan kurşunlarla şehit düşen beş kişiyi anarak, devletin katilleri korumaya devam ettiğini dile getirdi.

ADANA- Çukurova Üneversitesi'nde Mart Katliamları'nı anmak için Demokratik Gençlik Hareketi (DGH)'nin yer aldığı devrimci, demokrat, yurtsever kurumlar üniversitede sergi açtı. Serginin ardından düzenlenen basın açıklamasında katliamların bir devlet politikası olduğuna ve insanca, özgür, eşit, demokratik yaşam isteyenlerin katliamlarla yok edilemeye çalışıldığına değinildi.

AMED- Dicle Üniversitesi öğrencileri, Halepçe Katliamı'nın yıldönümü nedeniyle, bir anma gerçekleştirdi. Halepçe Katliamı'nın 22. yıldönümünde, Dicle Üniversitesi Öğrenci Derneği'nin örgütlediği eylem, Fen Edebiyat Fakültesi önünde başladı. Şiwan Perver'in "Halepçe" ağıdıyla başlayan anmada, TMK mağduru çocuklar da unutulmadı. Ankara'dan gelen bir sokak tiyatrosunun TMK mağduru çocuklarla ilgili hazırladığı tiyatro gösterisi ilgiyle izlendi. Tiyatro gösterisinin ardından yapılan açıklamada, dünyadaki güç odaklarının Halepçe'ye karşı kayıtsız kaldığı ifade edilerek, "Demokratik kamuoyu yapılanları lanetle kınarken, Saddam'la bu silahları verenler susuyordu. Emperyalist devletler girişilen soykırıma karşı sessizliklerini bozmadılar. Saddam'ı alelacele idam edenler Halepçe Katliamı'nın gündemleşmesi ve tüm detayları ile açığa çıkmasını engellemek mi istediler?" denildi. Açıklamanın ardından, son olarak 'Halepçe Katliamı' konulu tu-

yatro gösterimi sunuldu.

Öte yandan Antep'te DGH üyelerinin de içinde yer aldığı devrimci-demokrat ve yurtsever öğrenciler Gaziler Caddesi'nde bir araya gelerek "Gazi, 13 Mart, Beyazıt, Halepçe katliamlarını gençlik unutmadı, unutturmayacak" yazılı pankart eşliğinde Balıklı Parkı'na yürüyüş düzenledi.

Eskişehir Anadolu Üniversitesi'nde aralarında DGH'nin de bulunduğu birçok ilerci, devrimci-demokrat öğrenci, Mart katliamlarını protesto etti. Öğrenciler, halkı sindirmek, devrimci mücadelenin önüne geçmek için devletin kitlesel katliamlara başvurduğunu belirterek, katliamların hesabının sorulacağını dile getirdiler.

Balıkesir'de ise DGH ve YDG üyeleri anma etkinliği düzenleyerek Gazi Katliamı, Beyazıt ve Halepçe Katliamları'nın emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin halklara yönelik bir baskı ve sindirme politikasının ürünleri olduğu vurguladı.

Sorunlar diyalog yöntemi ile çözülmelidir

Devrimci ve Demokratik Yapılar Arası Diyalog Ve Çözüm Platformu, 2009 yılında Haklar ve Özgürlükler Dernekleri'ne düzenlenen saldırılara ilişkin DTP ve Haklar ve Özgürlükler Cephesi ile yürüttüğü görüşmelerin ardından bir açıklama yayımladı. Yaşanan gerginliklere ilişkin sürecin aktarıldığı açıklamada sorunların diyalog yöntemi ile aşılması gerektiği vurgusu yapıldı.

Yürüyüş Dergisi'nde çıkan yazıların "Abdullah Öcalan'a hakaret içerdiği"ni öne süren kimi maskeli gruplar tarafından 9 Kasım 2009'da 1 Mayıs Mahallesi'nde Anadolu Haklar Derneği'ne ve Gülsuyu Haklar Derneği'ne silahlı, taşlı, molotoflu saldırılar gerçekleştirilmiş, çalışanlar darp edilmişti. Yine aynı demeklerin Okmeydanı ve Eyüp'te bulunan şubelerine ise taşlı saldırı, kimine ise sözlü ve yazılı tehditlerle bulunulmuştu. Meydana gelen olayların ardından DTP kapatıldıktan sonra BDP ile görüşmeler alan platform bu sürecin ardından yayımladığı metinde yaşanan olayları tarihleri ve gerçekleşme biçimleri ile aktararak, "Platformumuz, bir araştırma komisyonu kurma yönünde karar almış, Halk Cephesi, süreçle ilgili elinde bulunan bilgi ve belgeleri paylaşmış ancak DTP ile sağlıklı bir diyalog kurulamadığından, komisyon çalışılmamıştır." ifadelerine yer verdi.

Saldırlara ilişkin DTP'den bir kınama yapılmasının platforma talep edildiğinin fakat kabul görmediğinin belirtildiği açıklamada, "BDP merkezinden bir yetkili İstanbul'da Hukuk Platformu'yla görüşmüş, olayları araştırdıklarını, Gülsuyu Haklar Derneği ile 1 Mayıs Mahallesi'ndeki Anadolu Haklar Derneği'ne yönelik saldırıların kendi

kitlelerinin yaptıklarını kabul etmiş, Eyüp'teki saldırılarla bir ilgileri olmadığını dile getirmiştir. Ancak, kendi kitlelerinin yaptığını kabul ettikleri saldırılara ilişkin olarak da hi, herhangi bir açıklama yayınlamayacaklarını, yazılı özür dileyemeyeceklerini dile getirmiştir." denildi.

Eleştiriler saldırı hakkını vermez

Platformun 2005 yılında yine DEHAP ve Haklar ve Özgürlükler Cephesi arasında yaşanan gerginlik neticesinde kurulduğunun hatırlatıldığı açıklamada, "Söz konusu saldırılar, devrimci hareketlerin yayınlarında yazılan ideolojik eleştiriler gerekçe gösterilerek yapılmıştır. Eleştiriler, kimseye, bir başka örgüte saldırı hakkını vermez. Platformumuz adından da anlaşılacağı gibi, sorunların diyalog yolu ile çözümünü esas almaktadır." ifadeleri yer aldı.

Devrimci kurumlara yapılan saldırıların nasıl tanımlanırsa tanımlansın sindirmeyi, kendi gibi düşünmeyi dayattığının altının çizildiği açıklamanın devamında şu ifadelerle yer verildi: "Bizler devrimci ve demokratik yapılar arasında siddeti reddeden siyasetler olarak, yapılan görüşmeler ve geline süreç sonunda, BDP'nin de saldırıları kabul etmesiyle beraber, saldırıları tekrar kınıyor ve muhataplarını özeleştirme çağırıyoruz. Saldırıları kendi kitlelerinin yaptığını kabul eden BDP, saldırıların bir daha tekrarlanmaması için sorumluluk üstlenmeli, bu konuda halka ve sola taahhütte bulunmalı; devrimci, demokratik, ilerci hareketler, gruplar arasında çıkabilecek sorunlarda diyalog yolunu benimsemelidir."

"Açılım"ın Avrupa ayağı: 6 Kürt siyasetçi tutuklandı!

Kürt ulusal hareketine yönelik saldırılar, "açılım" ifadeleriyle boyutlanarak devam ediyor. Ulusal harekete yönelik bir saldırı dalgası da Avrupa'da başlatıldı. Özellikle Belçika'da yoğunlaşan saldırılarda, Barış ve Demokrasi Partisi (BDP) Temsilciliği ve ROJ TV stüdyoları basılarak, aralarında Zübeyir Aydar ve Remzi Kartal'ın da bulunduğu çok sayıda kişi gözaltına alındı. Ayrıca, ROJ TV'ye yapılan baskınlarda bir milyon iki yüz bin Euro maddi zarar verildi. KCK, yaptığı açıklamada, "Bize savaşı dayatıyorlar" dedi.

Gözaltına alınanlardan aralarında Kongra Gel Başkanı Remzi Kartal, Kongra Gel Başkanlık Konseyi üyesi Zübeyir Aydar'ın da bulunduğu 8 kişi tutuklanarak, hapishaneye gönderilirken, yapılan ilk

ROJ TV: Bu insanlar terörist değil, gazeteciler!

ROJ TV'den saldırılara ilişkin yapılan açıklamada, maddi zarar ve operasyon sırasında gelişen olaylar anlatılarak, operasyona Türk polislerinin de katıldığı ifade edildi. Ayrıca operasyon sırasında 7 çalışanın yaralandığını belirten ROJ TV, "Bu insanlar terörist değil, gazetecidir." açıklamasında bulundu.

ROJ TV'nin açıklamasının devamında, Belçika polislinin uygulamalarına değinilerek, şu ifadelerle yer verildi: "Belçika polislinin yaptığı terörizmdir. Biz burada kalemimiz ve bilgisayarlarımızla çalışıyoruz. Silahımız bunlardır. Bu bizim onurumuzdur ve kolay kolay kimseye bırakmayız."

Operasyonlarla ilgili açıklama yapan

muş, ama demokratik, yasal ve kimlik-sel haklarından vazgeçmemiştir. Bu saldırılar da Kürtleri yıldırmayacağı gibi, haklarına ve örgütlülüklerine daha fazla sahip çıkmaya itecektir." dedi. Operasyonlara dair bir açıklama da Kongra Gel Kürdistan (KCK) Yürütme Konseyi Başkanı Murat Karayılan'dan geldi. Bu tür operasyonlarla kendilerine savaştın dayatıldığını ifade eden Karayılan, tasfiye planından bahsederek, "Planın esas özü gerillayı darbeleme, ezme, güçsüz bırakma ve bu temelde de onun sesi olabilecek basın yayın organlarını ve kitle tabanını da sindirme biçimindeydi." ifadelerinde bulundu.

DHF: ROJ TV susturulamaz!

bir saldırısı olduğunu kaydederek, "ROJ TV susturulamaz!" dedi. Saldırının AB ve ABD emperyalizminin asıl karakterini ortaya koyduğu belirtildi. "Emperyalistler, dün olduğu gibi bugün de, ezilen uluslara ve halklara olan düşmanlığını göstermektedir. Bu saldırılar aynı zamanda günümüz dünyasında 'yasaların' ve 'demokrasinin' sınıf mücadelesinden bağımsız olmadığını tekrar tekrar göstermektedir. Ülkemiz hakim sınıflarının her sorununu çözümünde 'demokrasinin beşiği' olarak tanımladığı ve 'demokrasi', 'insan hakları', 'özgürlükler' vb. konularda referans olarak gösterdiği Avrupa ülkelerinin Kürtlere yönelik saldırıları 'sıradan' değildir. Zira 'Kürt açılımı' adıyla sürdürülen bütünlüklü tasfiye politikaları geline aşamada daha yoğun bir saldırı süreciyle devam edeceğini ortaya koymaktadır."

DHF'den "aktif tutum alma" çağırısı

Saldırlara ilişkin bir açıklama yapan DHF, şunları kaydetti: "Kürt ulusal hareketini 'tasfiye etme' politikasının bir parçası durumundaki bu saldırı, ezilen Kürt ulusunun varlığına, demokratik, meşru mücadelesine ve siyaset yapma hakkına yönelik saldırıların devamıdır. Demokratik Haklar Federasyonu olarak bu saldırıları kınıyoruz ve devrimci, demokratik, ilerci kamuoyunu saldırılara karşı aktif tutum almaya çağırıyoruz."

7 yaşındaki "terörist" için ev baskını!

HAKKARI- Avrupa'da Kürt ulusal hareketine yönelik gerçekleştirilen saldırıları protesto eden 7 yaşındaki H.A. isimli bir çocuk, polis tarafından ev baskınıyla gözaltına alındı. Son zamanlarda çocuklara yönelik icraatlarıyla gündemden düşmeyen polis, işi iyice abarttı! Eylemlerde çocukları kovalamakla yetinmeyen Türk polisi, Hakkâri'de, sadece 7 yaşında bir çocuk olan H.A. için ev baskını düzenledi. 7 yaşındaki H.A.'nın gözaltına alınmasının TMK mağduru çocuklarla ilgili yasa tasarısının gündemde olduğu ve kamuoyuna bu yönlü "umut verildiği" günlere denk gelmesi ise dikkat çekti.

duruşmada ise, iki kişinin şartlı tahliyesine karar verildi. 6 kişi hakkında ise tutukluluk hallerinin devamı yönünde karar verildi.

Kürt Ulusal Kongresi (KNK) ise, operasyonun Avrupa'da başlatılan "yeni bir imha konsepti" olduğunu söyleyerek, "Kürt halkının meşru siyasal mücadelesi şimdiye kadar böyle çok baskılar gör-

Konuya dair açıklama yapan Demokratik Haklar Federasyonu (DHF) ise, operasyonun, tasfiyede ortaklaşan emperyalistler ve uşağı Türk hakim sınıflarının

"Yarım limon"a 10 yıl hapis! Ya limon tam olsaydı?

ADANA- Türk polisi ve "adalet"inin trajikomik maceraları devam ediyor. Ortaya çıkan yeni olaylar bir yandan mizah dergilerinin işini kolaylaştırırken bir yandan da devletin halka "adalet" olarak sunduğu şeyin teşhir olmasını sağlıyor.

Türk polisi ve savcılarının el ele oynadığı son mizansenlik olay Adana'da sergilendi. 15 Şubat 2009'da düzenlenen eyleme katıldığı iddia edilen Murat Baran isimli kişi, üzerinde

bulunan "yarım limon" delil gösterilerek, 9 yıl 9 ay hapse mahkum edildi. Baran'la ilgili mahkeme sürecinde istenen toplam ceza ise, 48,5 yıl idi. Çatışmalardan sonra polislin şüphesiyle gözaltına alınan Baran'ın iddianamesinde, gözaltı gerekçesi olarak, "Olaya müdahale eden güvenlik güçlerince atılan gazdan etkilenmemek için bulunduğduğu değerlendirilen yarım bir limon" gösterildi. Ayrıca iddianamede,

bahsi geçen yarım limonun fotoğrafının çekilerek imha edildiği bilgisine de yer verildi.

İşte "yarım limon"la işlenebilecek suçlar

Sadece üzerinde çıkan "yarım limon"dan yola çıkılarak, Baran hakkında "polise mukavemet", "toplantı ve gösteri yürüyüşleri kanununa muhalefet", "genel güvenliğin tehlikeye sokulması", "patlayıcı madde kullanma", "örgüt propagandası", "örgüt üyesi olmamakla birlikte örgüt adına suç işlemek", "suçu ve

suçluyu övme" "suç" isnatları yapılarak, 48,5 yıl hapis istendi. Mahkeme sonucunda ise, Baran'ın, üzerinde bulunan "yarım limon"la, örgüt propagandası yaptığı, örgüt adına suç işlediği, yasadışı yürüyüş yaptığı ve memura mukavemet ettiği "belirlenerek", 9 yıl 9 ay hapsine karar verildi. Baran'ın son mahkemede "Adaletimize sığınıyorum" demesi de sökmekzen, ailesi ve avukatları duruma tepki göstererek, kamuoyunu bilgilendirdi.

Hakim sınıf kliklerinin aralarındaki iktidar dalaşında her yol mübah

Hakim sınıf klikleri arasında tam hız süren iktidar mücadelesinde, komplo senaryoları havada uçuşuyor. Gizli tanık olduğu söylenen 'Munzur' rumuzlu kişiyle görüntülenen CHP'li Milletvekili Ahmet Ersin'in, gizli tanığa, ifadesini değiştirmesi için bir çanta dolusu para verdiği söyleniyor. Konuyu tam olarak yalanlamasa da Ersin çantada para değil pijama olduğunu söyledi. Erzincan davasının gizli tanığıyla bir otelde buluşarak ifadesini değiştirmesi için çanta dolusu para verdiği öne sürülen CHP'li Ahmet Ersin'in elinde bir çantayla otelin lobisinde çekilmiş görüntüleri ortalığa saçıldı. Ersin'den ise bildik yalanlama geldi; "Çantada para değil, pijama vardı". Tam Aziz Nesin'lik durum. Yaşasaydı bu du-

rumu anlata bir şey bulurdu herhalde. Erzincan başsavcısının tutuklu olduğu davanın gizli tanığı 'Munzur' ile Erzincan Eriza Otel'de yaptığı görüşmenin görüntüleri, bir internet sitesinde yayımlanan CHP Milletvekili Ahmet Ersin konu ile ilgili açıklama yaptı. Gizli tanığa çanta dolusu para verdiği öne sürülen CHP'li Ersin şöyle konuştu: "O gece görüntülerin çekildiği otelde kaldım. Görüşmeye dışarıdan değil odamdan geldim. Otelin lobisinde il teşkilatı mensubu çok sayıda kişi de vardı. Kahvaltı sırasında bir vatandaş gelerek benden yardım istedi. "Eşimle sorunlarım var. İşim yok. Can güvenliğim de yok" dedi. Doğru'da ailevi sorunlar nedeniyle can güvenliği sorunu zaman za-

man çıkabilir. Öyle bir şey zannettim. 'Ben televizyonlara konuşurum, başka kimseye güvenmiyorum' deyince ilgilenmedim. Psikolojisini de çok uygun görmedim. 'Savcıya git, emniyete git, derdini anlat' dedim. Bu görüşmenin çok sayıda şahidi var... Odamdan çantayla indim. İçinde pijama takımım ve taşığım var. Para olsa bunu 'Munzur'a herkesin içinde verecek kadar enayi miyim? Çantayı televizyon çekimi yapmak için otelin çatısına çıktığım zaman orada unuttum. Ayrılrırken oradaki arkadaşlardan biri getirdi." dedi. Olayın her anının görüntülendiği bu durum da gösteriyor ki klikler arasında takibin her türlü adım adım yapılıyor.

[Gizli tanık 'Munzur', Erzincan Başsavcısı İlhan Cihaner'in tutuklu olduğu davada ifade vermiş, irticayla Mücadele Belgesi'nde imzası olan Durmuş Çiçek'in Erzincan'a geldiğini ve sanıklarla buluştuğunu öne sürmüştü. AKP ise "Savcılar göreve" çılgılığı atmaya başladı. Olaya ilişkin bir açıklama yapan AKP Grup Başkanvekili Bekir Bozdağ Ersin, hakkında çıkan haberlerin doğru, görüntülerin gerçek olması durumunda bir suç olduğunu savunarak "Bir tahkikat başlatmamışlarsa, ben buradan aracılığınızla çağrı yapmak isterim; bu açıkça bir suçtur, savcılar yasal görevlerinin gereğini yapmaya davet ediyorum" diyerek göreve çağırıldığı yargıdan önce kendisi hükmü vermiş

oluyor zaten. Hakim sınıf klikleri arasındaki bu klik dalaşı tarih boyunca hep süregelmiştir. Ezilenlerin gasp edilen hakları üzerinde kimin daha fazla pay alacağı üzerinden sürdürülen bu boğazlaşma devam ederek bu güne kadar gelmiştir. Taaki içlerinden biri ötekilerine üstün gelene kadar. Tabii bundan sonra da kuralları artık o koyar. Yani gücünün güçsüzü ezdiği kanun işler. En büyük payı kendine alır geri kalanını da ötekiler, güçler sıralamasına göre aralarında bölüşürler. Ve bu döngü böyle sürüp gider. Taaki kavgaya sebep olan emeğin gerçek yaratıcıları ayağa kalkıp bu leş yiyicilerine gereken dersi vererek, emeklerine sahip çıkana kadar.

Polisin 'bilgimiz yok' dediği Ali Yetgin'in Metris Hapishanesi'nde olduğu ortaya çıktı

8 Mart'tan itibaren kendisinden haber alınamayan ve bütün girişimler sonucu İstanbul Polisin "bilgimiz yok", "bizde yok" dediği Ali Yetgin'in 8 gün aradan sonra Metris Hapishanesi'nde olduğu polis tarafından kabul edildi

İSTANBUL- TEKEL işçilerinin mücadelesine fiili destekte bulunmak amacıyla gittiği Ankara'da polislerin, "Seni İstanbul'dan tanıyoruz, görüşeceğiz" sözleri ile tehdit edilen İşçi-Köylü gazetesi okuru Ali Yetgin'den 8 Mart'tan beri haber alınamıyor. 8 Mart'tan bir gün önce Yetgin'in evini arayan, hukuki bir sorunu olmamasına rağmen bir evrak için karakola çağıran polisler, Yetgin kaybolduktan sonra ise bir daha kendisini sormadı.

'Yetgin'in hayatından polis sorumlu' Partizan Şehit Ve Tutsak Aileleri (PŞTA), İHD İstanbul Şubesi'nde basın toplantısı düzenleyerek çevresinde devrimci-demokrat kişiliği ile tanınan İşçi-Köylü okuru Ali Yetgin'in polis tarafından kaçırıldığını ve akıbetini öğrenmek istediklerini dile getirdiler. PŞTA adına açıklamayı yapan Birsen Gülünay, ülkemizde faili meçhul cinayetlerin, gözaltında kayıpların çokça yaşandığına dikkat çekerek, Yetgin'in yaşamından polisin sorumlu olduğunu belirtti. Yetgin'in ailesinin de katıldığı basın toplantısında özellikle 1990'lı yıllarda yaşanan gözaltında kayıplara değinen Gülünay, devletin bu noktadaki karanlık yüzüne dikkat çekerek, yetkili kurumların bir an önce Yetgin ile ilgili açıklama yapmasını istedi. Gülünay, Yetgin'in du-

yarlı, demokrat bir insan olarak çetireli eylem ve etkinliklere katıldığını, son olarak Ankara'da TEKEL işçilerinin direnişine destek olmak amacıyla bir süre onlarla beraber çadırlarda kaldığını belirterek, Ankara'da polisin Ali Yetgin'i, "Seni İstanbul'dan tanıyoruz, görüşeceğiz" sözleri ile tehdit ettiğini ve İstanbul'da kaçırılmadan bir gün önce Yetgin'in evini arayan polisin hukuki bir sorunu olmamasına rağmen bir evrak için karakola çağırıldığını aktardı.

'8 Mart'tan bugüne kadar haber alınamıyor' Yine aynı gün çalıştığı işyerine gelen polislerin Yetgin'i sorduğunu açıklayan Gülünay, tüm bu gelişmelerin ardından 8 Mart tarihinde Gülsuyu'nda çalıştığı çay bahçesinden saat 23.00 sularında ayrılarak arkadaşı tarafından özel araçla evine gidebilmesi için 70 Evler köprüsüne (E-5) bırakılan Yetgin'den bir daha haber alınamadığını belirtti.

'Yetgin'in durumu ile ilgili derhal açıklama yapılmalı' Yetgin'den haber alamayan ailesinin, avukatlar aracılığıyla karakollara başvurarak Yetgin'in akıbeti hakkında bilgi almak istediklerini belirten Gülünay, "Bu kurumlar ise aileye ve avukatlara 'bizde yok' cevabı verdi. Aile ve PŞTA, başta İçişleri Bakanlığı olmak üzere Ankara ve İstanbul Emniyet Müdürlü-

ğü'nün, 8 Mart tarihinden bu yana kendisinden haber alınamayan Ali Yetgin'in durumuyla ilgili derhal açıklama yapılmasını istiyor." dedi.

Yetgin'in annesi: Oğlumu geri verin Ali Yetgin'in annesi Beser Yetgin ise oğlunun yaşamından endişe duyduğunu belirterek, oğlunun kendisine geri verilmesini istedi. Acılı ane ne ayrıca herkesi bu olayın aydınlatılması için duyarlı olmaya çağırdı. Ayrıca Yetgin ailesi Yetgin'in akıbetini öğrenmek ve bu olayın sorumluları hakkında işlem yapılmasını savcılığa suç duyurusunda bulundu.

'Ali Yetgin'i sağ istiyoruz' Yetgin için ayrıca PŞTA tarafından Taksim İstiklal Caddesi'nde yürüyüş düzenlendi. Taksim Tramvay durağında bir araya gelen PŞTA üyeleri, buradan Galatasaray Lisesi'ne yürüdü. Demokratik Haklar Federasyonu (DHF)'nun da destek verdiği yürüyüş boyunca "Ali Yetgin'i sağ istiyoruz", "Faşizme karşı omuz omuza", "Ali Yetgin yalnız değildir", "Anaların öfkesi katilleri boğacak" sloganları atıldı. Galatasaray Lisesi önünde düzenlenen basın açıklamasını PŞTA adına Birsen Gülünay yaptı.

Yetgin için Boğaz Köprüsü trafiğe kapalı 8 Mart'tan beri kendisinden haber alınamayan Ali Yetgin için Boğaz Köprüsü trafiğe kapatıldı, 12 kişi

gözaltına alındı. "Sağ aldınız, sağ istiyoruz" pankartı açarak, "Katil polis hesap verecek", "Ali Yetkin gözaltında kaybedilmek isteniyor" sloganları atan grubun eylemi nedeniyle köprüde trafik dururken, bir sürücünün aracı eylemcilerin üzerine sürmesi üzerine bir kişinin bacağı ezildi. Polisin sert müdahale ettiği eylemde, yaralı olan kişinin de aralarında bulunduğu 12 kişi tartaklanarak gözaltına alındı. Gözaltına alınanların Köprü Polis Karakolu'na götürüldüğü öğrenildi.

Devletin ve İstanbul polisinin 'bizde yok' dediği Yetgin, Metris Hapishanesi'nde bulundu Günlerce kendisinden haber alınamayan Yetgin için yapılan açıklamalarla, eylemlerle yaratılan baskı sonucunda devlet ve İstanbul polisi Yetgin hakkında açıklama yapmadı. Ailesinin ve avukatının Ali Yetgin'in nerede olduğuna dair yaptıkları tüm başvurulara rağmen Yetgin hakkında 'bizde yok' cevabı veren İstanbul polisi, Yetgin ailesini arayarak Yetgin'in Metris Hapishanesi'nde olduğunu söyledi. Ali Yetgin'in sağlık durumu ve hangi uygulamalara maruz kaldığı hakkında ise aile ve avukatının Yetgin ile görüştüğünden sonra bilgi vereceği öğrenildi.

Polis dayacağı kör etti

İstanbul Kadıköy'de polisin işkencesi sonucu Şerafettin Kayabaş adlı bir kişi sol gözüne aldığı darbe sonucu kör oldu. Kolluk güçlerinin işkencesine direnen Şerafettin Kayabaş soruyor: "Bana isnat edilen herhangi bir suçlama yok. Belimde kırık olma ihtimali var. Her yerim çürük içinde. Bunu hak edecek ne yaptım ben?" Polisin gözüne attığı tekme sonucu gözbebeği patlayan Kayabaş, sokakta başlayan dayanın-ışkencenin karakolda da sürmesi ve sırtına aldığı darbeler sonucu yaralandı. Olayla ilgili polis tarafından tutulan tutanakta ise Kayabaş'ın "önce olay yerindeki bir büfeciye bıçak çektiği, ardından gelen polise de bıçak ile direndiği, gözaltına alınmak istenirken de düşerek orada bulunan bir mağazanın camına başını vurduğu" yazıldı." Kayabaş ise olayla ilgili olarak savcılığa suç duyurusunda bulunacağını belirterek sorumluların cezalandırılmasını ve karakolda bulunan kamera kayıtlarına savcılıkça el konulmasını istedi.

Kadıköy Osmanağa Mahallesi Osmançık Sokak'ta meydana gelen olay sabaha karşı 04.00 sularında yaşandı. Osmançık Sokak'ta polis kontrolüne denk gelen Kayabaş, burada polisin sert tutumuyla karşılaşıncı tartışmaya girdi ve polisler tarafından kelepçelenerek gözaltına alınmak istendi. Bu durumda direnen Kayabaş, polisin şiddetine maruz kaldı; polislerin, kendisini kelepçeledikten sonra yere yatırarak tekmelediklerini belirten Kayabaş, bu sırada elleri arkadan bağlı olduğu için başını koruyamadığını ve bir polisin sol gözüne tekme attığını belirtti. İşkencenin, götürüldüğü Kadıköy Merkez Karakolu'nda da devam ettiğini belirten Kayabaş, polis merkezinin salonunda bir süre darp edildiğini anlattı.

Haşabaş: "Olay sırasında üzerimde 1500 TL vardı, bu para da kayıp" Karakola girişinde gözünün kanadığını polislerin gördüğünü ancak dayanın-ışkencenin devam ettiğini aktaran Kayabaş, kanamanın artması sonucu yine polis tarafından hasta-

neye kaldırıldığını söyledi. Hastanede yapılan kontrollerde sol göz bebeğinin patladığını tespit edildiğini belirten Kayabaş şöyle konuştu: "Doktorlar sol gözüm için umut vermiyorlar. Yüzde 99 ihtimalle sol gözümün görme yetisini kaybettim. Doktorlar şimdi gözü fiziksel olarak yerinde tutmaya çalışıyorlar. Genç yaşta polis şiddetinden bir gözümü kaybettim. Bana isnat edilen herhangi bir suçlama yok. Belimde kırık olma ihtimali var. Her yerim çürük içinde. Bunu hak edecek ne yaptım ben? Bana bunu reva görenlerin cezalandırılmasını istiyorum. Savcılığa suç duyusunda bulunacağım. Karakoldaki kamera görüntülerine savcılık tarafından el konulmasını talep ediyorum. Olay sırasında üzerimde 1500 TL vardı, bu para da kayıp."

Polisin iddiası yine aynı: Cama çarparak gözünü yaraladı Kayabaş'a işkence yapan polislerin tuttuğu tutanakta ise Şerafettin Kayabaş'ın olay gecesi saat 04.00'da bir büfeciye bıçak ile tehdit ettiği yazıldı: "Büfecinin ihbarı ile olay yerine geldiği" iddia edilen polislerin Kayabaş'ı gözaltına almak istediği "ancak şahsın bıçak kullanarak direndiği; Kayabaş'ın arkasından yaklaşan bir polis memurunun bıçağı almaya çalıştığı ancak her ikisinin de yere yuvarlandığı, ancak şahsın bu sırada oradaki bir mağazanın camına kafasını çarparak gözünü yaraladığı" iddia edildi.

Kadıköy Emniyet Müdürlüğü: "Şahsın gözündeki bereler muhtemelen yaşanan arbede sırasında oldu" Kadıköy Emniyet Müdürlüğü bir açıklama yaparak polislerini savundu. Şerafettin Kayabaş'a polis tarafından işkence edildiğinin doğru olmadığını ifade eden Kadıköy Emniyeti, "Şahıs aşırı alkollüydü ve elinde bıçak vardı. Bıçağı almak isterken polislerimiz yaralanma tehlikesi atlattı. Şahsın gözündeki bereler muhtemelen yaşanan arbede sırasında oldu." diyerek polislerini aklamaya çalıştı.

İstanbul Sarıgazi'de 30 Halk Cepheli gözaltına alındı

İstanbul Sarıgazi'de Halk Cephesi üyelerine yönelik polis tarafından yapılan gözaltı saldırısında 30 kişi gözaltına alınarak tutuklandı. 9 Mart günü 05.00'da helikopterler eşliğinde otuz evi basan polis, 30 kişiyi gözaltına aldı. Yine aynı saatlerde Sangazi Özgürlükler Derneği basılarak, dernekte bulunanlar gözaltına alındı. Dernekte arama adı altın-

da talan yapılırken yine derneğin bilgisayar hardisklerine el konuldu. Gözaltı saldırısının ardından Sangazi Özgürlükler Derneği önünde toplanan dernek üyeleri "Polis Onursuzluğu, Biz Onuru Savunuyoruz, Komploları Boşa Çıkartacağız" yazılı pankart açarak gözaltı saldırısını protesto etti. Daha sonra dernek üyeleri "Sangazi'de polis terörüne son", "Tutuklananlar

serbest bırakılsın", "Baskılar bizi yıldıramaz", "Kahrolsun faşizm, yaşasın mücadele" sloganları atarak mahalle içinde yürüyüş yaptı. Yürüyüş sırasında polis terörünü teşhir eden, saldırıların amacını anlatan bildirileri dağıtan dernek üyeleri, ayrıca halka hitaben yaptıkları konuşmalarla polisin uyguladığı terörü teşhir ettiler. Yürüş sonunda yapılan açıklamada, "Basılan der-

nek Sangazi halkınıdır. Gözaltına alınanlar, tutuklananlar Sangazi halkının evlatlarıdır. Bizler mahallemizi uyuşturucuya, fuhuşa, mafyaya, pislige teslim etmeyeceğiz. Bunun bedeli gözaltılar, tutuklamalar dahi olsa mücadelemiz devam edecek." ifadelerine yer verildi. Dernek üyeleri arkadaşları serbest bırakılana dek eylemlerine devam edeceklerini ifade ettiler.

Cafer Erten
Pertek
Tozkoparan
DERSİM

Eski gazete çalışanımız ve Yazışleri Müdürümüz Hakan Erten'in babası Cafer Erten'i kaybettik. Amcamızı saygıyla anıyor ailesi ve yakınlarına başsağlığı diliyoruz

DEVİRİMCİ DEMOKRASİ GAZETESİ ÇALIŞANLARI

TEKEL direnişi illerde sürüyor

Özlük hakları için Ankara'da kurdukları çadır kentte 78 gün direnen ve Türk-İş Sendikası-hükümet işbirliği ile çadırları kaldırılan TEKEL emekçilerinin 4/C'ye karşı direnişi devam ediyor

Amed'de AKP İl Danışma Meclisi'ni basan TEKEL işçileri, Samsun'da Devlet Bakanı Mustafa Demir'i protesto etti. Antakya'da ise işçiler direniş çadırı kurdu.

Amed TEKEL işçileri, milletvekillerinin de katıldığı AKP İl Danışma Kurulu toplantısının yapıldığı Kent Dügün Salonu önünde eylem yaptı. 100'ü aşkın işçinin toplantının yapıldığı salona girmek istemesi üzerine AKP'liler ile işçiler arasında arbeye yaşandı. İşçilerin milletvekilleriyle görüşme isteği de kabul edilmeyince

işçiler, "Her yer TEKEL, her yer direniş" sloganları ile vekilleri protesto etti. Burada işçiler adına açıklama yapan Tek Gıda-İş Sendikası Diyarbakır Şube Başkanı M. Can Sarı Diyarbakır'daki TEKEL fabrikasının kapatılmak istemesine tepki gösterdi. Sarı, 4-C iptal edilinceye kadar mücadele edeceklerini dile getirdi.

İşçilerden bakana protesto

TEKEL işçileri Samsun'da Devlet Bakanı Musta-

fa Demir'i protesto etti. Bakanın katıldığı hafif raylı sistem test sürüşü töreninde eylem yapan işçilere polis müdahale etti. Eylemin ardından işçiler direniş çadırlarını Cumhuriyet Meydanı'na kuracaklarını duyurdular.

Antakya'da ise işçiler 15 Mart'ta Antakya Belediye Parkı'na çadır kurdular.

Polis ve belediye yönetiminin engellemelerine rağmen park içinde çadır kuran TEKEL işçilerine KESK ve DİSK yöneticileri de destek ver-

di. İşçiler adına TEKEL işçisi Levent Şafak tarafından okunan basın açıklamasında, "TEKEL işçileri bütün Türkiye'ye ve dünyaya sabırla ve inatla özelleştirme yıkımının ne olduğunu anlatıyorlar. Ekmek ve iş güvencesinin sonu, her türlü mali ve sosyal hakka el koyulması anlamına gelen 4-C köleliğini reddediyor, ekmek ve onur savaşını veriyorlar." denildi. Çadırın 1 Nisan'da Ankara'da gerçekleştirilecek olan eyleme kadar açık kalacağı ifade edildi.

Çemen direnişi, Antep emekçisine umut veriyor

Antep İli hem sınıfsal çelişkilerin hem de ulusal çelişkilerin yoğunluğu nedeni ile önemli bir noktada durmaya devam ediyor.

Antep özellikle Kürt illerinden yoğun göç alan bir şehir ve egemenler tarafından tabiri caizse "kanı emilecek kurban misali" ortada durmaktadır. Bu yoğun göçle birlikte artan iş gücü ve devletin sömürü politikası sonucu bölgede ucuz iş gücü potansiyeli daha büyüyor ve sermaye gruplarının kasalarını daha fazla dolduran bir banka görevini de görmeye devam ediyor.

Antep'te işçi sınıfının örgütsüzlüğünden yararlanan patronlar, bölgede tam anlamıyla azgın bir sömürü politikası güdüyor. Ancak bu azgın sömürü politikasına karşı Çemen Tekstil işçilerinin şanlı direnişi güçlü fırsatıyla karşı koyuyor. Ve Antep'te karabulutların arkasında kalan işçi sınıfının şanlı direniş geleneği yıllar sonra yeniden gün yüzüne çıkarak emekçilere umut veriyor.

Saldırıların karşın direniş sürüyor

1 ayı geride bırakan Çemen Tekstil direnişi patronunun tüm kirlî oyunlarına, sendikal bürokrasiye ve polisin tüm baskılarına karşın, devrimci-demokrat güçlerin desteğiyle ilk günlük çöküşüyle sürüyor.

Gelinen süreci kısaca değerlendirmek gerekirse; direniş, 600 TL'lik maaşlarının 500 TL'ye düşürülmesine işçilerin karşı çıkması ile ve patronla yapılan tüm görüşmelerin sonuç vermesi, işçilerin sendikaya başvurmaları ve buna rağmen ilk elden sonuç alınamaması ile başladı. Patronun sendika ile masaya oturmayı reddetmesi ve işçilerin verdiği sürenin de dolması ile Çemen emekçileri 12 Ocak günü greve başlamış ve bugün gelinen aşamada grev tüm zorluklara rağmen 2 ayını doldurmuştur.

Ara süreçte mahkemeye başvuran patron, grevin yasal olmadığını idda ederek, işçilerin moral ve motivasyonunu düşürerek, grevi boşa düşürmek istemişti. Mahkemenin işçilerin lehine sonuçlanması üzerine yeni oyunlarına kalkışan patron gizlice fabrikaya işçi almaya başlamıştı. Bu oyuna karşı grevdeki işçiler, servis araçlarına müdahale etmiş ve ardından ise polis işçilere çok sert bir şekilde saldırmıştı. 2 aydır fabrika önünde bekleyişlerini sürdüren işçiler, sendikanın tutuk ve bürokrat davranışlarına, polisin her an saldırma tehditlerine rağmen grev çadırını 45. gününde kazanma kararlılığı ile fabrika önüne kurmuşlardı. Grev boyunca 80 bin kayıtlı işçisi olan Antep sanayide 2 defa kitlesel yürüyüş yapan işçiler, patronlara korku salmıştı. Korkan patronlar ise daha bir

saldırganlaşarak direnişteki işçilere destek sunan işçileri de işten atmaya başlamıştı.

Organize Sanayi'de bir haşaretiler dolaşır

Bütün Organize Sanayi'de duyulan bu grev, işçilerin bireysel ziyaretleriyle kiteselleşmeye devam ediyor. Bu kiteselleşmenin gün geçtikçe büyümesi patronların koltuklarını sallarken, sanayinin hatırı sayılır zenginlerinden olan patronlar, Çemen Tekstil paronuna bir ziyarette bulunarak, grevdeki işçilerin 'sesini kesmesi için' öne sürülen talepleri kabul etmesini istedikleri, sanayi bölgesindeki her işçinin kulağına ulaşmıştı. Ülkemizin ünlü sermaye gruplarının ilk 5 sırasında yer alan Sanko fabrikalarının sahibi Abdülkadir Konukoğlu'nun ziyaret ettiği ve Çemen patronuna, özellikle Organize Sanayi'de bir huzursuzluk çıkmasını istemediğini bildirecek, anlaşmayı hemen imzalamasını emrettiği kulaktan kulağa yayılan bilgiler arasındaydı. Sermaye gruplarının Organize Sanayi'de çıkacak genel bir direnişten korkmalarının nedeni elbetteki emekçilerin alın terinden kurdukları imparatorluklarının yıkılması kaygısı idi.

Şimdi ise direniş halen devam ediyor ve işçiler haklarını almak için kararlı bekleyişlerini sürdürüyor.

Bir araya gelme çağrısı

DİSK Tekstil İşçileri Sendikası Genel Sekreteri Muzaffer Subaşı, 23 Mart'ta Antep'te yapılacak DİSK Başkanlar Kurulu ve Yönetim Kurulu toplantılarında, Çemen Tekstil fabrikasında 63 gündür devam eden grev uygulamasının yeni yol haritasının tartışılacağını söyledi.

Subaşı, "işverenin toplu iş sözleşmesi görüşmelerine yanaşmaması" üzerine Gaziantep Organize Sanayi Bölgesi'nde yerleşik Çemen Tekstil fabrikasında 63 gün önce başlattıkları grevi, ilk günkü direnç ve kararlılıkla sürdürdüklerini belirtti.

Grevi sürdürmekle birlikte, işverene toplu iş sözleşmesi masasında bir araya gelme çağrılarını da sürdürdüklerini ifade eden Subaşı, "DİSK Başkanlar Kurulu ve Yönetim Kurulu, ilk kez bir Anadolu şehrinde toplanıyor. Bu da DİSK'in, anlaşmazlığı sona erdirmek için kararlı olduğunu bir göstergesidir. Ayrıca aynı gün DİSK'e bağlı Gaziantep şubelerinin yöneticileri ve iş yeri temsilcileri de bir başka toplantıda bir araya gelecek." dedi. Grevdeki işçilerin hiçbir şekilde mağdur olmalarına izin vermeyeceklerini belirten Subaşı, grev süresince işçilere 400'er mil-yon lira grev ödeneği dağıttıklarını söyledi.

TARİŞ'te uzlaşa yenilgisi

TARİŞ yönetiminin 6 aylık ücretsiz izin dayatmasına karşı Mart ayı başında direnişe geçen TARİŞ işçileri, sendikanın patronla 'uzlaşa-sı' sonucu patronun teklifini kabul etmek zorunda kaldı. Teklife imza atan işçiler düşük ücret alırken, kabul etmeyen işçiler ise işsiz kalacak.

TARİŞ Aydın Pamuk Yağı Kombinası'nda bir yıldır kısa çalışma ödeneğinde olan 174 işçi, 6 aylık ücretsiz izin teklifini kabul etmek zorunda kaldı.

TARİŞ yönetimi ile Tek Gıda-İş 4 Nolu Şubesi arasında süren görüşmelerden uzlaşa çıktı. Şube Başkanı Raşit Atılğan, "İşçilerimiz, banka ve çevrelerine borçları birikmişken, cüzi bir parayla 6 ay daha beklemeyi göze aldılar." dedi. Direnişin başında "kararlı duruşu" ile göz dolduran sendikanın patronla sağladığı uzlaşmaya ilişkin Atılğan şu ifadelerde bulundu, "Yapılan bu protokolde, iş-

veren ile bir takım konularda mutabakata vardık. Bu mutabakatı arkadaşlarımızın onayına sunduk. Kabul eden arkadaşlarımız protokollerini imzalayacak hem TARİŞ'e hem Aydınlılara, hem de kendilerine bir 6 ay daha şans tanıyarak umutlarımızı sezon açılışına yani Eylül'ün 15'ine taşımış olacağız.

Protokol 3 farklı grup için hazırlandı. TARİŞ'te çalışmak istemeyen işçiler, ücretsiz izni kabul etmeyerek ihbar ve kıdem alacaklarını alarak bugün iş sözleşmesini feshedecekler. 'Dışarıda ücretsiz izinde bekleyeceğim' diyen arkadaşlarımıza 250 TL'si hibe ve 300 TL'si de içerideki alacakları ile izin paralarına istinaden olmak üzere, aylık 550 TL ödeme yapılacak. Fabrikada çalışmak isteyen arkadaşlarımızdan ise yönetim tarafından belirlenenler, 6 ay süresince asgari ücret karşılığında sigortalı olarak fabrikada kalacak."

TÜİK mızrağı çuvala sığdıramıyor!

İşsizlik rakamları her geçen gün artarak devasa boyutlara ulaşıyor! TÜİK'in son raporuna göre, 2009 yılında işsizler ordusu 860 bin nefer daha kazandı! Böylece işsizlik oranı 3 puan birden artarak yüzde 14 oldu!

Türkiye İstatistik Kurumu, 2009 işsizlik oranını açıkladı. Ülkemizde, 2009 işsizlik oranı yüzde 14 olarak belirlendi. Bu oran 2008 yılına göre yüzde 3 artmış. Her ne kadar bu araştırma tam gerçeği yansıtmassa da yine de durum vahimiyetini kısmen ortaya koyuyor. Çünkü bu araştırmalar yapılırken, yaşanan küresel ekonomik kriz bahane edilerek süresiz ve ücretsiz izne ayrılan işçiler, işsiz kadınlar, öğrenciler, köylüler, zorunlu askerlik yapan erler gibi toplumun büyük bir bölümünü oluşturan kesimler bu araştırmaya dahil edilmeyerek, işsiz olarak kabul edilmemektedir. Bu oranı da dahil ettiğimizde bu oran yüzde 30'ların üstüne çıkıyor. Ayrıca işsiz genç nüfus da geçen yıla göre yüzde 5 artarak 25.3'e vardı. Bir işe sahip olanların büyük bir kısmı ise iş güvencesinden yoksun çalışıyor geri kalanlar ise özelleştirme politikala-

rı, sağlıkta dönüşüm yasaları ile köleleştirilerek düşük ücretle çalıştırılıyor. Yani milyonlarca insan işsizlik ve yoksullukla boğuşurken dünyada parayı yönetenlerin efendileri çoğalıyor.

Kriz paranın efendilerine yarıyor

Bir yandan ekonomik kriz bahane edilerek işten çıkartmalar artarken, fabrikalarda işçi kıyımları yaşanırken, özelleştirme politikaları ile halk sefalette mahkum edilirken; öte yandan dünyanın milyonerlerine yeni milyonerler ekleniyor. Geçen yıla göre paranın efendilerinin sayısı 500 bin kişi artı. Ayrıca eski milyonerler ise gelirlerini ortalamaya yüzde 40 artırarak "krizi fırsata çevirmesini" bilerek kendi sermayelerini neredeyse iki katına çıkardılar. Ekonomik krizle sarsılan dünya ezilenlerinin yoksulluğuna yeni yoksulluklar eklenirken, öte yandan milyonerlerin sayısının ve gelirlerinin artması da gösteriyor ki kriz Başbakan'ın da dediği gibi kriz onları teğet geçiyor. Evet son yaşananlarda gösteriyor ki kriz onları teğet geçiyor. Dünyanın ilk bin milyonerinin içine ülkemizden de tam 28 yeni milyoner katılmış.

Esenyurt Belediyesi işçileri: Birlikte hareket edelim

İSTANBUL- Belediye-İş Sendikası'na üye oldukları gerekçesiyle Esenyurt Belediyesi tarafından işten atılan işçiler direnmeye devam ediyor. Direniş sürerken AKP'li Esenyurt Belediyesi'nin saldırılarına da her geçen gün artıyor. Direnişteki işçiler mesai arkadaşlarına seslenerek, "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber, ya hiç birimiz" mesajını verdi.

Sendikaya üye oldukları gerekçesiyle işten atılan ve belediyenin bu uygulamasına karşı direnişe geçen belediye işçileri, direnişlerinin 200. gününü geride bıraktılar. Mücadelelerini büyüten işçiler, çarşamba yürüyüşlerine başladılar.

Esenyurt Cumhuriyet Meydanı'nda bir araya gelen işçiler buradan Esenyurt Belediyesi'ne

yürüdü. Yürüyüş öncesinde 3 işçinin daha işten çıkarıldığı öğrenildi.

Esenyurt Belediyesi işçi kıyımı yapıyor

Sendika haklarından vaz geçmeyen işçilere karşı Esenyurt Belediyesi saldırı bayrağı açtı. İşçileri tek tek işten atan belediye, yönetimi yaklaşık 7 ay önce ve 16, 25 Şubat'ta Belediye-İş Sendikası'na üye oldukları için 9 işçiyi işten attı.

İşten atmalara karşı belediye önünde başlatılan direnişin 170. gününde 7 işçi işe iade davası kazanarak işbaşı yapmıştı. Ancak belediye yönetimi işçilere saldırmaktan vaz geçmeyecek 9 işçinin işten atılmasının üzerinden bir hafta geçmeden, 2 Mart'ta daha önce işe iade

davalarını kazanarak işe dönen 7 işçiyle birlikte 2 işçiyi daha işten attı. Belediyede şu ana kadar 40'a yakın işçi işten atıldı.

Belediyenin saldırıları protesto edildi

Belediye'nin mahkeme kararlarını hiçe sayan uygulamasını protesto etmek için Belediye-İş Sendikası Esenyurt Cumhuriyet Meydanı'nda bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Meydanda bir araya gelen işçiler "Esenyurt Belediyesi'nde sendikal örgütlenmemizden dolayı işten atılmaları karşı mücadele edeceğiz, direnişimizin 206. günü" pankartını açarak Esenyurt Belediyesi önüne kadar yürüdü. "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber, ya hiç birimiz", "Sendikalı olmak anayasal hak" dözvileri açan iş-

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün 100. yılında alanları dolduran kadınlar; cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son dedi

Kadınlar 8 Mart'ı örgütlü mücadelenin gücüyle selamladı

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün 100. yılında alanları dolduran kadınlar; cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son dedi. Ülke genelinde kadınlar 8 Mart'ta bir araya gelerek, her geçen gün artan baskılara karşı örgütlenme çağrısı yaptı. TEKEL işçilerin direniş ve mücadelesinin, direnişteki kadınların hakları için verdikleri mücadelenin gücüyle alanlara çıkan kadınlar, emek sömürsüz girdabındaki kadınların özgün durumlarına dikkat çektiler. Tüm baskılar karşısında işaret edilen ortak nokta ise, örgütlü bir mücadeleyle zaferin yakalanabileceği oldu. 8 Mart'ta kadınlar İstanbul'dan Amed'e, Dersim'den İzmir'e kadar ülkenin bir çok yerinde alanlardaydı.

Hadihöy'de coşkulu 8 Mart

İSTANBUL- Demokratik Kadın Hareketi, Partizan, BDSP, Halk Cephesi gibi devrimci kurumların oluşturduğu Devrimci 8 Mart Platformu ve çeşitli sendika şubelerinin de katıldığı, Kadıköy'de gerçekleştirilen mitingle 8 Mart selamlandı. Yapılan mitingte 8 Mart'ın kızılığı ön plana çıkarılırken, "Eşit ve sömürsüz dünyada yaşamak için buradayız" denildi. Tepe Nautilus önünde bir araya gelen kurumlar, buradan mitingin yapılacağı Kadıköy İskele Meydanı'na doğru yürüdü. En önde mitingi örgütleyen kurumların imzasını taşıyan "100. Yılında Şan Olsun 8 Mart'ı Yaratanlara! New York'tan TEKEL'e Direniş Sürüyor, Mücadele Büyüyor" yazılı pankart taşındı. Ortak pankartın altında tüm kurumların kendi pankartlarını taşıdığı mitinge, DKH de "Yaşasın 8 Mart, Biji 8'e Adare" yazılı pankartla katıldı. "Kadınz, şiddetin kölesi olmayacağız", "Bağımsız bir ülkede özgür kadınlar olarak yaşamak istiyoruz", "Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son", "Bedenimizi tutsaklaştıran tecride karşı mücadeleyle", "Sosyal güvencesiz ucuz iş gücü olmak istemiyoruz", "Gözetimci tacize ve tecrüve karşı örgütlü mücadeleyle" yazılı dövizler taşıyan DKH üyeleri görselliğiyle dikkat çekti.

'100 yıldır aynı yolda yürüyoruz'

Kurumların miting alanına girmesiyle başlayan programda, sınıfsal, ulusal, cinsel olarak sömürülen kadının kurtuluş mücadelesinde şehit düşenler adına saygı durumunda bulundu. Kurumlar adına yapılan açıklamada 100 yıldır süren mücadeleye dikkat çekilerek, "Düzenin kadına biçtiği ezik, çaresiz, zavallı, kişiliği ayaklar altına almış kadın kimliğini kabul etmeyeceksek, bu yolda yürümeye devam edeceğiz. Örnek alıp yollarından yürüdüklerimiz, halklarımızın ve kadının kurtuluş kavgasında mücadele eden, kırdı, şehirde, hapishanelerde, ölüm oruçlarında

şehit düşen kadınlarımızdır. Bugün yaşamın her alanında mücadelesiyle, kavgasıyla yer alan tüm kadınlarımızın sesi olmak için bu alandayız. Bu alanda, kadının özgürleşmesi, kurtuluşu yolunda bedeller ödeyen tüm kadınlarımızla birlikteyiz. Ayaklarımızın altına cennetin serileceği yalanı ve kapitalizmin sınırları içerisinde değil, eşit, sömürsüz bir dünyada yaşamak için buradayız." denildi. Konuşmanın ardından geçtiğimiz günlerde serbest bırakılan Güler Zere'nin mitinge gönderdiği mektubu okundu. Ardından Pınar Sağ, Grup Yorum, Grup Gece Tutuştu, Esenyurt İşçi Kültür Evi Tiyatro topluluğu ve Tanyeli Tiyatro Topluluğu sahne aldı.

'Kadın savasırda dünya özgürleşir'

ANKARA- 8 Mart; Demokratik Kadın Hareketi, Devrimci Proletarya, Halk Cephesi Kadınlar ve Yeni Demokrat Kadın'lardan oluşan Devrimci 8 Mart Platformu tarafından gerçekleştirilen eylemle selamlandı. Sakarya Caddesi'nde saat 12.00'de başlayan yürüyüşle Mithatpaşa Caddesi trafiğe kapatıldı. Yürüyüş boyunca "8 Mart kızıldır, kızıl kalacak", "Yaşasın Dünya Emekçi Kadınlar Günü", "Cinsel, sınıfsal, ulusal sömürüye son", "Kadın erkek el ele örgütlü mücadeleye" sloganlarıyla Abdi İpekçi Parkı'na yüründü. Eylem, DISK Ankara Kadın Komisyonu ve KESK'li Kadınlar, İvme Dergisi, Mücadele Birliği Platformu, Tam Bağımsız Demokrasi Hareketi, Odak, ÇHD ve Umut Kültür Derneği de destek verdi. Yürüyüşte TÜBİTAK'ta işten atılan Aynur Çamalan için "İşten Atmalar Yasaklasın", "Aynur Çamalan yalnız değildir" pankartı açıldı. Yürüyüş Abdi İpekçi Parkı'nda son buldu.

Yürüyüşün ardından saygı duruşu yapıldı. Platform adına yapılan açıklamada kadınların tarih boyunca çifte bir sömürüye maruz kaldığına dikkat çekilerek, kadının ancak mevcut düzene karşı erkeklerle omuz omuza güçlü bir mücadele vererek özgürleşebileceğinin vurgusu yapıldı. Paris Komün'ünde, Ekim Devrimi'nde, Çin Devrimi'nde, Nepal'de kadının devrimlerdeki rolüne ve TEKEL işçisi kadınların mücadelesinin önemine de değinilen açıklamada, Barbaralardan, Merallere, Berna Ünsallara kadar birçok devrimci kadın anıldı. Açıklamanın ardından Mamak İşçi Kültür Evi Tiyatro Atölyesi Dario Fo'nun tecritte bir kadını anlatan "Ben Ulrike Bağıyorum!" adlı oyununu sergiledi.

'8 Mart'ın 100. yılında mücadeleye, özgürleşmeye'

İZMİR- Demokratik Kadın Hareketi (DKH), Yeni Demokrat Kadın, Alinteri, BDSP, Halk Cephesi Kadınlar, Devrimci Hareket, Mücadele

Birliği üyeleri tarafından yapılan eylemde, kurumlar Gümrük Türk Telekom önünden Eski Sümerbank önüne yürüdü. Eski Sümerbank önünde kurumlar adına yapılan açıklamada 8 Mart'ta yakılan ateşin üzerinden 100 yıl geçmesine rağmen sönmediği, aksine harlanarak bugünlere geldiğine dikkat çekilerek, "Bizler, tüm devrimci-komünist güçler olarak başta kadınlar olmak üzere tüm işçi ve emekçileri 100 yıl önce 8 Mart'ta yakılan bu ateşi mücadele ile büyütmeye çağırıyoruz." denildi. Kadına yönelik fiziksel şiddete, cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye karşı durmanın yolunun örgütlü mücadeleden geçtiği vurgulandı. Yapılan konuşmaların ardından, devrimci bir kadının zulme karşı direnişini anlatan Tanya adlı tiyatro oyunu sergilendi.

BURSA- Demokratik Haklar Federasyonu, BDSP ve Partizan'ın birlikte örgütledikleri eylem ile 8 Mart coşkuyla kutlandı. Yine Bursa Dersimliler Kültür ve Dayanışma Derneği salon etkinliğiyle 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü kutladı. Bursa Fomara Meydanı'nda toplanan kitle "Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son-Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü" yazılı pankartla Kent Meydanı'na yürüdü. Yürüyüşün ardından yapılan açıklamada, "Kadını ikinci cins konumuna indirgeyen, köleleştirilen, çifte baskı ve sömürüye maruz bırakan kapitalist sisteme ve onun uygulamalarına karşı örgütlü mücadele etmekten başka çıkar yol yoktur." denildi.

TEKEL, DESA ve MEHA'nın örgütleri: Mücadele

DETSİM- 8 Mart eylemi Dersim'de Demokratik Kadın Hareketi, Partizan, Halk Cephesi, Emek ve Özgürlük Cephesi tarafından ortak yapıldı. Sanat Sokağı'nda bir araya gelen kurumlar buradan Özgürlük Heykeli'ne yürüdü ve Özgürlük Heykeli'ne çiçekler bıraktılar. "Emekçi kadının kurtuluş iradesi ile tüm kadınlar mücadeleye" ve "Munzur Dersimli kadınların sessiz çığlığıdır,

Munzur'da baraj istemiyoruz" yazılı pankartlarla çıkan Demokratik Kadın Hareketi, Sanat Sokağı'na toplanarak yürüyüşe geçti. Yürüyüş boyunca sık sık "Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son", "8 Mart kızıldır, kızıl kalacak", "Anaların öfkesi katilleri boğacak" sloganları atıldı.

Yürüyüşün ardından yağış nedeni ile kapalı alana alınan etkinlik, saygı duruşu ile başladı. Ardından kurumlar adına yapılan ortak açıklamada, sistemin halk üzerindeki baskısını her geçen gün devam ettirdiği ve kadınlarında bu baskıdan fazlası ile etkilendiği, bu baskıdan kurtulmanın tek yolunun ise TEKEL, DESA, MEHA işçilerinin öğrettiği gibi mücadeleden geçtiği vurgulandı. Etkinlik Tiyatro Umut'un sahnelediği oyunla devam etti. Kültürel yozlaşmayı ve kadının maruz kaldığı aile içi şiddeti konu alan oyun izleyicilerin beğenisini topladı. Ayrıca Dersim'in Ovacak, Marzgit ve Hozat ilçelerinde de 8 Mart etkinlikleri gerçekleştirildi.

AMED- Gazete bürosunda bir araya gelen DGH'liler, 8 Mart'ı kutladılar. Yapılan etkinlik, DGH'li kadınların 8 Mart'ın tarihsel önemiyle ilgili yapılan kısa bir sunumuyla başladı. Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün tarihçesinin birçok yerde geçtiğine, fakat 8 Mart'ın Dünya Emekçi Kadınlar Günü olduğunun silikleştirilmeye çalışıldığına vurgu yapıldı.

'Hesap sormak için örgütlenelim'

ADANA- DKH'nin de bileşeni olduğu Devrimci 8 Mart Platformu Adana'da yaptığı yürüyüşle 8 Mart'ı selamladı. Beş Ocak Meydanı'nda toplanarak buradan "8 Mart kızıldır, kızıl kalacak", "Kadın erkek el ele, örgütlü mücadeleye", "Jin, jıyan, azadi" sloganlarıyla İnönü Parkı'na yürüyen kadınlar, 8 Mart'ın önemine dikkat çektiler. Eyleme kitlesel katılan Demokratik Kadın Hareketi üyeleri "Ev kölesi değil ev emekçisiyiz", "Nepal'li kadınların iktidar bilinciyle mücadeleye" yazılı dövizler ve DKH flamları taşıdılar. İnönü Parkı'nda platform bileşenleri adına yapılan açıklamada, 8 Mart'ın tarihsel önemine dikkat çekilerek örgütlenme çağrısı yapıldı.

MERSİN- Petrol-İş Sendikası önünde bir araya gelen, Demokratik Kadın Hareketi (DKH)'nin de aralarında bulunduğu kurumlar tarafından "Şan olsun 8 Mart'ı yaratan ve yaşatanlara" yazılı pankart açılarak Hastane Caddesi üzerinden alkış, slogan ve zılgıtlarla Taş Bina'ya doğru yüründü. Yürüyüş boyunca "Yaşasın 8 Mart", "8 Mart kızıldır, kızıl kalacak", "Kadın-erkek elele, yürüyoruz devrime", "Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son", "Jin, jıyan, azadi" sloganları atıldı. Taş Bina önüne gelen kurum üyeleri burada basın açıklaması düzenledi.

DENİZLİ- Denizli Demokratik Kadın Hareketi, Demokratik Haklar Derneği'nde bir etkinlik düzenledi. DKH adına yapılan etkinlik saygı duruşuyla başladı. Etkinlikte yapılan açıklamada 8 Mart'ın günümüzde kapitalist-emperyalist bir anlayışla algılanmaya başlandığına, 8 Mart'ın salt kadın günü olarak sunulmaya çalışıldığına dikkat çekilerek, 8 Mart'ın tarihsel devrimci önemine vurgu yapılarak, bu tarihe sahip çıkılması gerektiğine değinildi. Ardından son süreçte birlikte yaşanan TEKEL direnişine ve beraberindeki kadın işçi ve emekçilerin bu mücadeledeki aktif rolüne ve günümüzdeki diğer sorunlara da değinilen bir sinevizyon gösterimi yapıldı. Daha sonra ise "Nasıl Bir Koca İstersiniz" adlı tiyatro gösterimi sunuldu.

ANTALYA- Tüm ülkede olduğu gibi kadınlar Antalya'da da alanlardaydı. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün 100. yıl dönümünde cinsel, ulusal ve sınıfsal sömürüye karşı taleplerini dile getirmek için alanlara çıkan kadınlar, meşaleli yürüyüş gerçekleştirdiler. Demokratik Haklar Federasyonu faaliyetçileri ve Halk Cephesi Kadınlar'ın ortak düzenlediği yürüyüş boyunca "Meta değil emekçiyiz", "Kadınız, haklıyız, kazana-çığız", "Örgütlü bir halkı hiçbir kuvvet yenemez", "Yaşasın sınıf dayanışması" sloganları atıldı. Devrim şehitlerinin dövizlerinin de taşındığı yürüyüşten sonra basın açıklaması düzenlendi.

8 Mart Almanya'da coşkuyla kutlandı

KÖLN- Almanya'nın Köln şehrinde bir araya gelen kadınlar, "Eşit işe eşit ücret!", "Cinsel, ulusal ve sınıfsal sömürüye son!" ve "8 Mart ücretli tatil olsun" taleplerini dile getirdiler. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün 100. yılı, Almanya'nın Köln kentinde düzenlenen kitlesel bir mitingle kutlandı. Köln-Ebertplatz meydanında dünden bugüne kadınların sömürsüz bir dünya, eşitlik ve özgürlük mücadelesinde yaşamını yitirenler anısına saygı duruşuyla başlayan miting, farklı kurumların günün anlam ve önemine dair yaptıkları konuşmalarla devam etti. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün kadın özgürlük mücadelesindeki tarihsel önemi anlatılırken, günümüzde de artan kapitalist emperyalist saldırganlıkla

beraber kadınların cinsel, ulusal ve sınıfsal sömürüye karşı örgütlü mücadelesinin daha da önem kazandığına vurgu yapıldı. Avrupa Demokratik Kadın Hareketi eyleme kitlesel katılım sağlarken, "Eşit işe eşit ücret!", "Cinsel, ulusal ve sınıfsal sömürüye son!" ve "8 Mart ücretli tatil günü ilan edilsin" taleplerini dile getirdi. ADKH adına dönem sözcüsünün yaptığı konuşmada, artan kapitalist emperyalist saldırganlığın, neo-liberal politikalar ve kapitalizmin olağan krizlerinin ilk önce kadınları vurduğuna dikkat çekilerek, Kürt kadınlarının kararı direniş selamlanırken, Avrupa'da yaşayan göçmen kadınların yüz yüze geldiği sorunlara da değinildi. ADHK sözcüsü, kadına yönelik her türlü şiddete karşı, eşitlik ve özgürlük

mücadelesinin yükseltilmesi için kadınların örgütlü mücadelesinin şart olduğu belirtti.

HANNOVER- Almanya'nın Hannover kentinde, Hannover 8 Mart İniyatifli içerisinde bir araya gelen Avrupa Demokratik Kadın Hareketi (ADHK), Yeni Kadın (ATIF), Demokratik Özgür Kadın Hareketi (DÖKH), Alman Marksist Leninist Partisi (MLPD) 8 Mart'ı coşkuyla kutladı. 8 Mart'ın tarihsel rolünün ön plana çıkartarak kitlelerle sokakta karşılanması amacıyla yola çıkan kurumlar, Georg'te saat 16:00'da toplanmaya başladı. Kurumlar adına burada yapılan ve 8 Mart'ın tarihsel rolünün anlatıldığı ortak açıklamada, emperyalist politika ve saldırganlıklar sonucu dünya insanının yaşadığı açlı-

ğın, zulmün dünya halklarının bıraktığı izler çarpıcı boyutlarıyla teşhir edildi. New York'tan Ankara'ya TEKEL işçilerine uzanan yüzyıllık tarihsel mücadeleden örneklerle, kadının hakim sistem tarafından nasıl ezildiği ve yok sayıldığı aktarılan açıklamada, önümüzdeki yıl Venezuel'a'da yapılacak Dünya Kadın Konferansına da çağrı yapıldı. İniyatifin ortak açıklamasının ardından katılımcı kurumların açıklamaları ile eyleme devam edildi. Kurum temsilcileri 8 Mart'ın tarihsel misyonuna dair söz alarak konuşmalarını gerçekleştirdiler. Saat:17:00'da yürüyüşe geçen kadınlar, yürüyüş bitiminde Avusturya işçi marşını söyleyerek eylemi sonlandırdılar.

İşçi hareketi ve TEKEl direnişinin güçlü-zayıf halkaları

Coğrafyamızda işçi sınıfı hareketinin zirve yaptığı belirli dönemler olmuştur. İrili-ufaklı birçok işçi direnişi yaşanmış ve istisnasız olarak hepsi hakim sınıf iktidarınnın faşist saldırılarına maruz kalmış, çoğu kana bulanmıştır. Bu direnişlerin başlıcaları; 1969-15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi, 1977'de beş yüz bin emekçinin 1 Mayıs İşçi Bayramı gösterileri, İzmir Tarih İşçi Direnişi, 1993'te maden işçilerinin Zonguldak'tan Ankara'ya "Uzun Yürüyüş" eylemi, 1996 1 Mayıs'ı ve henüz bitmiş sayılmayan 2009-2010 TEKEl işçi direnişi olarak sayılabilir. 1960'lardan 2010'a kadar yarım asırlık zamana sığdırılan büyük işçi hareketlerinin kabaca tanımı budur. Ülkemizde devrimci durumun sürekli olmasına karşın, devrimci işçi hareketinin bu seçeresi çok da kabaklı sayılmaz. Devrimci durumun sürekli olup zaman zaman tırmanış göstererek oldukça yüksek seyretmesi genel devrimci hareket açısından olumlu olduğu gibi, işçi hareketi için de güçlü bir zemin sunmaktadır. Lakin komünist ve devrimci öncünün yetersizliği ile birlikte, işçi sınıfının örgütsüzlüğü ve reformist kesimlerin etkisinde olması, hareketin çok daha griüz biçimde gelişmesini engellemektedir. Dahası, işçi sınıfı ağır ve vahşi bir sömürü-zulüm altında olmasına ve işçi sınıfı hareketinin belli bir geleneğe dayanmasına karşın, mevcut işçi direnişleri olması gereken düzeyde ve sıklıkta değildir. Ancak bu, önderlik rolü gibi diğer etmenlerden tamamen bağımsız olmasa da, esasta işçi sınıfının nesnel durumundan (nicel ve nitel durumundan) kaynaklanmaktadır. Devrimci hareketin kabarcığının yetersizliğinde, faşizmin sürekli olmasının rol oynadığı söylenebilir de; esas nedenin "öncülük rolü" olduğunu söylemek mümkün... Ve elbette, işçi sınıfının nicel ve nitel zemini, hareketin nitelik ve niceliğini de belirlemektedir.

İşçi hareketinin zaferinde, öncülüğün rolü tayin edicidir

Ülkemiz işçi sınıfı hareketi ne küçümsenip karşısında kapalı durularak yok sayılabilir; ne de abartılarak kendini aşan sonuçlar beklenbilir. İşçi sınıfının bu kahramanca mücadeleleri asla basit görülüp, es geçilemez. Ve fakat, elbette bu hareketler her şey olarak da görülemezler. En azından, işçi sınıfının "kendiliğinden" gelişen hareketi ile, örgütlü, bilinçli komünist ve devrimci hareket özdeşleştirilemez. Aralarında uçurumlar olmasa bile, nitelik ve siyasi/pratik hedefler anlamında ciddi bir fark vardır. Ne kadar ihtişamlı olursa olsun, kendiliğinden hareket, devrimci sonuçlar doğurmak konusunda da, amaç edinildiği ekonomik hedeflere ulaşma noktasında da, ortaya koyacağı siyasal yönelim ve bilinç açısından da güdük kalmakla yüz yüzedir. Tüm bunların gödisatında, öncülüğün, yani işçi sınıfı önderliğinin, rolü tayin edicidir. Ülkemiz işçi sınıfı hareketinin görülmesi gereken bazı karakteristik özellikleri vardır. Ayırt edilmesi gereken noktalarından biri, coğrafyamızdaki işçi hareketinin nispeten genç ve yakın tarihe sahip oluşudur. Ülkemiz işçi sınıfı için uzun bir mücadele birikiminden bahsedilemez. Bu gerçeklik, işçi sınıfının mücadele tecrübesi açısından görece zayıf olmasına neden olur. Bunun nesnel alt yapısı ise, işçi sınıfının nicelik ve nitelik bakımından cılız ve yeni olmasıdır. Kapitalizmin ve dolayısıyla sanayinin gelişmemiş, hatta yok denecek kadar zayıf olması; olanın ise komprador nitelikte montaj sanayisi olması; ve özellikle de ağır sanayinin olmaması gerçeği, işçi sınıfının nicel ve nitel olarak güdük kalmasına neden olmuştur. Kısacası, ülkemiz işçi sınıfı, hem sayısal olarak azdır; hem de ağır sanayinin olmaması nedeniyle, "proleter" olmaktan uzaktır. "Proleter bilinç", işte bu nedenle, hareketle damgasını vurmamaktadır/vuramamaktadır. Ülkemizde proletarya dün yoktu, bugün yok denmeyecektir de, oldukça azdır. İşçi sınıfının nicel ve nitel zayıflığının kaynağı işte tam da budur.

Daha düne kadar kayda değer işçi hareketlerinden bahsedilemezken; köylü eylemleri, toprak işgalleri, toprak ağalarına karşı isyan ve ayaklanmalar başat hareketlerdi. Özellikle K. Kürdistan illerinde ayrı nitelikteki köylü hareketlerinin bugüne de devam ettiğini unutmamalıyız. Emperyalist şirketlerin yerli hakim sınıflarla el ele yürüttüğü siyanürlü altın arama çalışmalarının, Hidro Elektrik Santrali ve baraj yapılarının ilgili yerlerde köylü hareketlerine yol açtığını da not etmekte fayda vardır.

Dün köylü hareketleri göze batarken, işçi hareketi yok gibiydi. İşçi hareketinin belirgin olarak gündeme gelmesi, yukarıda verdiğimiz örneklerden de anlaşılacağı üzere, yakın tarihe dayanmaktadır. 1960'lı yıllarda -özellikle sonlarına doğru- belirlen olarak boy veren işçi hareketinin görece uzun bir geçişinin olmaması, mücadele deneyiminin izafen sınırlı olduğunu kanıtlar. Fakat, aşırı yoğun ve uzun bir tarihsel mücadele pratiğine sahip olmadığı halde, küçümsenemez bir mücadele geleneği ve önemli bir mirasa sahip olduğunu da belirtmek gerekir. Bugün işçi sınıfı hareketinde belirlen artışlar gözlemlendiği gibi; bu durum işçi sınıfının nicel ve nitel açılarından belli ölçülerde geliştiğini de işaret etmektedir. Geçmişte de işçi sınıfı hareketinde ciddi gelişmeler yaşanmakla birlikte, özellikle günümüz şartlarında bu gelişmeler daha yavaş ve büyüktür. Elbette ülkemiz işçi sınıfı hareketinin bugününü etkileyerek tayin eden bazı güncel özellikler vardır.

İşçi direnişi, halk güçleriyle birleşerek zafere ulaşacaktır

Birinci olarak, işçi hareketinin reformist burjuva önderlikler altında bırakılmakta, dolayısıyla da san sendika patronları tarafından politik nitelikten tecrit edilmekte ve ekonomik talepler kulvarında pasifize edilerek hakim sınıflar düzeniyle barışık hale getirilmektedir. Bu "uyysallık" içinde boğulması, adeta işçi hareketinin kaderi haline getirilmektedir. Ülke nüfusu ve büyük emekçi yığınlar göz önüne getirildiğinde, işçi sınıfının nicelik olarak devrimci halk kitlelerinin esas çoğunluğundan oldukça az bir sayıda bulunması; aynı biçimde ağır sanayi proletarlığı niteliği bakımından da zayıf oluşu gibi gerçeklikler, işçi sınıfının devrimin temel gücünü oluşturamamasına neden olmakta; mevcut işçi ha-

Ülkemiz işçi sınıfı hareketinin görülmesi gereken bazı karakteristik özellikleri vardır. Ayırt edilmesi gereken noktalardan biri, coğrafyamızdaki işçi hareketinin nispeten genç ve yakın tarihe sahip oluşudur. Ülkemiz işçi sınıfı için uzun bir mücadele birikiminden bahsedilemez. Bu gerçeklik, işçi sınıfının mücadele tecrübesi açısından görece zayıf olmasına neden olur. Bunun nesnel alt yapısı ise, işçi sınıfının nicelik ve nitelik bakımından cılız ve yeni olmasıdır. Kapitalizmin ve dolayısıyla sanayinin gelişmemiş, hatta yok denecek kadar zayıf olması; olanın ise komprador nitelikte montaj sanayisi olması; ve özellikle de ağır sanayinin olmaması gerçeği, işçi sınıfının nicel ve nitel olarak güdük kalmasına neden olmuştur

reketlerinin özellikle köylü kitleleri ve diğer devrimci halk tabakalarıyla birleşmeden iktidarı ele geçirecek kuvveti oluşturamaması durumunu açığa çıkarmaktadır. Sonuç olarak, özellikle dengelessi gelişme yasasına bağlı olarak, devrimci durumun farklılıklar göstermesi ve devrim kitesinin ülke çapında aynı düzey ve durumda hazır bulunmaması durumu ortaya çıkmakta; böylelikle bir toplu ayaklanmanın yolu kapanmakta, iktidarı bu yolla ele geçirilmesi durumu ortadan kalkmaktadır. Bunun mantıklı sonucu olarak ise, devrimin, uzun süreli bir savaş stratejisi benimseyeceği, devrimci durumun en gelişkin olduğu yerlerden başlayacağı, kırlardan şehirlere göre bilinen yetersizliklere sahip zapt edilmesiyle gelişeceği çıkar. Proletarya ideolojik, politik ve örgütsel bakımlardan "önder güç" olduğu için, ülkemiz devriminde, proletaryanın önderlik temsili olarak, proleter ideoloji ile donanmış Maoist komünist bir parti bulunmak zorundadır. Bu önderlik altında ise köylülüğün temel güç alınması ve "işçi-köylü temel ittifakı", bizim gibi ülkelerde devrimin izleyeceği yoldur. İkinci olarak, her ne kadar ülkemizdeki işçi kitleleri gelişmiş ülkelere göre bilinen yetersizliklere sahip olsa da, işçi hareketinin önemli bir gelişme eğilimi içinde olduğu, atlanamaz bir birikime ve güçlü bir gelenek ve dinamige sahip olduğu da ayrı bir gerçektir. Yukarıda sıraladığımız başlıca işçi direnişleri bunu kanıtlar. Aynı biçimde günümüzde TEKEl işçilerinin direnişi ve elbette onunla birleşen geniş devrimci yığınlar, itfaiyecilerin direnişi, Tarih direnişi, Marmaray direnişi ve diğerleriyle ülke sathına yayılan direnişler, işçi hareketinin yükseliş trendini açıklatmaktadır. Bu trendin yükselişinde emperyalist finans krizinin belirlen payı ile birlikte, işbirlikçi komprador iktidarı özelleştirme politikalarının da direkt etki yaptığını eklemek gerekir. Özcesi, olumlu gelişmeler olsa da, kendiliğinden gelme işçi hareketleri karşısının seddeye gelerek abartılı yaklaşımlarla ayaklanma ve iktidarı alma beklentisine girmek, "kapıdaki devrim" rüyalarına dalmak, sübjektif yanlıdır.

Türkiye-Kuzey Kürdistan işçi sınıfı hareketinin dikkate değer bir başka objektivitesi de, siyasi önderlik veya politik biçimleniş bakımından zayıf kalması, kendiliğinden patlamalar niteliğiyle karakterize olmasıdır. Coğrafyamız işçi sınıfı direnişleri ya da hareketlerinin en belirgin ortak bir spesifik özelliği de, hemen hepsinin kendiliğinden gelme hareketler olmaları gerçeğidir. İşçi sınıfı kendiliğinden örgütlü hareketlere girişmiştir. Bu hareketlerin hemen hiçbirisi komünist veya devrimci yapıları ya da örgütlü bilinçli devrimci hareketin öncülüğünde gelişmemiştir. Genel kaide olarak, kitlese hareketler patlak vererek sel gibi alanlara aktıktan sonra, komünist ve devrimci yapılar bu harekete katılmışlardır. Sonradan da olsa katılmak elbette olumludur. Fakat artçılık ile öncülüğün meselesinde iyi sınav verilememiş, gerçek rol oynamamıştır. Katılan direnişlerde çekinilmeden bedel ödenmiş olsa da, dar grupçu yaklaşımlardan ve hali hazırda gelişen hareketin üstüne konup sahiplenme ve istifade etme çabasından ileri gidilememiştir. Açıkçası, hareketin önderliğini yapmaması, hareketin kuyruğuna takılma durumuna düşmüşlerdir. Bazen de uzun süre izlemekten öteye geçememişlerdir.

1 Mayıs gibi takvimsel hareketlerde, eylemlerde her ne kadar bu güçlerin belirli bir çabası veya örgütlü/bilinçli iradesinin fonksiyonundan bahsedilse de, buna rağmen ve genellikle, en geniş emekçi kitleler san sendikaların önderliği altında 1 Mayıs gösterilerine katılmıştır. Ve kitlese katılımı gerçekleştirilen bu büyük gösterilerde, kitleler daha çok kendiliğinden ve geleneksel eğilimle 1 Mayıs alanlarına akmıştır. Dolayısıyla bu günlerdeki hareketin de komünist, devrimci parti ve örgütlerin önderliğinde geliştiği söylenemez. Kısacası, ülkemiz işçi sınıfı hareketinin kendiliğinden gelme özelliği esastır, hatta geneldir. Komünist ve devrimcilerin çabaları elbette küçümsenemez; fakat me-

sele öncülük misyonu açısından tartışılrsa, bu çabanın yeterli olamayacağı görülecektir. İşçi sınıfı hareketi karşısındaki görevin yerine getirilmeyip, önderliğin yapılmadığını; bu boşluğun da san sendikalar tarafından doldurulduğunu söylemek mümkündür.

TEKEl direnişinin "bahar eylemleri"yle birleşmesine hazırlıklı olalım

Tekel direnişinin "bahar eylemleri" olarak adlandırılan dönem hareketliliği ile birleşmesi mümkündür; böylece bu dönemde ciddi gelişmelerin yaşanması da söz konusu olabilir. Ne var ki, bu olasılıkta da altını çizdiğimiz şey, yakıcı biçimde kendini gösteren önderlik ihtiyacıdır. Objektif durumu açısından uygun olan ihtiyacı karşılayacak; döneme damgasını vuracaktır. Eğer yukarıda özetlediğimiz değerlendirmeler doğruysa; komünist ve devrimci öncülerin işçi sınıfı içindeki örgütlenmelerine daha fazla önem vermeleri, sınıf hareketine önderlik yapma konumuna girmeleri ve hareket karşısındaki görevlerini yerine getirmeleri ciddi bir ihtiyaç; ötesi zorunluluktur. Altı çizilmesi gereken temel çıkarsamaların başında, bu ders ya da ihtiyaç gelir. Sendika patronlarının negatif önderlik damgasının zaafını taşımalarına karşın, TEKEl işçilerinin direnişinin devrimci pratiği, bu ihtiyacı, ders ve görevi kanıtlamakta, önümüze koymaktadır. Aynı biçimde işçi hareketinin genel niteliği TEKEl direnişine de damgasını vurmaktadır. TEKEl işçilerinin direnişi, genel işçi hareketinin hem güçlü zemininden beslenmekte, hem de zayıflıklarını (önderlik ve nicel-nitel anlamda) taşımaktadır.

TEKEl işçilerinin direnişi, Türkiye-Kuzey Kürdistan siyasi coğrafyası işçi hareketi tarihinin önemli bir basamağı oluşturmaya aday bir direniştir. Mevcut halyle işçi sınıfı mücadelesinde unutulmaz bir iz bıraktığı gibi, yarattığı tesiri hafife alnamaz ve takdirde değerdir. TEKEl işçilerin direnişinin özellikle sendika patronları aracılığıyla bir anlamda sabote edilmesi gerçeklik iken; san sendikaların da zorlayıp, işçilerin kararlarını uygulamaya mecbur bırakarak bir anlamda dış çöktüren işçi direnişinde, sendika önderliğini aşan önemli oranda işçi devrimci dinamik bulunmaktadır. Direnişin sendika ve konfederasyonları peşinden sürüklediğini teslim etmek isabetli olacaktır. Bu durum, direnişin gücünü de kanıtlamaktadır. Yani, işçi direnişi faşist iktidardan her türlü saldırısına büyük bir direniş ve iradeyle nasıl göğüslediyse, san sendikaların sabote etme girişimlerini de yerle bir ederek devrimci yükselişini sürdürebilir. TEKEl direnişinin önünde iki ters eğilim bulunmaktadır: Biri, bahar eylemleriyle birleşme olasılığıdır. Ki bu, direnişçi işçilerin kararlılığına beliren eğilimdir. Bahara kadar erişecek olan direnişin, devasa kitlese boyutlara vararak sarsıcı etkiler yaratıp kazanımlar ortaya çıkarması mümkündür. Diğer eğilim ise, işçi hareketinin sendika önderliğini aşarak kararlı yürüyüşle ilerlemesi durumunda (ki işçi direnişinin kararlılığı genel olarak buna işaret etmektedir), hem faşist iktidarı, hem de san sendikaların hileli kumpasında zorlu ama ihtişamlı bir aşamadan geçmesidir. Yani zorlu bir süreç; ama hakim sınıf iktidarını da zorlayacak büyük bir hareket muhtemeldir. Bu öngörüler salt bir tespit için değil, görev tayin etmek için önemlidir. Tespit edilen şartlara bağlı olarak, şartların açığa çıkardığı ihtiyaçlara yanıt olmak vazgeçilmez görevdir. Tüm bunlar göz önüne alındığında, komünist ve devrimcilerin önüne büyük ödevlerin çıktığı çıkarılabilir durumundadır. O halde, kayıtsız kalmadan, güncel gelişmelere ve mevcut harekete özenle olarak müdahil olunmalı ve muhtemel gelişmelere işçilerle kaynaşma ve devrimci güçler arası eylem birliklerinin geliştirilmesi gibi birçok çalışmayla hazırlanmalıdır. Bu bağlamda bahar eylemlerinde, siliik ve kuyrukcu değil, daha örgütlü ve damga vurucu bir iddia ve pratikle hareket edilmesi perspektifi benimsenmelidir. TEKEl işçilerinin direnişi, yukarıdaki özellikleri ile birlik-

te, her bakımdan ve özellikle girdiği evre açısından iyi analiz edilmek durumundadır. Öncelikle konjonktürel şartlar ile direniş dinamiklerinin olgun olduğu açık; ve dolayısıyla başan ya da somut kazanımın elde edilmesi son derece mümkündür. Özellikle günümüz şartlarında, bir direniş ender olarak bu kadar etkili olmuş; bu kadar destek kazanmış, haklılığıyla meşru zemine oturmuş, yüksek moral kazanmış ve zafere yaklaşmış olabilir. Hakim sınıf kliklerinin iç çatıların derinleşip keskinleştiği bu nadir koşullar, devrimci hareket veya TEKEl direnişi için fevkalade avantajlar vermekteydi/vermektedir. Şayet sağlam devrimci bir önderlik olmuş olsaydı, yani işçi kitleleri devrimci teorinin ve pratik güçlerin politik tesiri altında olsaydı, bu şartlarda direnişin zafere taşınması çok daha mümkün olacak; en azından daha militan bir hareketin geliştirilmesi söz konusu olacaktı. Bu avantajlı konjonktürel durum, işçi direnişinin veya devrimci hareketin daha griüz biçimde gelişmesine manivela edilebilir; önemli sıçramalara dönüştürülebilirdi. Ama doğru devrimci önderlikten yoksun oluşun doğal cereemesi olarak, direniş hak ettiği pratik sonuçlara ulaşmadan sendika ağaları tarafından "soğumaya" alınmıştır. Yargıtay kararı, iktidarı yanı sıra, sendika patronlarına da tam bir fırsat ve "can simidi" olmuştur. Mustafa Türker, o meşum sözleriyle, işçilerin "onurumuzdur" dediği direniş çadırlarını kaldırma kararını mutlulukla açıkladı. Bununla kalmayıp, işçilerin devrimci tavrına da meydan okumaktan geri durmadı. Türker gerçek yüzünü, işçilere rest çeken bu tavnya deşifre ederken, "mezar kazıcılarını" buyur ederek, mezarını kazmıştır. Devrimci işçi hareketi Mustafa Türker'leri aşmak durumundadır ve aşma dinamiğine sahiptir.

Sendika patronları işçilere ihanet ediyor!

İşçilerin devrimci iradesine ve haklı istemlerine karşı, onlara "istediğiniz yere gidebilirsiniz" diye "yol gösteren" Türker, belli ki direnişten, direnişin devam etmesinden ve devrimci işçilerin rahatsız olmaktadır. İşçilerin gücüne dayanarak var olan Türker'in işçilere karşı sergilediği bu küstahlık, kuşkusuz ki affedilemez. Bu gerçeklik, sendika patronlarına karşı mücadelenin önemsenmesi gerektiğini de göstermektedir. Burada bir parantez açalım ki, sendika patronlarının TEKEl işçileriyle dayanışmada bulunup destek vermeye çalışan komünist ve devrimci demokratik güçlerden son derece rahatsız olduğu ve bunu çeşitli biçimlerde dile getirdikleri bilinmektedir. Devrimci işçilerin direnişin devam ettirilmesi istemine de küstahça cevap veren Türker'in enfendilerinden zılgıt yediyi ve bu doğrultuda direnişi sinsice zayıflatığı bilinmek, işçilere anlatılmak durumundadır. Komünist ve devrimci güçleri direniş alanında görmek istemeyen ve rahatsız olan hakim sınıflar ile sendika ağalarının bu durumu, işçilere teşhir edilmelidir. Direniş çadırlarında işçilerin haklı talep ve eylemlerini desteklemekten başka bir şey yapmayan ve sadece işçilere dayanışma görevlerini sahip çıkan, yerine getiren komünist ve devrimcilerin, sendika patronları tarafından "marjinal gruplar" veya "terör yandaşları" olarak tanımlanıp işçilerden ve işçi direnişinden koparılmaya çalışılması, işçilere açıklanıp anlatılmıdır. "Terörist" diye iftira ettikleri komünist ve devrimcilerin direnişle birleşmekten ve işçi haklarını savunmaktan başka bir şey yapmadıkları anlatılarak, ki-min terörist olduğu işçilerin direniş boyunca yaşadığı tecrübelerle anlatılmıdır. İşçi dostluğu, yandaşlığı ve yoldaşlığının "teröristlik" sayıldığı yerde, kimlerin gerçek terörist olduğu işçilere açıklanarak, örgütlenme çalışmalarını yarının büyük direnişlerine hazırlanmak üzere yoğunlaştırılmalıdır.

Direniş çadırları sökülerek verilen hileli "dinlenme arası"na rağmen, her şey bitmiş değildir. İşçilerin talepleri karşılanmış ve direniş gerekçeleri ile birlikte direniş iradeleri tüketilebilmiş değildir. Çatışma veya direnişin

anası olan çelişki ortadan kaldırılmış değildir. Yargıtay kararı sonrası fırsatçılıkla devreye sokulan "mola" hilesiyle önemli bir geri çekilme yaşatılsa da, işçilerin sloganlarında yankılanan ses, onların "bezleri içinde uyutulacak bebeler" olmadığını ve direnişin kolayca öldürüleceğini müdelemektedir. Direniş karşısında boyun bükme zorunda kalan sendika patronları da direnişin tamamen boşa düşürülmesine güç yetirememekte; en azından büyük bir kesimi direnişe açtıkları saldırmaya tam cesaret edememektedir. Ama tarihsel rollerine uygun olarak, içtenlikle, ihanet görevlerini de sürdürmektedirler.

Nitekim Nisan başında yeniden direnişin başlayacağı açıklanmıştır. Fakat direnişin başka biçimlerle sürdürüleceği ve aynı zamanda her yerde çadır açılarak ülkenin her tarafına yayılacağı yönündeki açıklamalar, her ne kadar iddialı sözler olarak görünse de, direnişin bu başanlı örnekteki gibi tek merkezde odaklanılmayacağını, böylece de bu etkisinden uzak tutulmak istendiğini izah etmektedirler. Söz konusu sendika patronları yeniden direnişi başlatmış olsa bile, bu, esasta göstermelik olacaktır. Sendika patronları, işçilerin yarattığı baskılandırmadan ve hismandan kurtulmak için direnişten yana görünmekte; ama alttan alta ve sinsice direnişi zayıflatıp sonuçsuz bırakmaya çabalamaktadır. Bütün bu çaba ise, popülist söylemlerle gizlenmeye çalışılmaktadır. Dağınık, parça parça bırakılmış direnişin bu kadar etkili olmayacağı açıktır. İşte erteleme kararı ve direnişin ülkenin her tarafına yayma söylemleriyle güdülen taktik, gerçekte direnişi eritip bitirmektedir. Bu olasılık göz önünde bulundurulurken, işçilerin tek direniş merkezinde toplanarak direnişlerini yine Ankara'da başlatıp sürdürmeleri örgütlenmelidir. İşçilere çeşitli araçlarla ve bizzat giderek bu gerçekler anlatılacak, işçilerin san sendikaların oyunlarına düşmeleri engellenmelidir.

Verilen "mola"nın hile olup olmadığı, belirlenen sürenin bitiminden sonra direnişin nasıl sürdürüleceğine dair ilgili sendikaların aldığı kararlarla açığa çıkacaktır. Eğer aynı kararlılık ve işçilerin öngördüğü taleplerle, özellikle merkezi anlamda Ankara'da odaklanmış yönetime, hatta tüm işçilerin eyleme çağılarak eylemin daha da kitlese ve büyük etkiye kavuşturulmasıyla sürdürülürse, o zaman "mola"nın hile olmadığı söylenmeli; ama tersi durumda, "mola"nın bir hile olduğunun görülmesiyle birlikte, durum daha güçlü biçimde ifşa edilmelidir. Bu durumda görülecektir ki, eylemin yayılıp dağılırarak zayıflatılması amaçlanmaktadır. Hile olduğu büyük olasılıktır; bu, mevcut sendika ve patronlarının sınıf karakteri ile sınıf hareketi içinde oynadıkları melun misyonlarının gereğidir.

Direnişten öğrendiklerimizle yarıma hazırlanalım!

TEKEl işçilerinin direnişinin siyasal bakımdan zafer kazanmış olduğundan kuşku duyulamaz. İşçilerin direnişlerinden öğrendikleri ve öğrettikleri; dayanışma ve birlik kültürü açısından geniş emekçi-devrimci kitlelere yaptığı etki; devrimci harekete verdiği moral ve benzeri gelişmeler bile, büyük kazanımlardır. Öte yandan harikula bir direniş ve iradenin ortaya konduğu konusunda da laf edilemez. Fakat mevcudiyetteki gelişim seyrini ve sahip olduğu üstünlük ve avantajlara rağmen, direnişin daha da ilerletilemeyecek bu hale getirilmesi, yani geriye çekilerek ertelenmesi, direnişin zaferi ve konjonktürel şartlar itibarıyla doğru bir yönelim veya taktik olmamıştır. Tam da en gelişkin olup zirve yaptığı anda, yargıtay kararı referans alınarak böylesi bir manevranın yapılması hem doğru değildir; hem de masum bir amaç taşımamaktadır. Ve fakat elbette ki, yargıtay kararının işçi direnişinin bir zaferi olduğu doğrudur; fakat yargıtay kararı, zayıf bir olumluluk taşımakla beraber, önu açık bir karardır. Dolayısıyla işçi direnişinin tam bu anında gevşetilmesi yeterli bir gerekçe oluşturamamaktadır. Tabii ki, direnişin kazanım kurtarmak üzere manevralar yapılabilir. Fakat, manevra kazanıma dönük değil de, kazanımları önlemeye dönük bir içerik taşıyorsa, bu benimsenemez. Daha doğrusu, yenilgi kağınlmaz ve büyük olasılık ise, esnemeler, tavizler, manevralar yapmak doğru önderlik gereğidir. Ancak, söz konusu olan direnişin zaferde olduğu büyümesi ve yükseliş göstermesi ise, bu şartlarda geriye doğru manevra yapmak, olsa olsa direniş düşmanlarını ve burjuva önderliğini işi olabilir. Yazık ki, düzen sendikacılığının önderliği, yargıtay kararının üstüne atlayarak, direnişin en güçlü olduğu anlarda geri adım atarak direnişi belirsizliğe doğru sürüklemiştir.

Mevcut düzen sendikacılığı ve bunun işçi hareketine verdiği zarar ile birlikte düşündüğümüzde, işçi sınıfları birleşme ve ona önderlik yapma hedeflerimiz bakımından, işçi sınıfı içindeki örgütlenmelerimizi geliştirmek ve alternatif sendikal örgütlenmelerimizi etkin olarak ortaya koymak gibi görevlerimiz bulunmaktadır. Devrim iddiasına karşın, devrimin önder güçleri arasında zayıf ya da çaresiz kalmak kabul edilemez; hiçbir gerekçeyle geçiştirilemez.

Hareket yaşanırken seyretmek veya "hareket olsun, bitsin" diye beklemek olmaz; hareketi örgütleyerek etkin rol oynayıp militanlaştırmak, önderlerin görevlerinden olsa gerek. Kollar sıvınp ter dökülmeden, yani yorucu çalışmalar yürütülüp örgütlenmeden, hareketi geliştirmeli veya ona önderlik yapılması hak edilemez. Öncü güçlerin yararlanacağı oldukça fazla çelişki, yeterli sebep ve güçlü zemin bulunmaktadır. Türkiye-Kuzey Kürdistan coğrafyası, zengin bir devrimci toprak olup, komünist ve devrimcileri "sanslı"dır. "Sanslıdır" çünkü, örgütlenecekleri zemin oldukça kuvvetlidir. Kelimenin gerçek manasında her yere direniş serpilmelidir. Günümüz şartları buna elverişlidir.

Yeni kavga ve direnişler için, işçilerle birlikte olup işçileri örgütlemek üzere çalışmalar yoğunlaştırılmalıdır. Nisan randevusuna hazırlanmalıdır. Bunun öncesinde ve büyük bahar eylemlerinin damga vurmak için, tüm ilericilerle ortak platformlarda buluşmuş demokratik halk güçleri, alanları dalgalandırmalı; direniş militanca çnlmalıdır.

Viyana'da üniversite öğrencileri sokakta

AVUSTURYA- Avrupa'dan 47 ülkenin eğitim bakanıyla yapılmak istenilen 'Bologna Reformları'nı kutlama girişimi büyük protestolarla karşılandı.

Eyleme 6 bin kişi katıldı

Kutlamayı protesto etmek amacıyla üniversite öğrencileri ve işçiler gençlik kurumları tarafından ortak olarak düzenlenen eylem Vi-

yana merkezinde miting şeklinde başladı. Avusturya Parlamento-su'nun da işgal edilşinden sonra 3 saatlik yürüyüşün ardından sonlandırılan eyleme yaklaşık 6 bin kişi katıldı. Yürüyüşün ardından üniversiteler ve komünist hareketler tarafından korsan eylemler gerçekleştirildi. Şehir trafiğinin yoğun olduğu alanlarda yapılan eylemler-

den kaynaklı trafik uzun süre durdu.

Anti-kapitalistlerle polis arasında çatışma
Birçok ara sokakta eylemciler ile polisler arasında çatışmalar yaşandı. Avrupa Demokratik Gençlik Hareketi (ADGH), YDG ve RKJV'nin oluşturduğu anti-kapitalist grup, öğrencilerle beraber kendi temel haklarını savundu.

Daha sonra üniversite önünde başlayan komünist hareketler ve üniversiteler hep bir ağızdan enternasyonal marşları söyledikten sonra dağıldılar. Emperyalizmin her türlü zulmüne rağmen Avrupa'da yükselen anti-emperyalist ve anti-kapitalist mücadele üniversitelerde Ekim 2009'dan bu yana genişlemektedir. Bu mücadelelerin yükselmesi

emperyalizmin yaşadığı küresel krizden sonra daha derinlik kazandı. Viyana'da öğrencilerin son yıllarda güçlü eylemler yapması da bunun bir göstergesidir. Konuyla ilgili açıklamada bulunan ADGH da anti-emperyalist ve anti-kapitalist mücadele içerisinde yer almaya devam edeceklerini açıkladı.

TEKEL direnişine destek veren lise öğrencileri okuldan atıldı

İSTANBUL- TEKEL direnişinin devam ettiği 25 Şubat tarihinde Sarıgazi Mehmetçik Lisesi öğrencileri de işçilerle dayanışma amacı ile okullarında bir eylem düzenlemişti. Okul idaresi, polis ve Milli Eğitim işbirliği ile eyleme katıldıkları gerekçesiyle 24 öğrenciyeye soruşturma açılarak okuldan atılmasına karar verildi. İstanbul Çekmeköy'de, İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü, TEKEL işçileri için okulda 'destek etkinliği' düzenledikleri belirtilen 24 lise öğrencisinin, okullarına ilişkilerini kesti. 'Ders boykotu', 'slogan atmak' ve 'öğretmenlere karşı gelmek' gerekçesiyle Ortaöğretim Kurumları Disiplin Yönetmeliği'nin 13/C maddesine göre okuldan uzaklaştırılan öğrencilerin karara, 1 hafta içinde yazılı olarak itiraz hakları var. 25 Şubat günü Sangazi (Çekmeköy) Mehmetçik Lisesi öğrencileri, o sıralarda direnişlerine Ankara'da devam etmekte olan TEKEL işçilerine destek vermek amacıyla okul bahçesinde bir etkinlik yaptı. Etkinliğin ardından öğrencilerle soruşturma açan okul idaresi; ilgili kararın 16 Mart Salı günü öğrencilerin velilerine bildirdi. Veliler, olayın ardından büyük tepki göstererek çocuklarına sahip çıkacaklarını ve karara karşı mücadele edeceklerini söylediler. Ayrıca geçtiğimiz haftadan bu yana idari tedbir kararı uygulana-

rak birçok öğrenci derslere ve sınavlara alınmayarak eğitim hakları okul idaresi tarafından fiili olarak engelleniyordu.

Milli Eğitim: Hassas bölge, ceza hafif

İlçe Milli Eğitim Bakanlığı ile yapılan görüşmelerde ise öğrencilerin disiplin yönetmeliğine aykırı hareket ettikleri gerekçesi ile okuldan atıldıklarını belirtti. Ayrıca Sangazi'nin hassas (I) bölge olduğunu ve bu bölgeye dikkat edilmesi gerektiğini belirterek aslında öğrencilerin devletin birçok kademesinin ortak organizasyonu ile okuldan atıldıklarını açıkça çıkardı. Amaçlarının direk muhalif öğrencileri okuldan uzaklaştırmak olduğu kanıtlanmış oldu.

Tehditlerden öğrenci velileri de nasibini aldı

Öğrencilere soruşturma açılmasının ardından öğrenci velileri de okula çağrıldı. Öğrencilere yapılan tehditler, öğrenci velilerine dönük olarak devam ettirildi. Velilerle tek tek görüşen idare; çocuklarının nakillerini başka okullara aldırılmazsa okulla ilişkilerinin kesileceği, örgün öğretim dışına çıkarılacakları gibi tehditlerle aileleri baskı altına alarak, öğrencileri okuldan uzaklaştırmak amacına ulaşmaya çalıştı. Konuyla ilgili bir öğrenci velisi şu açıklamayı yaptı: "Okul idaresi tara-

findan telefonla aranarak hiçbir gerekçe gösterilmeden okula çağrıldım. Okul idaresi ile görüştüğümde; çocuğumun TEKEL işçilerine destek vermek için suç teşkil eden bir eyleme katıldığını, bunun kabul edilemez olduğunu belirttiler. Çocuğumu okuldan almazsam ya da başka okula nakletmezsem okuldan atacaklarını söylediler. İsrarlı bir şekilde çocuğumun Mehmetçik Lisesi'nde eğitimine devam edemeyeceğini vurgulayarak sert şekilde acele etmem gerektiğini belirttiler. Benim çocuğum suç işlemeyi, hırsızlık, arsızlık yapmadı bu cezayı kabul etmiyorum, bütün hukuki haklarımı kullanarak çocuğumu tekrar okula aldıracağım."

Okul idaresi-polis işbirliği deşifre oldu

Öğrenci velileri okul idaresi ile görüştüklerinde müdür ve müdür yardımcılar tarafından tehditlerin yanı sıra soruşturma olmadan polis tarafından yönlendirildiklerini deşifre ettiler. Velileri korkutmak amacı ile savrulan tehditler şu sözlerle devam etti: "Öğrencilerin birbiri ile yaptıkları telefon görüşmelerinde eylem planlarını konuşuyorlar, örgütlere bilgi veriyorlar, bunların hepsi elimizde bulunuyor." Ayrıca okula yeni atanan okul müdürünün velilere: "Burada solcu öğrencileri barındırmayacağım, bu okulda

siyaseti bitireceğim, bu yüzden geldim." gibi ifadeler kullandığı da veliler tarafından belirtildi.

Okulda sivil polisler cirit atıyor

Okul idaresi ile öğrencilerin avukatlarının yaptığı görüşmede avukatların okula polislerin ne işi olduğunu sorduğunda ise okul idaresi tarafından bu durum inkâr edildi. Fakat öğrenciler gerek okul içinde gerekse de okul dışında onlarca sivil polisin bulunduğu ve okullarının adeta karakola çevrildiğini vurguladı. Özellikle okul çevresine kamp kuran sivil polis araçlarının sürekli kendilerini taciz ettiğini vurgulayan öğrenciler; birçok öğrencinin de keyfi şekilde polis tarafından tartaklandığını belirtti.

Aileler: Hukuki sürecin takipçisi olacağız!

Okuldan atılan öğrencilerin aileleri sabah saatlerinde okula gelerek basın mensuplarına şu açıklamada bulundular: "Okul idaresi ve polis çocuklarımızın geleceğini ile oynuyor, bizler çocuklarımızın geleceğinin karartılmasına izin vermeyeceğiz. Kadın öğrenciyi taciz eden öğretmen korumak eşliğinde okuldan çıkartırken, bizim çocuklarımız işçilere destek verdi diye okuldan atılıyor. Bunu kabul etmeyeceğiz ve bu işin peşini bırakmayacağız."

Rektörden öğrenci ailelerine tehdit

Anadolu Üniversitesi rektörü, 'üniversitedeki muhalif sesleri bastıracağım' söylemini uygulamaya geçirmekte gecikmedi.

ESKİŞEHİR- Anadolu Üniversitesi'nde yapılan rektörlük seçimi sonrası koltuğa oturan ve ayağının tozuyla, 'üniversitedeki muhalif sesleri bastıracağım' açıklamasında bulunan Davut Aydın, koltuğuna oturur oturmaz bu sözlerini hayata geçirmeye başladı.

Rektör; devrimci, demokrat öğrencilerin üniversitede yaptıkları politik-ideolojik çalışmaların kampüslerde belli başlı yerlerde yapılması gerektiğini afişlerle ilan ederek, hemen işe koyuldu. Bu alanların dışında yapılan eylemlerin, çalışmaların yasal olmadığını ve yapanlar hakkında yasal işlem yapılacağını söyledi.

Öğrencilerin çalışmalarını bitirmek için devreye DGB'yi soktu

Öğrencilerin üniversitedeki bu uygulamaları protesto etmeleri üzerine rektör Aydın, öğrencilerin üniversitelerdeki çalışmalarını bitirmek için devreye Özel Güvenlik Birimi (ÖGB)'ni sokarak daha fazla saldırmaya başladı. Yapılanlar karşısında kararlı bir tavır sergileyen öğrencileri yıldırma-yacağını anlayan rektör, öğrencilerin ailelerini arayıp kendisi ile görüşmeye davet etti. Bazı ailelerle ise telefon görüşmeleri yapan rektör, psikolojik baskı uygulayarak üniversitedeki öğrencileri aileleri ile karşı karşıya getirmeye çalıştı. Rektörün uygulamalarını protesto etmek için bir araya gelen, aralarında Demokratik Gençlik Hareketi (DGH) faaliyetçilerinin de bulunduğu devrimci, demokrat öğrenciler basın açıklaması düzenledi.

"Çocuklarımızı okuldan alacağız"

Açıklamada, "Rektör Davut Aydın, üniversitemizde öğrenimini sürdürmekte olan devrimci, demokrat öğrencilerin ailelerini arayıp kendi makamına yani rektörlüğe çağırıldı. Öğrencilerle ilgili kritik bir durumu görüşmesi gerektiğini, bunun için üniversitenin rektörlüğüne gelmelerini söyledi. Öncelikle rektör Davut Aydın öğrencilerin ailelerine onları buraya çağırmasının sebebinin, devrimci, demokrat öğrencilerin bedeller ödeye-

rek kazandıkları fakat bugün kendisi tarafından yasaklanan yerlerde eylem ve çalışma yapmalarının olduğunu söyledi." denildi. Buna ek olarak öğrencilerin ailelerine çocuklarının geleceğinin tehdit altında olduğunu dile getiren rektörün, ailelere çocuklarının bu şekilde devam etmesi durumunda uzaklaştırma ve hatta okuldan atılma ile karşı karşıya kalacağını söyleyerek tehdit ettiği açıklandı.

"Çocuklarımız bu işleri bırakın burs vereceğim"

Ayrıca rektörün bazı öğrencilerin ailelerine burs rüşvetinde bulunduğu açıklandı. Açıklamanın devamında şunlara değinildi: "Bununla da kalmayıp polisten aldığı ve içinde öğrencilerin basın açıklamalarında, demokratik eylemlerde çekilen fotoğraflarının bulunduğu dosyaları ailelere göstererek devrimci, demokrat öğrencilerin meşru hak arama taleplerini yasadışı bir faaliyet olarak göstermeye çalıştı."

"Sağcılar zor zaptediyoruz, bırakırsak..."

"Ayrıca ailelere okulda sizin çocuğunuz bulunduğu gruba karşı olarak daha güçlü bir grup var, onları şu anda zor zaptediyoruz diyerek faşistleri kastetmiştir ve aileler üzerinden öğrencilere faşistleri kullanacaklarını belirterek tehditte bulunmuştur. Aynı zamanda rektör, öğrencilerin ailelerine "aslında iyi çocuklar ama yasadışı örgütlerin ağına düşmüşler" diyerek demagoji yapmıştır. Bir taraftan da "çocuğunuz illegal faaliyetlerde bulunuyor, aklını başına alsın yoksa geleceği kararır hatta hayatını bile kaybeder" diye tehditte bulunmuştur."

Öğrenciler, açıklamada rektörün, meşru hak ve talepleri yok sayarak bunları yasadışı bir faaliyet olarak gösterip aileleri baskı altına almaya ve psikolojik olarak yıpratmaya çalıştığını belirttiler. Son olarak öğrenciler, bu ahlaksız yöntemleri boşa çıkaracaklarını ve haklı mücadelelerine devam edeceklerini kaydettiler.

GENÇ YORUM

SINAN ÇAKIROĞLU

Kadının kurtuluşu sorununda birkaç dipnot

Mart ayının ilk günleriyle birlikte, birçok alanda hareketlenmelere tanık olduk. Bu hareketlenmelerin bir kısmı güncel siyasal yaşamın gidişatına ilişkin gerçekleşirken, bir kısmı ise Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün 100. yılı vesilesiyle pratik anlamda vuku buldu. Yeni demokratik iktidara ilişkin gelişmelerin bir kez daha itina ile vurgulandı. 8 Mart'ın tarihsel önemi, aktüel gelişmelerle zenginleştirilerek "kadın olmadan devrim olmaz, devrim olmadan kadın kurtulamaz" metaforu üzerinden genel doğrular ekseninde kitlelere götürüldü. Kadın konumlanışının, zorunlu örgütsel ilerleyişinin toplumsal yasası tekrardan teyit edildi. Genel doğruların, mevcut kazanımların bizler açısından belirli bir sistematige ulaştığını söyleyebiliriz. Fakat demokratik halk iktidarı yolunda, bahsi geçen doğrular ve kazanımlar silsilesinin

büyük dalgalar şeklinde derinleştirilmesi kaçınılmazdır. Bunu iki şekliyle izah edebiliriz. Birincisi, kadın sorunu ve dolayısıyla bu sorunun özgün örgütlenmesi olan kadın örgütlenmesinin zorunluluğu tarihsel bir gerçekliğe işaret etmek! Kadın örgütlenmesinin gerekliliği üzerine fikirlerimizi daha önce de beyan ettiğimiz için tekrardan bir vurguyu zaruri görüyoruz. Esas olarak üzerinde durmak istediğimiz boyut, kadın sorununda pratik derinliğe tekabül eden siyasetin hangi yöntemi izleyerek içselleştirileceğidir. Tüm toplumsal sorunlar gibi, kadın sorununun çözüme bağlanması, parçacı, bir cinsle havale edici değil, kolektif çözümler üreten bir toplum projesiyle gerçekleşebilir. Sorunun muhatabı olarak görülen kadın, sorunun öznesidir. Asıl muhatap, özel mülkiyetin ortaya çıkışından bu yana, toplumun sınıflara bölünmesiyle birlikte egemen, imtiyazlı hale gelen cins olan erkek, kısacası erkek egemen zihniyettir. O halde sorunun çözümü, öznenin kendi içerisine doğru kapanık çalış-

ması değildir. Cins ayrımcılığına son verecek altınçağ mücadelesinde, eskiyi temsil eden erkek egemen anlayışın iz düşümünü mahkûm ederek, saflarımızı kadınlaştırması çözümün yapı taşı olarak gerçekliğini korumaktadır. Demokratik halk devrimi, biçimsel eşitlikçilik felsefesi üzerine kurulamaz. 2007'de işaret ettiğimiz, kadının inisiyatifinin, hareketimiz içerisinde artırılması için vurgulanan KOTA uygulaması, kadını ve erkeğiyle bir bütün olarak tüm güçlerin fikir dünyasında efemine olma, dünyaya kadın cephesinden bakma uğraşıydı. Erkeğin, efemine olmadıkça, sınıflı toplumdaki kadının iç derinliğinin algılayamayacağı ortadadır. Egemen cins olarak erkek, her ne kadar komünist-devrimci mücadele içerisinde olsa dahi, ancak ve ancak kadının sorununda efemine olmuş bir bakış açısıyla doğruya yaklaşacaktır. Yıllar yılı siyasetten hep uzak bırakılmış, iradesi silikleştirilmeye çalışılmış kadınların, kurtuluş mücadelelerindeki yerlerini almalı "senden de

5 kişi benden de 5 kişi" gibi, basit bir düzlem üzerine inşa edilemez. Sorunun çözümü formel yaklaşımlarla değil, hem kadının inisiyatifini örgütlendirecek hem de kadınla birlikte geleceğin toplum projesinde yer alan erkeğin büyük dönüşümleriyle çözülebilir. Kota uygulaması biçime sıkıştırılmış bir zorunluluk yerine, kadının tekrardan iradeleşmesi, kendi özgüvenine dayalı mücadelesine, kendi özgüvenine dayalı mücadelesine havale etmemeli, özgün kadın örgütlülüklere inisiyatifinde, hareketin ve de toplumun "erk" imtiyazından iletmele kurtarma perspektifiyle, her türlü cinsel, ulusal, sınıfsal çelişkinin temeli olan özel mülkiyet dünyasını tersine dönüştürme merkezli hareket etmeliyiz. Gelecek toplum projesinin ileri mevzisi haline dönüşen gençlik yığınlarının istisnasız olarak bu görev bilinciyle hareket etmeleri gerekmektedir. Demokratik halk gençliğinin, kadın sorununa dair bilinç düzeyinde yakalayacağı sıçrama, bir sonraki kuşaklara devrimci "gelecekler" hediye edecektir. Kadın sorununda 2007'de yapılan çağrı, beyanın ötesine geçmeli, eylem kılavuzuna dönüşmelidir.

İsrail zulmü, İsrail askerlerini bile isyan ettirdi

Filistin topraklarında İsrail'in gerçekleştirdiği işgal ve katliamların ayrıntıları, sivil halka uygulanan zulüm İsrail'i kendi askerlerinin ağızlarından aktarıyor. 2004'te askerliklerini bıraktıktan sonra bir grup İsrail askeri tarafından kurulan "Sessizliği Bozmak" adlı örgüt Avrupa'da yaptıkları temaslara aracılığı ile Filistin'de askerlikleri boyunca yaptıkları ve tanık oldukları insanlık suçlarını kamuoyuna açıkladılar. 2004 yılında kurulan "Sessizlikleri Bozmak" örgütü Almanya'da kurdukları ilişkiler aracılığı ile yaptıkları açıklamada sundukları faaliyet raporlarında, şahitlerin ifadeleri, çekilen video görüntüleri ve fotoğraflar yer aldı.

İstediğimiz evi işgal ediyorduk

Örgütün kurucularından birisi olan 27 yaşındaki Yehuda Şaul, "Hemen duruma alışıyorsunuz. Örneğin; bir futbol maçını seyretmek istediğimizde, uydu anteni olan bir evi gasp edip, aileyi de odaya kilitledikten sonra maçı seyrediyorduk. Buna benzer şeyleri her asker yaptı." şeklinde konuştu. Yapılan açıklamada üyeler geçen yılki Gazze Savaşı sonrasında kendilerine askeri yetkililer tarafından sivilere yönelik vur emri verildiğini de aktardılar. İsraili askerler bu itirafları sonucunda başlarına gelebilecekleri de kabul ederken, kimi askerler, insanlığa karşı işledikleri suçlardan yargılanmalarının doğru olduğunu ve yıllarca hapis yatmaları gerektiğini düşünüyor.

İsrail tüm suçlarına her gün bir yenisini daha ekliyor. Filistin topraklarını kana boyayan İsrail, bölgedeki keyfi tutumunu devam ettiriyor. İsrail'in yeni yerleşim birimleri inşa etmeye hazırlandığı Doğu Kudüs, savaş alanına döndü. Filistin halkı 16 Mart sabahı yine saldırı ve çatışmalarla uyandı. Eski Kent girişinde başlayan ve diğer mahallelere yayılan çatışmalarda onlarca kişi yaralandı, çok sayıda kişi İsrail polisleri tarafından tutsak alındı. Çatışmalar Batı Şeria'da Ramallah ve El Halil gibi Filistin kentlerine de sıçradı.

Obama: İsrail'in yanındayız

ABD, İsrail'in, Filistin topraklarının önemli bir parçası olan Doğu Kudüs'e 1.600 yeni konut

yapma kararını kınadığını açıklasa da, Fox televizyonuna konuşan ABD Devlet Başkanı Obama, İsrail'in, Başkan Yardımcısı Joe Biden'in ziyareti sırasında yeni Yahudi yerleşim birimleri inşası projesini açıklamasının barış sürecine yardımcı olmadığını, ancak anlaşmazlıklara rağmen iki ülke arasında kopmayacak özel bir bağ olduğunu söyleyerek, kınamanın sözde olduğunu ortaya koymakta çekimedi.

Obama, Washington'un İsrail'in yakın müttefiki olmaya devam ettiğini de belirtti. İsrail'in yeni yerleşim birimleri projesinin kötü bir karar olduğunu söyleyen Obama, "Arkadaşlar bazen fikir ayrılığına düşer." diye konuştu.

Yunanistan hükümetinin kemer sıkma politikalarına karşı sokaklara çıkan kamu ve özel sektör çalışanları hayatı durdurdu. Atina'da göstericilerle polis arasında çatışma yaşandı.

Yunanistan ekonomik krizde, halk ayakta

Krizden çıkmak için 'acı bir reçete'ye razı olan Yunanistan hükümeti, Avrupa Birliği'nin de bastırması üzerine yeni önlemler açıkladı. Önlemler paketine yapılan 4.8 milyar Euro'luk ekleme ile kamu çalışanların maaşında kesinti yapıldı, ödenekler kısıldı. Alkollü içkiye yüzde 20, sigaraya yüzde 65 ek vergi konuldu, emekli maaşları bu yıl için donduruldu. Yunanistan hükümeti, ülkenin bütçe açığının kapatılması yönünde hazırlanan ekonomik istikrar ve kalkınma paketine yeni önlemler eklendiğini açıkladı. Yunanistan Başbakanı ve Dışişleri Bakanı Yorgo Papandreu başkanlığındaki kabine toplantısı sonrasında açıklama yapan hükümet sözcüsü Yorgo Petalotis, alınan önlemleri, kamu çalışanlarının maaşlarında kesinti, KDV'nin yüzde 21'e yükseltilmesi, ödeneklerde yüzde 12 kesinti, emekli maaşlarının 2010 yıl

'13'üncü maaş' olarak adlandırılan Noel maaşında yüzde 30, Paskalya ile yaz tatili dönemleri için verilen ve 14'üncü maaş olarak nitelendirilen yarımsar maaş ikramiyelerde ise yüzde 30 oranında kesinti yapıldığı açıklandı. Alınan kararların zor olduğunu ancak zamanında uygulanmaları gerektiğini belirten sözcü, bütçe açığının kapatılması ve ilerleme kaydedilmesi için zaman ile yarış içinde olduğunu da kaydetti. Petalotis, ülke ekonomisi çökmeden bu önlemlerin alınmasının zorunlu olduğunu da vurguladı. Hükümetin söz konusu önlemler ile 4.8 milyar Euro tasarruf yapmayı hedeflediği belirtildi.

Ekonomik düzenlemeler can yakacak

Avrupa Birliği'nin (AB) şubat ayı başında mali planını onayladığı Yunanistan geçen yıl gayrisafi yurt içi hasılanın (GSYH) yüzde 12.7'si oranındaki bütçe

kansı Karolos Papulyas'a da bilgi verdi. Papandreu, "Ülkenin kâr peşinde koşanların elinden kurtulması, verilen mücadelede hayatta kalınması için seçim değil zorunluluk teşkil eden kararlar alındı." dedi.

IMF huzu sona saklandı

Yunanistan Başbakanı Yorgo Papandreu, kapalı kapılar ardında yapılan ve üç saat süren bakanlar kurulu toplantısında "Biz gerekeni yaptık. Sıra AB'ye" dedi. Papandreu'nun, AB'den destek çıkmadığı takdirde bir sonraki seçimlerde aday olmayacağını açıkladığı ülkede Cumhurbaşkanı Papoulas ise, "AB'nin dayanışma örneği göstermesini bekliyoruz" dedi.

Papandreu'nun açtığı pakette neler var:

-Yüzde 4.5-19 arasında değişen KDV oranı yüzde 0.5-2 artırıldı. Bu artıştan

- Devlet ve KİT memurlarının üç taksitte (Noel tam maaş, paskalya ve yaz tatilinde yarımsar maaş) ödenen toplam iki maaşlık ikramiyelerinde yüzde 30 indirim yapılacak. 1 milyar Euro tasarruf getirecek tedbir bu aşamada özel sektörde uygulanmayacak. -Devlet ve KİT memurlarına maaş dışında yapılan ek ödemelerde yüzde 2 ek kesinti uygulanacak. Ocak ayında da ek ödemelere yüzde 10 kesinti yapılmıştı. -Akaryakıtta 8 sent zam yapılacak. Alkollü içkiye yüzde 20, sigaraya yüzde 65 ek vergi getirilecek. Bu yolla 2010'da 1 milyar Euro ek gelir bekleniyor. -Kamu yatırımlarında 700 milyon Euro'luk kısıtlamaya gidecek. Emekli maaşları 2010 yılı sonuna kadar dondurulacak. Maaşların dondurulmasından en az 300 milyon Euro tasarruf yapılacak. Emeklilik yaşı 65'in de üzerine çıkabilecek.

Yaşamdurma noktasına geldi

Hükümetin kemer sıkma politikalarına karşı sokaklara çıkan kamu ve özel sektör çalışanları hayatı durdurdu. Atina'da göstericilerle polis arasında çatışma yaşandı.

Ekonomik krizin bedelini emekçilere kesmek isteyen Yunanistan devletinin kararlarına karşı kamu ve özel sektör çalışanları greve çıkarak tepki gösterdi. Yunan hükümetinin krizin etkilerine karşı çıkardığı 4.8 milyar Euro değerindeki ek "önlem" paketine emekçiler alanlara çıkarak "Krizin faturasını biz ödemeyeceğiz" yanıtını verdiler. Ülkenin en büyük iki sendikasının düzenlediği bir hafta içindeki ikinci 24 saatlik genel greve, yüz binlerce kamu çalışanı katıldı. Hükümetin politikalarına karşı gerçekleştirilen grev nedeni ile ulaşım felce uğradı, okul ve hastaneler hizmet vermedi. Hava trafiğini yöneten görevlilerin greve katılması dolayısıyla Yunanistan hava sahası 24 saat boyunca kapalı kaldı. Denizcilik sektöründe de grev nedeni ile gemiler Yunanistan limanlarında bekledi. Başkent Atina ve ikinci büyük kent Selanik'te otobüs ve tramvaylar tüm gün çalışmadı.

Atina'da çatışma

Atina'nın merkezinde toplanan yaklaşık 10 bin kişi davullar çalarak ve sloganlar atarak caddeleri doldurdu. Göstericiler, üzerlerinde "Artık özveride bulunmayacağız" yazan pankartlar taşıdı. Atina'da düzenlenen protesto eyleminde polis ve kitle arasında çatışma yaşandı.

İl süresince dondurulması, akaryakıt fiyatlarına 3-8 sent arası zam yapılması, alkollü içeceklerde yüzde 20, sigara fiyatlarında ise yüzde 65 oranında ek vergi uygulanması ve tutarı 35 bin Euro'ya aşan, araba ve yat alımlarını da içeren lüks harcamalara özel ek vergi konulması olarak sıraladı.

13'üncü maaş kesinti

Önlemler çerçevesinde, Yunanistan'da

açığını, 2012 yılına kadar GSYH'nin yüzde 3'ünün altına indirmeyi hedefliyor. Yunan hükümeti, kamu sektöründeki israfı azaltacağını ve bu hedefe ulaşmak için vergilendirmede reform yapacağını açıklamış ancak AB, Yunanistan'dan, planladığı adımlar konusunda 16 Mart'a kadar daha fazla ayrıntı vermesini istemişti. Yorgo Papandreu, dün kabine toplantısı sonrasında Yunanistan Cumhurbaşkanı

1.1 milyar Euro ek gelir elde edilmesi planlanıyor. KDV artışının her bir Yunan aileye yılda 910 Euro'ya mal olacağı hesaplanıyor. -Satış fiyatı 35 bin Euro'nun üzerinde olan otomobillerin yanısıra yatlara, mücevher ve deri giyime ekstra 'lüks tüketim vergisi' konacak. -2009 yılında 100 bin Euro'nun üzerinde geliri olanlardan bir kereye mahsus ekstra vergi alınacak.

770 bin kişiden 18 TL aidat kesilmesi protesto edildi

ANKARA- Türkiye Emekliler Derneği (TİED)'ne üye olmamalarına rağmen 770 bin kişiden bilgileri olmadan aidat kesilmesine emekliler sert tepki gösterdiler. Ülke genelinde Emekli-Sen tarafından yapılan eylemlerde kesintinin derhal durdurulması talep edildi.

TİED'e üye olmadıkları halde yaklaşık 770 bin kişiden, bilgi ve rızaları olmadan 18 TL aidat kesilmesi ne tepki gösterildi. Bu uygulamayı protesto etmek amacıyla ülkenin her yerinde olduğu gibi Ankara'da da DİSK ve Emekli-Sen üyeleri SGK il müdürlüğü

önünde basın açıklaması düzenledi.

Yasal olmayan ve "rüşvet" olarak ifade ettikleri uygulamayı protesto eden Emekli-Sen üyeleri, Necati-bey Caddesi üzerinde bulunan SGK müdürlüğü önünde "TİED-SGK işbirliği ile yapılan aidat soygununa son" pankartı arkasında bir araya gelerek açıklamada bulundu.

Toplam kesinti: 13 milyon 860 TL

Üyeler adına açıklamayı yapan Emekli-Sen Genel Başkanı Veli Beysülen, kişi başı 18 TL olan kesinti-

nin, birçoğu derneğe üye olmamış toplam 770 bin emeklinin maaşından yapıldığını belirterek rakama vurulduğunda 13 milyon 860 bin, yani eski parayla 13 trilyon 860 milyar TL'ye tekabül ettiğini ve bu paranın hepsinin derneğin kasasına aktarıldığını ifade etti.

'Yapılan kesintiye karşı'

Yapılan kesintinin yasal olmadığını vurgulayan Beysülen, derneklerin üyelik işlemlerinin ve üyele-

nulduğunu belirterek, bu yapılanın yasadışı olduğuna dikkat çekildi.

Beysülen konuşmasının devamında şunlara değindi:

"Yeni yıla girildiğinde hükümetin emekli aylıklarında yapılacak düzenleme konusunda ucuurduğu balonu, Emekliler Derneği Genel Başkanı Kazım Ergün o günlerde başbakana çiçek vererek kutlamış ve kendisine biçilen misyonu yerine getirmişti. 950 TL emekli maaşı alan Kazım Ergün'ün, Sosyal Güvenlik Kurumu (SGK) Yönetim Kurulu üyeliği yaptığı ve buradan da

ayda 4 bin 300 lira aldığı öğrenilmişti."

"Emekliler, aylıklarından rızaları alınmadan bu kor-san derneğe üyeymiş gibi kabul edilerek kesilen ve derneğin kasasına akıtılan 13 milyon 860 bin TL'yi, emeklilerin mücadelesinin önünde barikat örülmesi için verilen bir rüşvet olarak değerlendirmektedir." Emekli-Sen üyeleri açıklama sırasında sık sık "AKP zammını al başına çal", "Savaşa değil, emekliye bütçe", "Emekliyiz, haklıyız, kazanacağız" sloganlar attı.

Ankara'da ulaşım kaosu, hukuki adımlar ve Gökçek diktatörlüğü

ANKARA- Ankara'da ulaşım yapılan yüzde yüzlük zammın geri çekilmesi sağlandı. Hatırlanacağı üzere Ankara'da Tüketici Hakları Derneği (THD) ve Tüketici Dernekleri Federasyonu (TÜDEF) nun 2. İdare Mahkemesi'nde ulaşım ücretlerinin güncel durumuna dair aldığı yeni karar da "Dava konusu artırımın haklı gösterecek, temellendirecek nitelikte ekonomik veriler ışığında yapılmış değerlendirme-ler, maliyet analizler, enflasyon oranları gibi bilimsel tespitlerin bulunmaması gibi hususlar göz önüne alınmıştır. Somut bir gerekçeye dayanılmadan tesis edilen ve yaklaşık 1 yıl gibi bir sürede toplam yüzde 50'nin üzerinde fiyat artırımına yol açan işlemden kamu yararına hizmet gereklerine ve hukuksal uyarılı bulunmamaktadır" denilerek işlemin iptaline karar verilmişti.

Büyükşehir Belediyesi halkı tehdit etti

Karar böyleyken, Ankara Büyükşehir Belediyesi Başkanı Melih Gökçek, halkı cezalandırmak ve sömürmek için elindeki bütün yetkileri kullanmaya başladı. Bir taraftan dar gelirli vatandaşın için nımetten saydığı 45 dakika içinde ücretsiz transfer hakkını kaldırdı ve kamu hizmeti veren toplu taşıma araçlarında yeni fiyatlarla zarar edileceği gerekçesiyle sefer sayısını düşüreceğini söyleyerek halkı tehdit etti. Öte taraftan da mahkemenin 24/12/2004 tarih ve 35 sayılı zam işleminin iptaline ilişkin kararının Ulaşım Koordinasyon Merkezi (UKOME)'nin yerine geçip, somut bir zam belirlediği ifadelerini kullandı.

Böylelikle 8 Mart itibarıyla uygulamaya koyulacağı belirtilen kararın uygulanmaya başlandığı gün, dolmuşlar öğlen saatlerine kadar işbaşı yapmadı. Halk otobüsleri de zaten yoğun olan Ankara ulaşım ihtiyacını karşılayamayınca öğrenci, esnaf, işçi, memur kıcasası herkes otobüs ve minibüs duraklarında uzun kuyruklar oluşturdu. Yıllardır kalıcı çözüm arayışları üretilmeyen, kamu yararı ve ihtiyaçları doğrultusunda kullanılmayıp

bir rant kapısına dönüştürülen ulaşım hizmeti, bir de halkın bu haliyle bile bu hizmetten yararlanamaması sorununu yarattı.

Halk çileden çıkarıldı

Maliyeti yüksek, yan sanayisi bulunmayan 'konforlu' halk otobüsleri bir taraftan büyük ihalelerle yandaş firmaların hizmetine sunularak kent trafiğine sokuldu. Avrupa Başkent'i ilan edilen Ankara'da bir taraftan AKP'ye çıkan oy oranının yüksek olduğu semt ve ilçelere büyük bir lütfuşmuş gibi sunularak göz boyandı. Öte taraftan varoş semt ve ilçelere verilen sınırlı sayıda ve belli bir düzenle kalmayan bu otobüsler, çileli bekle-yişlere sebep oldu. Mamak istikametinin Ege Mahallesi durağından bazen bir buçuk, iki saati bulan sürelerle belirsiz bir şekilde kalkış yapan otobüsler ulaşım hakkının nasıl ayrımcı ve keyfi bir şekilde uygulandığının açık göstergesi durumunda. Daha önce Ege Mahallesi durağında bir süre önce mesai saati bitiminde sabır taşı çatlatan nitelikteki bir bekle-yişin ardından gelen otobüse halk tepki göstererek işgal etmiş, ücretsiz binmişti. Bu gelişme üzerine otobüsteki mahalle halkı otobüs kaptanı ile birlikte gelen çevik kuvvet polisleriyle Çankaya Karakoluna çekilmiş sabah saatlerine kadar süren ifade alma işlemleri sonucunda bırakılmıştı. Ankara'nın birçok yoksul emekçi semtlerinde benzer tutumları görmek mümkün. Söz şatafatlı gösterilere ve reklâma geldiğinde bülbül kesilen Melih Gökçek, bir kamu hizmeti olması gereken ulaşım sorunlarında siyasal çıkarlar gözetlemekte ve halka karşı ayrımcı pratikler sergilemektedir.

Ulaşım rant kapısı değil kamu hizmetidir

Elinden maması alınmış bir çocuk gibi ağlayan, mahkeme kararına itiraz eden Melih Gökçek, Büyükşehir Belediyesi'nin borç yükü altında olduğunu, bu kararla belediye bütçesinin büyük zararlar ederek kendi personelinin maaşını bile öde-

yemez duruma geleceğini ifade etmişti. Bu ifade üzerinden de anlaşılacağı gibi Gökçek, 'Avrupa Başkent'i' sıfatını kazandırdığı Ankara'da ulaşımı temel ticari kaynak haline getirmiştir. Yapılan zamlarla, güya konforlu ve ucuz bir kamu hizmeti olması gereken taşımacılığı, dar gelirli ve yoksul kesimler için ulaşmaz bir hizmet durumuna dönüştürdüğü gibi birde ayrımcılık ve siyasal, keyfi uygulamalarla bir işkenceye dönüştürmüştür. Büyükşehir Belediyesi, mahkeme kararı uygulanmaya başlandığından beri hizmette aksamalar yaratarak mağdur olmanı ve halkın duygularını sömürerek Tüketici Dernekleri'ni hedef gösterdi. Böylece Ankara Minibüsçüler Odası'nın açtığı dava kısa sürede sonuçlandı. Dolayısıyla uzun yılların ardından büyük çabalar sonucu zor da olsa halktan yana bir mahkeme kararı açıklanmış ve uygulamaya başlanırken kısa sürede aynı karar yine halkın aleyhine değiştirilmiştir. Oda Başkanı Hacıbekir Gani, 8 Mart Pazartesi gününden itibaren minibüslerde taşıma bedelinin 900 lira olmasından dolayı esnafın "Büyük sıkıntı ve mali kayıp" yaşadığını belirterek, "Bugün yönetim kurulunda yapacağımız toplantıyla birlikte eski taşıma ücreti olan bin 850 liradan yolcu taşımaya devam edeceğiz. Alınan karar aynı zamanda özel ve EGO otobüslerinde de UKOME kararı öncesi taşıma bedellerinin geçerli olmasını sağlamıştır." dedi. Oda avukatı Mehmet Ali Alan da Ankara 2. İdare Mahkemesi'nin verdiği kararla UKOME'de alınan ulaşımındaki indirimi tarifeden vazgeçtiğini, taşıma ücretlerinin 8 Mart Pazartesi öncesindeki düzeylere geri döndüğünü söyledi.

Sahte hukuk sahte belediyeçilikle danışıklı dövüşte

Şimdiki ulaşım fiyat belirlemesinin 'toplumun ekonomik düzeyine uygun olmadığı' vb. çeşitli gerekçelerle bilimsel bir şekilde iptali istenen ulaşım hizmeti bedeli karar daha uygulamanın ilk haftası- nı dolmadan ortaya konulan gerekçeler

kalkmış olacak ki hemen geri çekildi. Başbakan'ın Ankara'daki bir açılış töreninde gazetecilerin konuya ilişkin soruları üzerine, "Çok biliyorlarsa seçime girer kenti idare ederler" şeklindeki açıklamaları 2. İdare Mahkemesi'ni korkutmuş olacak. Zam kararının iptali ile, aynı mahkemenin iptal kararının yeniden durdurulması arasında geçen sürenin kısalığı iktidarı el çabukluğuyla olaya müdahale ettiğinin kanıtı niteliğinde. Bu gelişmeler aynı zamanda hukukun hiçbir zaman gerçek manada halktan yana işlemeyeceğini bir kez daha ortaya çıkardı.

Ulaşım sorunlarında vaatler ve güncel durum çanılışması

Konunun bir başka boyutu ise Ankara Büyükşehir Belediyesi'nin 7 yıllık icraatı boyunca seçim öncesi vaatlerde yer alan, programa alınmış raylı sistemler konusunda en ufak bir gelişme kaydedilmediğidir. Daha evvel Kızılay-Dikmen metrosunun inşası söz konusuysen 2001'e geldiğinde Ankara Ulaşım Ana Planı'nda öncelikli hat olmamasına rağmen Batıkent-Sincan metrosu inşaatına başlanmıştır. 2004 yerel seçimlerinin hemen öncesinde de Keçiören ve Çayyolu güzergâhlarının inşa çalışmalarına başlanmıştır. Fakat bu üç metro hattında da çalışma çok ağır ilerlemekte, ne zaman işletmeye alınacağı ise bilinmemektedir. Yine Metro inşaatında Gökçek'in belediye-yi büyük zararlara uğrattığı birçok kez gündeme gelmiş fakat bu konu hep AKP tarafından kapatılmıştı. Gökçek üzerinde, 'halkın parasını çarçur ediyor' şeklinde vuku bulan tartışmalar halen devam ederken, hem ulaşım kenti rahatlatacak toplu taşıma ve kamu işletmelerinin belirsiz bir tarihe ertelenmesi hem de belediyenin bu konu üzerinden büyük borçlarının halkın üzerine yıkması, Gökçek'in üzerindeki iddiaların gerçekliğini gözler önüne sermeye yetiyor.

Eczanelerde yeni sistem: "Hastalar müşteri, eczacılar tahsilatçı!"

Eczacıların uzun süredir doğacak sıkıntıları işaret ederek karıştı çıktıkları MEDULA Reçete Provizyon Sistemi, Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından devreye sokuldu. Devreye girdiği andan itibaren de, eczacıların tepkilerini haklı çıkarır biçimde, ard arda sorunlar yaşanmaya başladı.

Uygulamanın ilk gününde, ülke genelindeki 24 bin eczanede hiçbir işlem yapılamazken, hastalar ilaçlarını parayla almak zorunda kaldı. Parayı karşılayamayan hastalar ise, ilaçlara ulaşamadı.

Konuyla ilgili açıklama yapan Türk Eczacılar Birliği (TEB), sistemin eksiklikler giderilmeden devreye sokulduğunu belirterek, "Sağlık alanı 'kervan yolda düzüldü' anlayışı ile bağdaşmaz. Ne hastalarımızın ne de meslektaşlarımızın bu yaklaşımı hak ettiğini düşünmüyor ve bu anlayışı reddediyoruz." dedi.

Hastalar defalarca hastaneye gitmek zorunda kalıyor

1 Ekim'de yürürlüğe giren Sağlık Uygulama Tebliği'yle birlikte artırımlı muayene ücretleri, hastalardan eczanelerde tahsil ediliyor. Ayrıca hastaların pek çoğu, eczaneye geldiklerinde yüksek miktarda muayene ücretleriyle karşılaşarak, tekrar hastane yolunu tutmak zorunda bırakılıyorlar.

MEDULA sistemiyle ilgili bir basın toplantısı düzenleyen İstanbul Eczacılar Odası Başkanı Semih Güngör, sistemin "hastaların müşteri, eczacıyı tahsilatçı" durumuna getirdiğini ifade etti.

Muaşene ücretini ödeyemeyen hasta, ilaçsız kalıyor

Sistemdeki bozukluklara dikkat çeken Güngör, şunları söyledi: "Hastalar çoğu zaman ikinci bir yol parası ödeyerek hastaneye geri dönmüş, ama ne yazık ki, sorununu hastane MEDULA sisteminin başındaki görevli aracılığı ile de çözmemiştir. Haksız yere devlete borçlu çıkan hasta, bu borcunu ödemesi mümkün olmadığı için ilacını da alamamış, bu gidiş-dönüşlerde çektiği eziyet, hastanın mağduriyetini iki katına çıkarmıştır. Tüm bu süreci yaşayan kişinin hasta olduğunu dikkate almadığımızda, olayın vahameti çok açıktır."

Sistemde yaşanan aksaklıkları görevli personellerin de çözemediğini ve olanın hastaya olduğunu anlatan Güngör, zaten zor geçiren emeklilerin maaşlarından "muayene katılım payı" kesilmesinin ise, ciddi bir mağduriyet yaratacağını ifade etti. Sistemle birlikte eczanelerle hastaların karşı karşıya getirildiğini söyleyen Güngör, sistemin derhal kaldırılmasını istedi.

Sağlık Bakanlığı halen yeni sistemi savunuyor

Eczanelerdeki yeni sistemle birlikte, eczaneler önündeki kuyrukların ve eczacıların hastalar arasındaki tartışmaların yoğunlaştığı gözlenirken, ne hastaneler, ne eczacılar, ne de hastalar sistemi istiyor. Ancak sistemi uygulamakta ısrar eden Sağlık Bakanlığı, bazı ilaçları sigorta kapsamından çıkaracağı yeni "ic-raat"lara hazırlanıyor. Ayrıca sistemi, yaşanan bütün aksaklıklara rağmen savunan Sağlık Bakanlığı, yaşanan sorunları ise, "kadının doğum sancısı"na benzeterek, "çocuk büyüyünce sorunların hallolacağını" iddia etti. Çocukların büyüdükçe sorunlarının da büyüdüğü ülkemizde, MEDULA sisteminin de büyüdüğü ciddi sorunlar yaşatacağını görmek zor değil.

İSKİ'ye çalışan taşeron işçiler haklarını istiyor

İSTANBUL- İSKİ'de taşeron aracılığıyla çalıştırılan işçiler işten atılınca, İSKİ binası önünde eylem yaptılar.

İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin su sayacı okuma, açma ve kapama işlerini devrettiği taşeron şirketle sözleşmesini feshetmesinin ardından işsiz kalan 60 işçi, gasp edilen haklarını ve işlerini geri istedi.

Bir kaç aydır ücretlerini alamayan işçiler, İBB önüne gelerek buradan Fatih Aksaray'da bulunan İSKİ binasına yürüdü. İşçiler adına açıklama yapan Gürhan Güzel, "Bugün işten çıkarıldığımızı öğrendik. İSKİ 'bu işi kendimiz yapacağız' diyor. Bu kadar fazla elemanı vardı da yıllardan beridir neden ihale etti. Şimdi kapılarını bizlere kapatıp sessiz kalıyorlar. Ama hak-kımızı gerek eylemlerimizle, gerekse de hukuk yoluyla aramaya devam edeceğiz" dedi.

Önümüzdeki günlerde Anadolu yakasında çalışan diğer işçilerin de işlerine son verileceğini söyleyen işçiler, ilk etapta 450 işçinin çıkarıldığını, aynı iş kolunda 2 bin kişinin de çalışmaya devam ettiğini ifade etti.

Köylünün tek suçu üretimden kopmadan, çalışarak üretmek

YOZGAT- Yozgat'ın Yenifakılı ilçesi Eskiören Köyü'nde yaşayan Hüseyin Yılmaz isimli şeker pancarı üreticisi 9 Mart 2010 tarihinde sabah saatlerinde av silahını alarak köyün biraz dışın-da ıssız bir yere gitti. Cep telefonu ile jandarmayı arayan Yılmaz, mevkiini bildirerek intihar edeceğini söyledi. Kısa süre sonra belirtilen yere giden jandarma ve köylüler Yılmaz'ın cansız bedeni ile karşılaştılar. Yılmaz'ın intiharı ile bir kez daha ortaya çıkan gerçeklik ise devletin köylüyü nasıl bir uçuruma sürüklediği oldu.

Eskiören Köyünde yaşayan Hüseyin Yılmaz, 55 yaşında ve yaşamını şeker pancarı üreticiliği ile sürdürüyordu. Bu intihar olayı da aslında tek suçu üretmek olan, köylümüzün uzun yıllardır uygulanan tarım politikalarıyla ne hale getirildiğinin belgesi niteliğinde. Gerici siyasi iktidar ve şu anki temsilcisi AKP hükümeti geçmişten gelen emperyalizme olan ekonomik ve siyasi bağımlılıklarının yarattığı toplumsal yıkımın bugün vardığı evrede, ki özellikle sanayide olduğu gibi tarımda da emperyalist güçlerin küresel çıkarlarının taşeronluğunu yapmaya devam etmektedir. Tarım alanındaki uygulamalar üretici köylüyü, önce ekonomik olarak zayıflatarak üretimden koparmakta, ardından ise tefeci ve tüccarlara muhtaç hale getirip, elindeki toprağı ve ürünü kaybetmesini sağlamakta. Alın terinin ve emeğinin gücüyle geçinmek ve kazanmak durumunda kalan üretici köylülerimiz, günümüz şartlarında devletin yarattığı yıkım tablosunun borçlandırma evresinde, altından kalkamadıkları borç yükü ile açlığa, göçe ve umutsuzluğun içerisinde intihara mahkûm edilmektedir. Hal böyle iken, bölgede yaptığımız araştırmalar sonucu birçok şeker pancarı ve buğday üreticisinin yaratılan tablo içerisinde ya üretimden koptuğunu, ya da topraklarından umudu keserek köylerinden ve bölgelerinden göç ettikleri bilgisine ulaştık.

Tarım bir költürdür, tekelleştirilemez!

Geçtiğimiz günlerde açıklanan Ziraat Mühendisleri Odası 42. Genel Kurul Sonuç Bildirgesi'nde şu açıklamalara yer verildi: "Ülke tarımında çok uluslu şirketlerin egemen olması çay, şeker pancarı, tütün, üzüm üreticilerinin üretimden koparılması anlamına gelmektedir. Tarım alanı bir költürdür, tekelleştirilemez". Bildirgede GDO'lu mısırdan nişasta bazlı şeker üretilerek, ülkemizin şeker sanayisinin bir bataklığı sürüklendiğine dikkat çekildi. Çiftçiyi mağdur ederek şeker fabrikalarının özelleştirilmesinin önünün açıldığı ifadelerine yer verilen bildirgede, Ziraat Bankası'nın özelleştirilmesi süreciyle birlikte üreticiye verilen düşük faizli teşvik kredilerinin yetersizleştiği hatırlatıldı. Bu fırsattan istifade eden yabancı sermayeli bankaların ise üreticiyi kasıtlı bir şekilde gücünün üstünde yüksek faizli krediye boğduğu açıklandı. Üreticinin ödeme güçlüğüne sokularak haciz ve topraklarının ellerinden alınmasına kadar götürüldüğü ifade edilen bildirgede, "Üretici örgütlerinin tasfiye edildiği, kooperatif ve birliklerin desteklenmeyip kapatıldığı süreci tersine çevirmek zorundayız." denildi.

Konunun can alıcı bir noktada durması vesilesiyle, üretici köylümüzün kendi dilinden sorunları anlamaya çalışalım. Eskiören Köyü'nde yaşayan Hüseyin Yılmaz'la aynı durumda olan üretici köylü Nazım Cesur ile yaşadıkları sıkıntılar üzerine yaptığımız sohbeti sizlerle paylaşıyoruz.

D.D: Kaç yıldır çiftçilik yapıyorsunuz? Bölgenizde geçim kaynağınız nedir?

Nazım Cesur: Ben 42 yaşındayım, ortaokuldan ayrıldıktan sonra çiftçilik yapmaya başladım, hala da yapıyorum. Bölgemizin geçim kaynağı tarım ve hayvancılıktır. Tarım ürünleri arasında genel olarak şeker pancarı ve buğday üretilmektedir. Fakat son yıllarda şeker pancarı üretiminde sorunlar yaşadığımız için birçoğumuz şeker pancarı üretiminden vazgeçmiş durumdayız.

Neden şeker pancarı üretiminden vazgeçtiniz?

-Daha önceki yıllarda şeker pancarı üretimi yoğun olarak yapılmaktaydı. Üretim genel anlamda üretici köylüyü ayakta tutacak, geçimini sağlayacak durumdaydı. Çünkü gerek taban

Daha önceki yıllarda şeker pancarı üretimi yoğun olarak yapılmaktaydı. Üretim genel anlamda üretici köylüyü ayakta tutacak, geçimini sağlayacak durumdaydı. Çünkü gerek taban fiyatlarının üretim maliyetinin üstüne çıkabilmesi, kamuya ait şeker işletme fabrikalarının ürünlerimizi satın alması üretimimizi olumlu etkilemekteydi. Son yıllarda yaşanan kuraklıklar ve hükümetin uyguladığı tarım politikaları sonucu, bu üretimden para kazanamaz duruma geldik. İnat edip hala üretimi sürdüren çiftçilerimiz de borç batağına saplanmış durumda. Bu çiftçilerimiz tefeci ve tüccarın eline mahkûm edilmiş durumda.

fiyatlarının üretim maliyetinin üstüne çıkabilmesi, kamuya ait şeker işletme fabrikalarının ürünlerimizi satın alması üretimimizi olumlu etkilemekteydi. Son yıllarda yaşanan kuraklıklar ve hükümetin uyguladığı tarım politikaları sonucu, bu üretimden para kazanamaz duruma geldik. İnat edip hala üretimi sürdüren çiftçilerimiz de borç batağına saplanmış durumda. Bu çiftçilerimiz tefeci ve tüccarın eline mahkûm edilmiş durumda.

Tefeci ve tüccar konusunu biraz daha açar mısınız?

-Bakin yeraltı sularında yüzeysel suların bitmesi sonucu, pancar üreticisi derin kuyular açtırarak pancara su yetiştirmeye çalışıyorlar. Mazotla çalışan su motorlarının maliyeti yüksek olduğu için elektrikle sulama modeli tercih edilip, derin kuyu ve trafo sistemiyle sulama

yapmak zorunda kaldı. Bu durum da çiftçiye ağır bir külfet getirdi. Bu yükün altından kalkamayan üretici köylü, henüz tarlaya ekemediği şeker pancarını, tefeciye maliyetinin de altında satmak zorunda kaldı. Şeker pancarı üretimi maliyeti yüksek bir üretim modeli gerektirdiğinden çiftçinin bağlı olduğu fabrikalar, gübre, avans ve mazot yardımını gününde ve yeterli kadar yapmadılar. Taban fiyatları yaklaşık on yıldır aynı rakamlarda kaldı, buna karşın girdi fiyatları aşırı şekilde zamlandığı için şeker pancarı üretimi yapılamaz bir hale geldi.

Peki buğdaydaki durum nedir?

-Aslında buğdayda da durum şeker pancarından farksızdır. Buğday taban fiyatları her yıl aşağılara çekilmektedir. Devletin ağıkladığı üç beş kuruşluk zım bir yana, buğday piyasada açıklanan taban fiyatlarının çok altında çiftçi-

nin elinden alınmaktadır.

Örneğin bu yılki üretim sezonunda 1 kg buğday için ortalama 50 kuruşluk bir fiyat açıklanmasına rağmen çiftçi, buğdayını 25 kuruşla 35 kuruş arasında değişen fiyatlarla satmak zorunda kalmıştır. Birçok bölgede Toprak Mahsulleri Ofisi (TMO) alım yapmamıştır. Alım yapılan bölgelerde ise birçok zorluk çıkartılarak, çiftçinin buğdayını ofise getirmesi dolaylı olarak engellenmiştir.

2002 yılında AKP hükümete geldiğinde acil eylem planları içerisinde çiftçiye destek vereceğini ve çiftçinin cebinin parayla dolacağını söylemişti. Bu size nasıl yansıdı?

-Tarım gelişmiş bütün ülkelerde devlet eliyle ve devasa desteklerle beslenmektedir. Çünkü tarım maliyeti yüksek bir üretim tarzı gerektirir ve devlet desteği olmazsa üretim mümkün

olmaz. AKP iktidarı söylemleriyle üretici köylüyü umutlandırdı. Ancak konuştukları ile yaptıkları çok farklı şeyler oldu. Bırakın desteklemeyi, mevcut destekleri kaldırarak çiftçiyi kendi kaderine terk ettiler. Şu anda Türkiye tarımı gerçekten bir çöküş yaşamaktadır.

Niçin gelişmiş ülkeler tarımı desteklerle geliştirme çalışırken, bizim ülkemizde tarım bu hale getiriliyor?

-Aslında bunun cevabı, 1997-1998 yıllarında imzalanan 'stand-by' anlaşmalarında gizlidir. Ülkemiz tarımı üzerinde büyük bir oyun tezgâhlanmaktadır. Bilindiği gibi Türkiye tarım potansiyeli yüksek, gelişmiş tarım tekellerinin iş-tahını kabartan bir pazar özelliğine sahip. Bu anlamda bu potansiyeli engelleyecek ve ülkeyi dışa bağımlı bir pazara dönüştürecek bir oyundan bahsetmek mümkün. Burada devreye IMF ve Dünya Bankası girmektedir. Türkiye'deki küçük ve orta çaplı üretimi ortadan kaldırarak, kendi tarım tekellerini ülke üretiminde hayata geçirecek yasaları geçmiş hükümetler ve şimdi AKP'ye uygulamaktadırlar. Bu dayatmanın en bariz örnekleri tütün ve şeker yasalarıdır. Ayrıca tarımsal üretimi kısıtlama amacı güden, 'Doğrudan Gelir Desteği' hayata geçirilerek üretici köylülük üretimden koparılacak istenmiş ve bu başarılmıştır. Bu uygulama 2007'de kaldırılarak yerine hiçbir şey koyulmamıştır.

Şeker ve Tütün Yasası neden çıkarılmıştır?

-Biz genel olarak şekerle ilişkili olduğumuz için isterseniz o konuyla ilgili bir açıklama getireyim. Gelişmiş ülkeler kendi tarımsal üretimlerine gerek mazot, gerek gübre, gerekse ekipman ve hibe şeklinde destekler sunarak maliyeti düşük tutmaktadır. Bu anlamda üreticiler de emeklerinin hakkını almaktadır. Maliyet düşük olduğu için ürünün rekabet şartları artmaktadır. Bizim ülkemizde bu destek sadaka niyetine verilerek, çiftçiye 'senin ürünün dünya pazarında çok pahalı, sen üretme ben dışarıdan ucuza alırım' tavrı koyulmaktadır. Bizde nişasta bazlı şeker üretiminin maliyeti çok düşük olduğu için iç piyasada Cargill gibi tekel-lerin önu açılarak pazar yaratılmıştır. Gelişmiş ülkelerde nişasta bazlı şekerlerin üretim kotası yüzde 2 iken, Türkiye'de bu oran yüzde 15 civarındadır. İşte Şeker Yasası da Türkiye'nin bu büyük pazarından pay kapmak isteyen Cargill gibi nişasta bazlı şeker üretimi yapan tarım tekel-leri için çıkarılmıştır. Galiba tütünde de aynı şey söz konusudur. Geçmiş yıllarda ya hepimiz Samsun ya da Maltepe sigarası içerdik. Tütün Yasasıyla birlikte Philip Morris gibi tarım tekel-leri Türkiye piyasasına girerek pazarda ele geçirmişlerdir. Sonra da özelleştirmelerle, ulusal üretime son verilerek dışa bağımlı bir ülke haline getirildik. Yaprak tütün işletmeleri de, şeker fabrikaları da şu günlerde sanırım özelleştirme kapsamına alınarak uluslararası tarım tekellerinin önu açılmak istenmektedir.

Tüm anlatıklarınızdan sonra biraz da bölgedeki üreticinin durumundan bahseder misiniz?

-Bölge üreticisi gerçekten çok ağır bir borçlanma içerisinde kıvrınmaktadır. Tarım kredisi kooperatif borcunu ödeyemeyen çiftçilere haciz kaldırma aşamasına gelmiştir. Banka kredilerinin zaten sadece faizini yatırdık ve anapara şimdi normal faizle işlememektedir. Bu yıl da yağışların iyi olmasına rağmen tatmin edici ürün alınmaz ve taban fiyatları yükseltilmezse bölgemizdeki üreticiler artık üretim yapamaz hale gelecektir. Köyümüzde yaşanan intihar olayı da sadece bir sorun başdır. Hüseyin Yılmaz 55 yaşında, geçimini çiftçilikle sürdüren, her yıl bin ton pancar üreten, bu halle borç batağı içerisinde çıkamayan bir üreticidir. Her yıl ürettiği pancarı tefeciye maliyetinin altında satmak zorunda olan merhum, en son canına kıymıştır. Bu durumda olan yüzlerce çiftçimiz vardır.

Hüseyin Yılmaz'ın intihar etmesinin bu gelişmelerle nasıl bir bağlantısı var, açıklar mısınız?

-Bu kişinin tek suçu üretimden kopmadan çalışarak üretirken, başka bir nedene bağlı olmadan borç batağı içerisine girmesi ve uygulanan tarım politikalarının bir sonucudur bence. Dediğim gibi çalışarak, üreterek zarar eden yüzlerce üretici köylü borç batağı içerisinde intihara sürüklenmektedir.

Koşullar devrimci çıkışa fırsat sunuyor

Yedeklenme değil devrimci ahlım

“At izi ile it izi bir birine karışmış” deyimi; kimin kimden olduğu belli olmayan, her niteliğin harmanlanıp iç içe geçtiği ve bir belirsizliğin egemen olduğu koşulları ifade etmektedir. Ancak hakim sınıfların bugün yaşadıkları durum, “at iziyle it izinin karıştığı” biçimde tarif edilemez.

Devrimcilerin bilinci keskin ve berrak olmak durumundadır. Hakim sınıf klikleri birbirlerinin sırtını yere getirmek için, devrimci halk güçlerini de kendilerine yedeklemek istemektedirler. Kullandıkları demagoji silahlarıyla önemli oranda kafa karışıklığı yaratmış ve öteden beri halk kitlelerini peşine takabilmişlerdir. Bu bir yönüyle başarılarını gösterse de esasta komünist ve devrimcilerin yetersizliklerinin ürünüdür.

Aydınlatılmayarak bilinçleri gerici egemen sınıflarca manipile edilmiş ve yaşamlarını idame ettirmenin menagesine sokulmuş geniş halk kitleleri için, faşist egemen sınıflar cephesinde yaşanan durum iç yüzüyle kavranmadığından karmaşık olarak değerlendirilebilir. Kİ, devrimci hareketler de bile belli sallantıların yaşandığı koşullarda geniş halk kitlelerinin bu durumu anlaşıldır.

Gelişmeler birçok yönüyle fırsatlar sunmaktadır

Emperyalist haydutluğun dünya çapında vahşi barbarlıkla süren saldırıları, ezilen geri uluslar ile çeşleke mazlum halkları her gün daha katmerli baskı ve sömürü altına almakta, yoksul dünyayı açlık ve acıya boğmaktadır. Öte taraftan emperyalist saldırganlık ve maksimum sömürü trendi yoksul dünyanın devrimci uyanışını kamçulamakta, anti-emperyalist hareket ile devrimci sınıf savaşları yayılarak yükselmektedir. “Kü-

lül cılızdır. Faşist düzenin siyasal teşhiri, esasta hakim sınıf klikleri iç çatışmalarının ürünü de olsa boyutlanmış, devrimci örgütlenmeye uygun olanaklar sunmuş durumdadır. Komünist ve devrimciler tarihsel sorumlulukları ve misyonlarına uygun olarak bu koşulları omuzlayıp, devrim lehine kullanma göreviyle karşı karşıyadırlar.

Devrimci-demokratik güçlerin kafa karışıklığına düşmeden net bakış açısına sahip olmaları tayin edicidir. Bir an önce süreç hakkında tavırlarını netleştirmelidirler. Bu netleşme ile birlikte birçok adının atılması, devrimci hareketin geliştirilerek coğrafyamız sınıflar mücadelesi tarihinde yeni bir atılım dönemi açmak mümkün olacaktır. Komünist ve devrimci güçler arasında dayanışma ve değişik düzlemlerde birliklerin geliştirilmesi ise özel bir önem kazanmaktadır. Mütevazı görevler ve basitten karmaşığa doğru komple bir planla hareket etmek bu anlamda önemli olduğu gibi başlangıç için ön açı olacaktır. Atılacak bu adımla aynı zamanda faşist saldırı ve baskılara karşı da önemli bir güç yaratılmış olacaktır.

Bilinçlerin keskin ve hedeflerin net olması gerekir

Komünist ve devrimciler gelişmeleri seyreden ve kuyruğuna takılan olarak değil, sürece sınıf mücadelesi perspektifiyle yaklaşarak yanıt olmalıdır. Hakim sınıflar cephesinde yaşanan gelişmeler demokratik-devrimci bir kuvvet çıkarmak için olanaklar sunmaktadır. Bunda tamamen komünist ve devrimci güçlerin süreci bütünlüklü görüp bundan doğru sonuçlar çıkartarak gerekli olan önderlik rolünü yerine getirip, getiremeyecekleri belirli olacaktır. Bu ilgili güçlerin planlama ve hazırlıklarını yaparak

yasal-barışçıl zemine hapsolmuş kof örgütlenmelerle müzmin muhalefet sınırlarından öteye gidilemez, devrimci alternatif oluşturulamaz. Devrimci hareketin daha nitelikli gelişmesi ve nitelikli devrimci çıkışın sağlanması bu süreçte mümkün olduğu kadar, aynı zamandada esas alınması gereken önemdedir.

Açık ki, faşizmin hüküm sürdüğü Türkiye-Kuzey Kürdistan’da demokratik barışçıl mücadele ve bunun sınırlarını aşamayan örgütlenmeler devrimin esas ve stratejik-ikesel biçimlerini ifade etmez-edemezler. Coğrafyamız siyasal şartlarında demokrasi mücadelesinin devrim mücadelesi anlamına geldiği asla unutulamaz, gözardı edilemez. Hiç kuşkusuz ki, bu cephe-deki örgütlenmeler ve faaliyetler ihmal edilemeyecekken, devrimci örgütlenme ve mücadelenin niteliği bunlar ötesinde-üstünde ele alınmak, illegal temellerde bu nitel esasa oturtulmak durumundadır.

Bu ne demektir?

Demokratik haklar mücadelesi sahasındaki gelişmeler yeterli olmadığı gibi niteliği gereği de oynayacağı rol en nihayetinde demokratik haklar mücadelesinin sınırlarını aşamamaktadır, aşamayacaktır. Ki zaten bunun ötesinde de bir beklenti içerisinde olmak doğru olmayacağı gibi, aynı zamanda bu araçlardan sınıf partisi ve hareketinin görevini yerine getirmeyi beklemek anlamına gelir. Dolayısıyla bu yanlışa düşmeden gelişkilerin devrimci sahası ve zeminde devrimci eyleme yaslanarak çözüleceği gerçeği esas alınarak bilince çıkartılmak durumundadır.

Yasal-demokratik mücadele cephesinde en geniş bileşenlerini katarak eylem birliğine giden komünist ve devrimci hareket, illegal nitelikte oluşturulacak eylem birliklerini daha sıkı geliştirip gerçekleştirmek ve esas

reselleşme” karşıtı hareketler, işgal karşıtı fundamentalist ve demokratik ulusal direniş hareketleri ve özellikle Nepal, Filipinler, Hindistan, Peru’da dalga dalga gelişen Halk Savaşları bu yükselişin örnekleri ve ön adımlardır.

Emperyalist kalın boyunduruk altındaki yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerin yerli işbirlikçi-uşak iktidarları geleneksel faşist diktatörüklerini özüne bağlı tahkim ederek, baskı-zulüm ve sömürü politikalarını pekiştirip derinleştirmektedirler. Bu ülkelerin kaderinin tamamen emperyalizm ve onun çıkarlarına bağlı belirlendiği açık bir gerçektir.

Gerek bu tip ülkeler olsun, gerekse de emperyalist ülkelerde olsun, emperyalist finans kriziyle derinleşen siyasal krizlerine tanık olunmaktadır. Ekonomik krizlerinin faturasını geri-bağımlı ülkelere çıkarak oralara aktaran emperyalizm, bura ülkelerinin talanı ederek zaten cılız kıldırdı ekonomilerini iyice dar boğaza sokup, bura iktidarlarının “kendi” ülke halklarına daha fazla baskı, sömürü ve zulüm uygulamasına, “demokratik” lafazanlıkla peçeledikleri faşizmi tırmandırmalarına yol açmaktadır.

Emperyalizm bir taraftan krizinin yükünü bu ülkelerin arkalamasını koşullayarak dayatıyor, öte taraftan ve aynı zamanda bu ülkeler devletlerini en genel dünya hegemonyası menfaatlerine uygun olarak yeniden yapılanmaya tabi tutarak işbirlikçi iktidarlara dikte ediyor... Bu karanlık tünele itilmiş olan ülkelere gelişlerin derinleşmesi ve devrimci durumun yükselmesi tabiatıyla aktüel bir gelişme halindedir. Türkiye-Kuzey Kürdistan bu emperyalist dayatmanın canlı bir örneğini temsil etmekle birlikte, devrimci durumun kabarmasına da sahne olmaktadır.

Süreç halk güçlerinin ortak-birleşik mücadelesini koşullamaktadır

Bu hakim sınıflar düzeninin sahipleriyle birlikte ne durumda olduğu yaşananlarla birlikte iyice gözler önüne serilmiştir. Büyük bir halk kitesinin bu durumu çok iyi gördüğünden emin olmak gerekir. Buna karşın devrimci hareketin yükselmemesi, halk kitlelerinin güvenebilecekleri bir alternatifin mevcut bulunmasına bağlıdır. Yani objektif koşullar iyi olmakla birlikte subjektif koşullar zayıf ve son derece yetersizdir. Kendiliğinden gelme hareketin mevcut varlığı bunu açıklamaktadır. Objektif koşul olan devrimci durum olgun, fakat bilinçli örgütlü hareket veya öncülük ro-

devrimci mücadeleyi güçlendirerek ve kitleler içerisinde gerçek altarnatif haline getirme hedefiyle kendi bağımsız çalışmalarını sürdürmelerinin yanı sıra, aynı zamanda çeşitli birlik ve ittifaklar yaparak alternatif bir güç yaratma ihtiyacına uygun hareket etmeleri anlamına gelmektedir. Bunu, daha somut olarak, kitleleri doğrudan ilgilendiren güncel gelişmeler etrafında eylem birliklerini oluşturmak, demokratik mücadele cephesinde demokratik güçlerin derlenip toplanarak alternatif bir güç şeklinde daha güçlü ve etkin olmalarını sağlamak, dahası kitlelere güven veren ve onlarla birleşme zeminini de kuvvetlendirecek pratik süreçle gerçekleştirebiliriz.

Son yıllarda her ne kadar aşındırılarak devrimci-demokratik güçler arası eylem birlikleri ve ortak mücadele platformları çok işlevsizleştirilmiş olmasa da Türkiye-Kuzey Kürdistan demokratik-devrimci ve komünist hareketinin tarihi, olumsuzluklardan daha fazla olumlu örnekler ve zengin bir deneyim-tecrübe sunmaktadır. Yeter ki bu tarih bütünlüklü olarak kavranarak dar grupçu eğilimler bir tarafa bırakılsın, devrimci sorumlulukla hareket edilsin. Yapılacak olan ön tartışma ve toplantılarla sürece cevap olacak bir planlama yapıp “herkesi” ifade eden bir program çıkartıp en önemlisi de halk kitlelerinin bütün kesimlerini birleştirme, harekete geçirme hedefiyle en geniş demokratik bileşenler bu zeminde buluşturularak bir araya getirilebilir ve demokrasi mücadelesinin bu cepheден geliştirilmesi sağlanabilir. Kİ, bu görev asla küçümsenmemelidir. Hakim sınıflar düzeninin her açıdan bombardımana tabi tutulması, her demokratik muhalefetin birleştirilerek ortak paydalarda buluşturulup düzene karşı hareketin geliştirilmesi ve devrimci mücadelenin en geniş yelpazeye yayılması açısından, bu, son derece önemlidir.

Demokratik haklar mücadelesiyle sınırlandırılmış bir hat tek başına süreci karşılayamayacaktır

Devrimci çıkış, yalnızca bu zeminde devrimci enerjisi sınırlanmış çalışmayla sağlanamaz elbet. Demokratik hareket bir rezerv olarak oldukça önemlidir ama devrimci hedefin temel yöneliminde unar değildir. Dolayısıyla bu zeminde demokratik haklar için mücadeleyle yetinilmeyerek, mücadelenin toplamını bundan ibaret gören ezberler de bozulmak zorundadır. Salt

almak durumundadırlar. Devrimci yoğunlaşmanın merkezi, düzen içi mücadelelere hapsedilmeden, devrimci savaşın meşru devrimci kanallarına çekilmeyi benimsemelidir. Aksi halde devrimci enerjinin nispeten geri hedefler uğruna pasifize edilmesi ve “uy-sal” eğilimlere gömülmesi engellenemez. Esas mücadele alanı ve bunun araçları üzerinden güç oluşturamayan etkili hareketlerin bile fazla yol alamadıkları tecrübeyle de bilinmektedir. Karşı-devrimin saldırılarına açık olan, bununla birlikte egemen sınıfların ehven referansına bağlanarak varlık sürdürebilen örgütlenme ve mücadelelerin iktidar hedefi bakımından fakir ve tatsız olduğu muhakkaktır. O halde yer altı örgütlenmelerinde geniş eylem birliklerine gidilmesi baş sorun olarak çözülmek durumundadır. Silahlı devrimci savaşa yüklenmek en isabetli ve etkili mücadele biçimi olarak, iktidarı ele geçirilmesinde temel basamak ve kullanılacak yegane anahtardır.

Egemen sınıfların içinde büyüyen çatlamalar ters yoldan devrimci koşulları olgunlaştırmaktadır. Hakim sınıflar arasındaki çatışma her bakımdan teşhir olup zayıflamalarına yol açtığı gibi, devrimci çıkışa da uygun fırsat yaratmaktadır. Bu fırsatı daha da anlamlandıran daha önemli gelişme ise; komprador sınıf kliklerinin görelî sersemleşmesi ve zayıflama döneminin yaşanmasının yanı sıra, tamda bu ana denk gelen işçi ve emekçi sınıfların demokratik mücadelesindeki yükseliştir. Hem işçi ve emekçi kesimlerin devrimci hareketi ve hem de karşı-devrim içindeki çatlak paralellik taşıyıp denkleşerek oldukça uygun bir zemin döşemektedirler. İşte sürecin salt bu iki özelliği devrimci çıkışın yapılmasına pozitif onay vermektedir.

Özetle, devrimci bakımdan makul olan hiçbir mücadele biçimini reddetmeden, tek yanlılığa saplanmadan ve temel eksenimizi unutmadan ama tali olanı esasa bağlı, onun hizmetinde ele alarak, ikisini geçerli oldukları oranda ve gerektiği gibi devreye sokarak devrimci bir konsept içinde, mücadeleyi geliştirip devrimci çıkışın yapılması tamamen mümkündür. Bunda, komünist ve devrimci güçler arasında eylem birliği ve ittifaklara dayalı bir perspektifli hareket etmek ve bu perspektifi somut olguya dönüştürmek son derecede önemlidir. Elbette tek tek her komünist ve devrimci hareketin özel yönelimi de bu minvalde şekillenmek durumundadır.

Devrimci uğraşlar faydacı hesaplara feda edilemez

Bir sitili örnek alıp başka meselelere uyarlayarak doğru çizgiyi bulmak ve uygulamak mümkündür. Bütün mesele MLM felsefe veya bunun teorî-pratiğini takip etmeye bağlıdır.

En tartışmasız referanslar Marksist kuramın ilk kurucuları ve bu kuramın geliştiricisi durumundaki teorik-pratik öğretmenleridir. Bunda hemfikir olmayanlara devrimci ölçüler içinde yer vermek kabahatken, referansı başka olanlara MLM teorinin bağlayıcılığı adına söyle-necek söz yoktur. Burjuva bir dünya isteyene devrimci bir dünya vermek anlamlı olsa da, bilinci tercihi ve ihtiyacı burjuva olan açısdan bu anlamsızdır.

İki sınıf, iki felsefe ve iki dünya görüşü açısından da değerler tamamen farklıdır. İçerik, biçim, anlam, niteleme ve ifadeler de farklıdır. Yanı sıra iki dünyanın şeyleri yorumlaması ve anladıkları da farklıdır. Devrimci felsefenin üstünlüğü olayları, olguları ve tüm şeyleri objektif gerçeğe uygun nesnel yapı ve koşullarıyla algılayıp izah etmekte yatar. Somut koşulların somut tahlili formülasyon prensibi bu içeriğin özüdür. Subjektivizm, mübalağa, gerçeği-olguyu çarpıtma ya da farklı gösterme eğilimi devrimci dünya görüşüne yabancıdır. Buna ihtiyacı da duymaz MLM bilim. Olanı başka göstermenin her türünden sakınır. Ne azaltır ne de artırır, yalın gerçeği olduğu gibi ifade eder bilim. Bilimin dürüstlüğü de buradan gelir.

MLM zeminde tartıştığımıza göre ve ihtiyaçlarımız bu dünya görüşüne uygun olarak kurgulanacağına göre, kaçınılmaz biçimde dayanaklarımız ustalar olmak durumundadır. Kİ, somut bilimsel gerçeğin ve gelişmelerin bilimsel MLM otoriteleri doğrulaması da onları baz almamızın bilimselliğini kanıtlar.

Uzatmadan söyleyelim; kısaca aydın tanımını olarak, savruk yaklaşımlar üzerinde duracağız. Zira kullanılan kavramlar veya yapılan tanımlamalar son derece önemli olmakla birlikte, aydın kavramı da kavram-tanım karmaşası tartışmasında temel argümanlardan olup güncelliğini koruyan canlı bir meseledir. Öyle ki, aydınlanmanın karşıtı olanlar bile “aydın” olarak sunulmaktadır. Bu kadar olmasa da devrimci dünyada da aydın kavramı hakkında belirsizlik ve muğlaklıklar görülmektedir.

Kimdir gerçek aydın? Tek sözle devrimci olanıdır. Bunun en geçerli açılımı ve ayrışımını yapmak için, sahiplendiğimiz en geniş tarifini ödünç alalım. “Son tahlilde devrimci aydınları devrimci olmayan aydınlardan ya da karşı-devrimci aydınlardan ayıran şey, onların işçi ve köylülerle kaynaşmak isteyip istemedikleri ve bunu gerçekten yapıp yapmadıklarıdır.” (Mao) Bizim koşullarımıza denk düşen devrimci aydının tanımını buradan anlamaktayız. Tanımdaki dikkat çekici vurgunun, “... bunu gerçekten yapıp yapmadıklarıdır.” ifadesi olduğuna işaret edelim. Burada kesin bir kriter var. Gerçekten yapıp yapmamak can alıcı husustur. Faşist hakim sınıflar bile halka hizmet etmekten bahsedir, bunu söyleyerek övünürler. Ama gerçekte bunun tersini yaptıklarını yok sayamıyoruz. Eğer salt söylemekle yetinmiş olsaydık, burjuvazinin halkın çıkarlarını temsil ettiğini kabul etmemiz gerekirdi ki, bu tam bir batak olurdu bizler için.

“Aydınlara değer vermemiz son derece doğru bir şeydir; çünkü devrimci aydınlardan devrim zafere ulaşamaz.” (Mao) Eğer devrimci aydınlar bu derece önemli ve kilit bir konumda ise (ki öyledir), o halde bunları doğru tarif etmemiz de o kadar kilit meseledir. Bunu yapmazsak ne yapmış oluruz? Yani, devrimci aydın olmayan yarı-aydın ya da bundan uzak birini-bir kesimi devrimci aydın olarak tanımlar ve böyle kabul edersek nasıl bir hataya düşmüş oluruz? Devrimde rolü tayin edici olan bu tabakayı başka nitelikle özdışleyerek rollerini sıradan niteliklere ithal etmiş ve fiilen bu rollerini basitleştirerek ortadan kaldırmış oluruz. Ya da devrimde hiçte rol oynamayan sıfatları bu role atayarak müfakatlandırmış ve devrimi ciddi nitelikten yoksun bırakmış oluruz.

Kimle doldurmuş oluruz devrimci aydının yerini? Sıradan ve vasat niteliklerle! Doğru mu yapmış oluruz? Hayır; yanlış yaparak zarar vermiş oluruz. Eklemek gerekir ki, ahbab-çavuş, kafa-kol, arkadaşlık hatırına bu değerler pi-yango misali dağıtılamazlar. “Kıyak geçme” tavrına devrimci kültür ve normlarda yer olamaz. Devrimci argümanlar alelade kartlar ve duygu okşayıcı oyunlar değildirler. Ölçüler bozularak veya doğrular tahrif edilerek sağlam değer ve kazanımlar yaratılamaz. Liberalizm sinisi bir düşmandır.

Emeğe saygı göstermek, emeğin abartılmasını gerektirmez ya da haklamaz. Ayrıca her emek saygın yer kaplamaz. Çünkü her emek kafadan yaratıcı emek olarak damgalanamaz, bu işlevi göre-mez. Toplumsal niteliğe sahip olmayan veya toplumsal niteliğin gelişmesine hizmet etmeyen, tersine kişisel amaç ve gerici güdülerle harcanan emek yaratıcı ve saygın olma değerinde olamaz. Nasıl ki, bilgi belli bir deneyim ve tecrü-

be birikimi üzerinde bir süreç olarak sistemli hale gelip bilim düzeyine ulaşabilirse, tıpkı bunun gibi harcanan emeğin de güdük ve sığ sınırlardan çıkıp belirli bir düzeye varmasıyla sanatsal değere kavuşabilir. Amatörlüğün ustalık olarak sunulması fevkalade sakatır.

Kenan Evren’i sanatçı olarak addede-meyeceğimiz gibi; niteliği tartışmalı olup genel geçer ölçüler endeksiyle kanıtlanmamış ve asgari değerler karşısında sinanarak kendisini kabul ettirmemiş olma durumundaki her saz çalanı sanatçı, birkaç resim çizeni ressam, birkaç şiir yazanı şair, birkaç kitap yazanı yazar olarak tanımlayamaz, aydın olarak sunamayız. Evrensel olan bu değerlerin, evrensel ve genel kabul gören ölçülerini vardı ki, bunları atlayarak karşın-da dağıtırsak sapla samanı karıştırır, her geri olana gerici, her devrimci olana Komünist diyerek niteliği vasata boğar yozlaştırırız.

Kavram ve tanımların yerinde ve doğru kullanılmasının önemli olduğunu herkes kabul eder. Bunların yerine göre etkili bir devrimci silah, yerine göre de erozyon amacına yarayan araçlar olarak tersten mülahaza edildikleri bilinmektedir. O halde kavram veya tanımları yozlaştırma saldırılarına karşı mücadele ettiğimiz kadar, onların kendi cep-hemizde sulandırılmasından da özenle kaçınmamız gerektiğine dikkat çekmeliyiz ki, bu isabetli olacaktır. Uluorta tanımlamalar, yaftalamalar, sıfat dağıtımlardan katien uzak durmalı, bol keseden nitelik dağıtma tutumundan sakınlmalıyız. Bu, kavram ve tanımların karşılığı olan gerçek sığata ve hak edilmiş hakka gösterilecek saygının da gereğidir. Hak edenle hak etmeye aynı değerin atfedilmesi, gerçek değeri silikleştirir, etkisizleştirir ve sıradanlaştırarak ileri niteliğin değer ve nüfuzunu zayıflatır.

Mao, her öğrencinin bir ajitatör olarak değerlendirilmesini eleştirerek, bunun zararlı olduğunu söyler. Haklıdır da. Her öğrenci iltifatla ajitatör sayılırsa, yapılacak propagandanın çok verimli olmaya-cağı ve hatta parti görüşlerini hatalı yansıtılarak zarar vereceği kaçınılmaz olur. Dolayısıyla rütbe ve mertebeye dağıtım alelade yapılamaz. Bunun gibi, vesika alan sıfatla mütevazı olmak durumundadır. Eğer aldığı unvanı karşılayacak nitelikte değilse, unvanı kabul etmeden önce bunu hak eden alt yapısını oluşturmali, gerekli aşamalarda yö-rularak belli bir düzeyi genel prensiple-re uygun ölçülerde yakalamalıdır.

Komünist bir önderle devrimci bir önder ayrılmaz. Reforma devrim denemez. Eğilmemiş yüne ılık tanımlı yapılamaz. Açık ki, her kavram ya da tanım ille de belli bir fenomeni anlatır. Her nitelik veya nicelik özelliklerine uygun kavramlarla tanımların, anlamlandırılırlar. Çeliğe teneke demek asla gerçeği yansıtmaz. Bu en hafifinden çeliği önemsizleştirmek olur. Aynı biçimde iki ayrı nitelik bir torbaya konamaz ve eş-değer atfedilemez. Bunun aksi-tezati değer atfedilemez. Bunun aksi-tezati yaklaşım haksızlığın daniskası, kafa karışıklığının çıplak beyandır. Demek ki, var olanı doğru ve her özelliği yerine uygun tanımlamak bilimsel olanıdır. Ne demişti Mao? Her tanım nesnel bir gerçeği ifade eder. Peki nesnel gerçeklik vasat iken onu kalite olarak sunmak nesnel gerçeği ifade etmek olur mu? Kuşkusuz ki hayır. Faydacı mantıkla yaklaşım gerçeği olduğunun ilerisinde bir unvanla nitelemek gerçeği değiştirmez ama gülünç düşer. Yani, ciddiyetimizi zedeler. Yaptığımız işin ciddiyetine karşın, abartılı ve gayrı ciddi beyanlarımız yaptığımız işin başından itibaren sulandırılmasına ve alaya alınmasına zemin sunar. Örneğin, kişisel tercimimiz ve keyfiyetle aydın tespit edip gerçek aydın kavramını tahrif edersek, bu başkalan tarafından haklı olarak ciddiye alınmaz.

Niteliğin ayrıştırılması, onun korunup geliştirilmesinin bir yoludur ve kesinlikle şarttır. Niteliği önemsemeden ayrılaştıran yaklaşım, gerçek niteliği sıradanlaştırdığı gibi, çelişkiyi yok sayarak handikaba düşündür de. Nitelik ile niteliksizlik arasında kesin bir çelişki vardır ki, bu çelişki son derece hayattır. Niteliğin kesin ölçünün olması şarttır. Yoksa ileri niteliğe ulaşma gibi, geliştirici fonksiyon ortadan kalkar. İki şey arasındaki çelişki gelişmenin dinamimidir. Çelişki denen bu farklılık ya da nitel veya nicel ayrım yok sayıldığında gelişim de sabote edilmiş olur.

Şayet uğraşımız devrimci nitelikte ise, uğraşımızın dinamik özellikleri de devrimci nitelikte olmak durumundadır. Yok, eğer devrimci uğraşı zorlama nitelikler yaratarak bunlarla yürütmeye çalışırsak, bu devrimci uğraşın niteliğini feda ederek işe başlamak anlamına gelir ki, bu tarzı terk etmek zorunludur. Şişirme liste ve raporlarla kendimizi kandırmaktan bir adım ileri gidemeyiz. Çabalamak iyidir ama doğru çaba zorunludur.

Solun "re-organizasyonu" mu?

Egemen sistemin "herkesi" sisteme entegre ederek etkisizleştirmeye çalıştığı mevcut sürecin, sistemîleştirilmeye çalışılan sol içinde de yankı bulması kaçınılmazdı. Zira öyle de oldu. Geçmişte ülkenin sosyo-ekonomik yapısından yola çıkarak belirlenen "mücadele biçimi", bugün, bazı sol hareketler için, sosyo-ekonomik yapı belirlemesinde herhangi bir değişikliğe ihtiyaç duyulmaksızın revize edildi. Sözgelimi, ülkede faşizm koşullarının hakim olduğunu ve buna uygun, yasal alanın dışına taşan bir mücadele hattının örülmesi gerektiğini tespit eden bazı hareketler, görüşlerinde, faşizm koşullarının ortadan kaldırılmasına ihtiyaç duymaksızın, mücadele biçimlerini burjuva demokrasisi koşullarına göre yeniden biçimlendirdiler.

Evet, daha açık konuşacağız. Fakat başta, dostlarımıza da haksızlık etmemek adına, genel bir çerçeve çizmeli ve tutarlı biçimde, genelden özele doğru ilerlemeliyiz.

RE-ORGANİZASYON SÜRECİ, TASFİYE PLANIYLA BÜTÜNLEŞMİŞTİR

Genel olarak solun bütününe, özel olarak ise devrimci/komünist harekete yönelen saldırıların altında yatan bir unsur, mevcut "devletin re-organizasyonu süreci" iken; diğer unsur ise kuşkusuz, "re-organizasyon" sürecinden çok daha önceye dayanan "tasfiye planı"dır. Bu "tasfiye planı", hapishaneler direnişi ve katliamıyla birlikte doruğa ulaşmış ve sonrasında hız kesmeden, fakat dönemlere göre biçim değiştirerek devam etmiştir/etmektedir. Bahsini ettiğimiz süreç pek çok devrimci örgüt de tarif etmiş; alınacak önlemler ve takınılacak tutum, bu örgütlerin yayınlarında da tartışılmış, tespit edilmeye çalışılmıştır.

Evet, sistem saldırmaktadır. Hem de pervasızca, saklama gereği duymaksızın... Ve açık ki, saldırı çok boyutludur. Katliamlar, gözaltı ve tutuklama furyaları, takip/fişleme/tehdit saldırıları... Öte taraftan ise, toplumda genel olarak yaratılmaya çalışılan bilinçsel şekillenişe ek olarak, ideoloji alanında da yürütülen sinsî saldırı... Bu saldırı kapsamında bir taraftan bilim, sanat, siyaset gibi alanlar hızla egemen sistemin ihtiyaçları/yönelimi doğrultusunda dönüştürülürken; öte taraftan, Marksizm'in yanlışlanması veya sistemîleştirilerek tehlikesizleştirilmesi yönünde ciddi yetli bir süreç işletilmektedir. Bu süreç oldukça kapsamlıdır. Süreç dahilinde, özetle:

1. Marksizm, bilim ve mantık dışı ilan edilmeye çalışılmaktadır. Marksizm'in ekonomik ve sosyal şekillenişe ilişkin söyledikleri kimi zaman çarpıtılarak, kimi zaman alaya alınarak yanıtlanmakta; Marksistlerin ideolojik saldırıları karşılama noktasındaki mevcut yetersizliği fırsata çevirilerek, kafalar bulandırılmaktadır. Bu şekilde, özellikle Marksizm'e inanan insanlar şüpheye sevk edilmekte, inançlarında kınılma yaratılmaktadır.
2. Devrimci hareketin mücadele tarihi, yüzlerce yıldır yapılan saldırının benzerine uğramaktadır. Lenin'in yüz küsur yıl önce "Devlet ve İhtilal" isimli eserinin başında bahsettiği, devrimcilerin yarışken olmaz acıya maruz bırakılıp, öldükten sonra görüşlerinden arındırılarak azizleştirilmesi ve bu yolla tehlikesizleştirilmeleri oyunu, bugün de oynanmaktadır. Medyayı etkin biçimde kullanan hakim sınıflar, özellikle "68 Kuşağı" olarak anılan devrimci kalkışmayı "iyi çocukların romantik başkaldırısı" temasıyla ve bol bol aşk sosuyla halk kitlelerine aktarmakta; böylelikle dönemin fikrîsel tartışmalarını ve kalkışmanın ekonomik/sosyal zeminini manipüle etmektedir.¹ (Burada, gazetemiz okurlarının pek ihtiyaç duymayacağı bir not: Görüldüğü üzere, komünist önder İbrahim Kaypakkaya bu saldırıdan azade bırakılmak durumunda kalmıştır. Onun görüşlerini sistemîleştirerek tehlikesizleştirmenin metodu henüz bulunamamıştır, bulunamayacaktır!)
3. Saldırının bir diğer ayağı, direk "içeri"ye, devrimci harekete yönelmektedir. Bu saldırı, çağın değiştiği, artık daha çağdaş mücadele biçimlerinin, eylem ve söylemlerin kullanılması gerektiği üzerinden yürüyen, hepimizin fazlaca tanık olduğu tartışmalara sirayet etmiştir. "Solun re-organizasyonu" başlıklı yazımızda² da belirttiğimiz üzere, solun algısı yönlendirilmeye çalışılmaktadır. Yasalcı eğilimlerin, yayılan parlamentarizmin beslenme kaynaklarından biri de burasıdır. Marksizm'in yanlışlanması ve sistemîleştirilerek tehlikesizleştirilmesi amacını içeren süreci bu üç başlıkla özetlemeye çalıştıktan sonra, şimdi de, sürecin "içerideki" somut çıktılarına değinmeye çalışalım. Yazı dahi-

Gazetemizin 170. sayısında da yer verdiğimiz ve "solun re-organizasyonu" olarak tanımladığımız kapsamlı sürecin(bunu pekâlâ bir saldırı konsepti olarak da tanımlamak mümkün) bir yönünü daha vurgulamakta fayda olduğunu düşünmekteyiz. Geçen yazıda, kendisini "liberal sol" olarak tanımlayan grubun, özellikle Taraf Gazetesi ve Radikal İki üzerinden propaganda ettikleri üzerinde durmuştuk. Bu yazıda ise, daha çok sürecin sol içindeki yansımalarıyla ilgileneceğiz.

linde önce üç örnek üzerinden ("Özgürlükçü Sosyalist Hareket", "Çatı Partisi", Ezilenlerin Sosyalist Partisi) söylemlerimizin karşılıklarını bulmaya ve eleştirel yaklaşımımızı sergilemeye ve son olarak da Maoist hareketin tutumuna dair genel birkaç şey söylemeye çalışalım.

ÇATI PARTİSİ: BU ÇATININ TEMELİ NEREDE?

Kürt ulusal hareketinin ve Sosyalist Demokrasi Partisi'nin öncülüğünde yürüyen Çatı Partisi girişimi, ilk deklare edildiği anda, bazı kesimlerde ciddi bir heyecan yarattı. Kuşkusuz ki bu heyecanın temelinde solun mevcut güçsüzlüğü ve parçalı durumu yatmaktaydı. "Çatı Partisi Girişimi", girişime dahil olanların da yönelimi doğrultusunda, bu duruma bir "panzehir" olarak algılandı/algılatıldı.

Çatı Partisi, bileşeni olan sol örgütlerin ortak mücadele mevzisine dönüşecek; asgari müştereklerde birleşilerek, emek ve demokrasi mücadelesi halk yığınlarıyla buluşturulacak, neticesinde de biriktirilen enerji seçimlere aktanlarak meclise girilecekti. Çatı Partisi'nin nasıl bir siyasal hat öreceğine ilişkin ise, girişimin sözcülerinden SDP Genel Başkanı ve Günlük Gazetesi Yazı İşleri Müdürü Filiz Koçali, gazetesindeki köşesinden şunları söylüyordu:

"(...) En geniş demokratik güçlerin ölçüsü, her somut tarihsel döneme göre değişir. Bana göre, bugünkü koşullarda, en geniş demokratik güçlerin kimler olduğunu gösteren ölçü şudur: Askeri vesayete ve Kürt sorununda çözümsüzlüğe karşı olmak... (...) en geniş demokratik güçler dendiğinde, askeri vesayete ve çözümsüzlüğe karşı çıkan herkesten söz ediyoruz.

(...) her birimizin nihai amaçları birbirinden farklı olsa bile, her birimizin, sosyalistlerin, liberalerin, sol liberalerin, demokratların, özgürlükçü Müslümanların kendi amaçlarına giden yolları üzerindeki engelleri aynıdır, ortaktır. Bunlar vesayet ve çözümsüzlüktür. (...) programın ana yönleri nelerdir? İşçilerin, emekçilerin, yoksulların tekelere, küresel kapitalizmin saldırılarına karşı yaşam koşullarını iyileştirme ve emeğin kurtuluşunu sağlama hedefi Çatı Partisi'nin de hedefidir. Bu hedefe kimisi AB üyeliğiyle, kimisi İslam ortak pazanyla, kimisi reformlarla, kimisi devrimle ve sosyalizmle ulaşacağını söyleyecektir. Bunların tümüne eğer onlar askeri vesayete ve çözümsüzlüğe karşı iseler, Çatı Partisi'nde yer vardır."³

Askerî vesayeti ortadan kaldırmak ve Kürt

ulusal sorununu çözmek... Liberallerle, emperyalizm yanlılarıyla, özelleştirmecilerle, siyasal İslamcılarla birlikte hem de... Peki ama nasıl?

İfade etmiştik, bir daha edelim. Egemen sistem, sürekli sinek üreten bir bataklıktır. Askerî vesayet ve Kürt ulusal sorunu da, bu bataklıktan kaynaklanmaktadır. Peki ya, egemen sistemi değiştirme gayesinde olmayan, emperyalizme karşıtlık hissetmeyen, ötesi, politik hattını emeğe, emeğin gündemine göre şekillendirmeyen odaklarla birlikte hareket ederek, bu sorunları çözmek nasıl olanaklı olabilir?

"Birleşmek" elbette iyidir. Ama ona bakarsanız, "barışmak" da iyidir. "Barışmak iyidir" deyip, ezilen sınıflarla egemen sınıfların barışmasını nasıl savunmuyorsak; "birleşmek iyidir" deyip, her türlü birliği de savunamayız. Kaldı ki, bugün halihazırda "çatırdayan" Çatı Partisi gibi girişimler, ilkelî birliklilikleri ifade etmedikleri gibi, uzun ömürlü ittifaklar olabilmeye yeteneğini de asla gösteremezler. Birleşen kesimlerin en temel meselede dahi ortak bir dil yakalayamayacağı bir birlikliliğin çatırdaması kaçınılmazdır. Ve bu çatırdama, birlikten yayılan umuttan ve heyecandan çok daha fazla yıkım getirecektir.

Koçali'nin yazısındaki "Bu hedefe kimisi AB üyeliğiyle, kimisi İslam ortak pazanyla, kimisi reformlarla, kimisi devrimle ve sosyalizmle ulaşacağını söyleyecektir. Bunların tümüne eğer onlar askeri vesayete ve çözümsüzlüğe karşı iseler, Çatı Partisi'nde yer vardır." ifadeleri ise, akıl tutulmasının nadide bir örneği değilse, ancak, devrimci iddialardan vazgeçmenin ve "söz konusu parlamentoya, ilkel feruattır" yaklaşımının ilanı olabilir. "AB'ye hayır!", "Özelleştirmelere hayır!" bile diyemeyecek (çünkü içinde bunlara "evet" diyenler olacak!) bir parti, "yeni bir sol alternatif" nasıl olacak, gerçekten merak konusu... Hele ki, bunları dahi söylemeyecek bir partinin Kürt ulusal sorununu ve askeri vesayet sorununu hangi zeminden çözeceğini anlamak mümkün değil!

EZBER BOZMA ŞAMPİYONU: ÖZGÜRLÜKÇÜ SOL HAREKETİ

Buradan, "umut" olduğu iddiasıyla yola çıkan bir başka "yeni oluşum"a, Özgürlükçü Sol Hareket'e geçelim. ÖDP'den ayrılan milletvekili Ufuk Uras'ın öncülüğünde kurulan Özgürlükçü Sol Hareket, bazı reformist kesimleri de yanına aldığı yolculuğunu, 13 Mart'ta SHP'nin adını "Eşitlik ve Demokrasi Partisi" olarak değiştirmesi

ve diğer bileşenlerin de bu partiye katılmasıyla sürdürecektir. Çıkış iddiaları ve pratik hatı dolayısıyla, ÖSH'nin ve sürdürdüğü yönelimin tartışılmak zorunda olduğu açık. Ayrıca ÖSH, re-organize edilen sola en iyi örnek olma özelliğini de taşıyor.

ÖSH'nin taşıyıcısı olduğu ve Özgürlük ve Dayanışma Partisi'nin de programında geçen "özgürlükçü sosyalizm" kavramlaştırmasını şimdilik tartışmayacağız. Bu konu, başlı başına bir analiz konusu. Bu yazıda daha çok, ÖSH'nin ve "yeni sol parti" yolculuğundaki yol arkadaşlarının güncel politik yönelimleri üzerine eleştirilerimizi yaparak; bunların sola dönük tasfiye operasyonuyla bağlantısını kurmaya çalışacağız. ÖSH'nin popüler lideri Ufuk Uras'ın çeşitli gazetelere verdiği röportajları ve bazı makalelerini okumak dahi, harekete dair genel bir kaniya sahip olmak için yeterli olacaktır. ÖSH'ye göre, mevcut sol "hastalıklıdır". Körü körüne karşıtlık yapmakta, yaşamla buluşmak bir politik hat ortaya koymamaktadır. Özellikle Ergenekon, Avrupa Birliği, ulusal sorun ve anti-emperyalizm noktalarında, solun "ezberi bozulmalıdır".

Marksizm'in "tarih sınıf mücadeleleri tarihi"ni tezini bile yanlışlayan⁴ "özgürlükçü solcular", esasta yanlış buldukları şeyin "sınıf" vurgusu olduğunu ağza vurmuş oluyorlar. Ergenekon Operasyonu'nda AKP'nin desteklenmesi gerektiği ve operasyonun ülkenin karanlık geçmişiyse yüzleşmesini ifade ettiğini söyleyen⁵ "özgürlükçü solcular", "devrimci reformist"⁶ gibi kavramlar "yumurtlayarak"(pek tabii çift sarılı bir yumurta bul) iyice kafa karıştırıyorlar. Ayrıca çizdikleri bu politik hatla, sınıfı umursamadıklarını da teyit etmiş oluyorlar.

"Yeni sol parti"nin son ana kadar destekçisi olan Fuat Keyman ise, "Gerçek sol AB'ye 'evet' der" gibi ifadeler kullanıyor; ayrıca sola, "demokratik açılım" ve Ergenekon'da AKP'yi desteklemesini salık veriyor. Keyman'ın sosyalist görünüp liberal iktisadi savunduğu da bilinen bir gerçek...

ÖSH'nin öncülük ettiği "yeni sol parti"nin nasıl bir siyasal hatta sahip olacağı, işte bu örneklerle somutlanıyor. Emperyalizme karşıtlık üretmeyecek; iktidarın "samimiyet"ine inanacak; liberalizmi savunacak; Avrupa Birliği'ne "evet" diyecek; ama her nasılsa "emek hareketi" olacak; her nasılsa solcu olacak! Ve hatta solun geneline akıl verirken, özellikle de devrimci/komünist hareketi boyunca aşağılayacak!

Fazla söze gerek yok. Parlamenteoya girerek "iktidar alternatifi" olmayı düşleyen bu hareket, "on yüz bin milyon" tane daha Ufuk

Uras çıkarsa; memleketin dört bir yanından meclise tünel kazsa, hatta boru hattı döşese emekçilerin durumunda gram iyileşme olmayacağı açıktır. Emekçilerin yaşamında köklü iyileşmelerin olmasının tek geçerli yolu, ÖSH'nin net bir karşıtlık ortaya koymadığı emperyalizmle (AB dahilil) olan bağımlılık ilişkilerini de ortadan kaldıracak olan iktidar değişimidir. Evet, açık ifadesiyle, demokratik halk devrimi!

EZİLENLERİN SOSYALİST PARTİSİ KURULDU!

Yakın zaman önce bir "partileşme" haberi de devrimci hareketin içinden geldi. Ezilenlerin Sosyalist Platformu, Ezilenlerin Sosyalist Partisi oldu. Bu süreç de, solda yayılan yasalılık ve parlamentarizm havasıyla birlikte tartışılmaya muhtaç.

Uzun yıllar boyunca yasal partiye karşı çıkan ve bunu da esas olarak "ülkedeki faşizm koşulları"na bağlayan ESP, ülkede faşizm koşullarının geçerli olduğunu halen ileri sürmesine rağmen, nesnellikle ilgili bu tahliliyle çelişen bir mücadele biçimi olan "yasal parti"ye yöneldi. Hareketin genel yönelimi, kurulan partinin parlamento için de çaba göstereceğinin işaretlerini veriyor. Kurulan parti, "yapılanma sorunu"na verilen yanıt⁷ olarak tanımlanırken; kuruluş gerekçesi ise "platform miadını doldurmuştu" gibi yuvarlak sözlerle açıklandı. Geçmişte "yasal parti"ye ve partileşen hareketlere ilişkin eleştirel yaklaşımların bugün ne olduğu, neden değiştiğine ilişkin ise, neredeyse hiçbir şey söylenmedi.

Devrimciler için yasal parti gibi mücadele biçimleri, elbette, bütünüyle "uygulanamaz" değildir. Hatta parlamento dahi, koşullar uygun olduğu takdirde kullanılabilen bir "propaganda kürsüsü"dür. Ve fakat, mücadele biçimlerini tayin ederken kıstas olarak "sosyo-ekonomik tahlil" alan devrimciler, mevcut koşullarda herhangi bir değişme olmaksızın böylesi yolculuklara çıkmamaya azami dikkat gösterirler. Ayrıca, böylesi hamlelerin üzerine oturduğu teorik zemini de dostlarına ve kamuoyuna açıklamayı görev bilirler.

Ezilenlerin Sosyalist Partisi için, yukarıdaki eleştirileri aşan bir hattan eleştiriler yapmak için henüz erken olduğunu düşünmekle beraber; sürecin solda parlamentarist, yasalci eğilimlerin güç kazandığı bir dönemde devreye girmesinin manidar olduğunu düşünmekteyiz.

MAOİSTLER SİSTEMDEN KOPMAYA, MİLTİTLAŞMAYA ÇAĞIRIYOR!

Yukanda verdiğimiz üç örneği "re-organizasyon" süreciyle birleştirmemizin nedeni, şu süreçte yayılan yasalılık havasının kaynağının egemen sistemin son dönem yönelimiyle ilintili olduğunu düşünmemizdir. Estirilen "ılımlı" hava, egemen sistemin oynadığı sinsî bir oyunu işaret etmektedir. Devrimci hareketi dahi "makul" ölçülere çekmeye ve kendi çizdiği sınırlara hapsedmeye çalışan egemen sistemin "demokratikleşme" balonu, halihazırda patlamıştır. Yaşanan örnekler bir kez daha ortaya koymuştur ki, bu memleketinde demokrasi yoktur! Demokrasi'nin olmadığı yerde ise, esaslaşan bir "demokratik hat" mümkün olmadığı gibi; devletin başlatıldığı herhangi bir süreçle ilişkin iyi niyetli yaklaşımlar da sergilenmez. Maoistler, değişik mücadele biçimlerini reddetmemekle beraber, faşist saldırıların azgınlaştığı, egemen sistemin emekçi sınıfları ve ezilenleri her gün daha fazla kısıtlaymaya çalıştığı; öte taraftan ise emekçi hareketinde kıpırdanmaların yaşandığı bu süreçte, bütün dostlarını ve halk güçlerini, mücadeleyi keskinleştirmeye ve sistem karşısı bir hatta militanlaştırmaya çağırılmaktadır. Süreç, devrimci ve komünistlere geri çevrilemez görevler vermektedir. Bu görevlerin hakkından gelmek için, cüret ve cesaretle ileri atılmak gerekmektedir.

DİPNOTLAR:

- 1: Burada bahsi geçen, tahmin edileceği üzere, Çemberimde Gül Oya, Hatırla Sevgili, Bu Kalp Seni Unutur Mu? gibi televizyon dizileri ve bunların yanında, gazetelerde çarşaf çarşaf basılan döneme ait "belgesel" yazılardır.
- 2: Halk İçin Devrimci Demokrasi Gazetesi, Sayı:170
- 3: Günlük Gazetesi, 12.04.2009
- 4: "Özgürlükçü Sol Üzerine Notlar, Kazım Ateş, www.turnusol.biz, 10 Mart 2009
- 5: Ufuk Uras röportajı, Habertürk Gazetesi, 17.02.2010
- 6: ÖSH lideri konumunda görünen Ufuk Uras'ın sık kullandığı tanımlardan. Kaynağını, dünya solundaki "reformist olmayan reformlar" tartışmasından alıyor. Bu tartışmanın bir tarafına göre, reformizm bir yanlış değil, devrime ulaşmanın yöntemi. Ülkemizde de bazı kesimler bu tezi, Mahir Çayan'ın "kesintisiz devrim" teziyle birleştiriyorlar.
- 7: "ESP kuruldu, özgürlüğe kapı açıldı", Atılım Online, 28.01.2010

Devlet kendi yasalarını çiğniyor!

Munzur Vadisi Milli Parkı sınırları içinde yapılan Mercan HES'in kaçak şekilde yapıldığı ortaya çıktı

DERSİM- Devletin ve şirketlerin kar hırsı için hayata geçirilen, yapıldığı coğrafyalarda her türlü canlının yaşam alanın yok olmasına neden olan baraj ve HES projelerinin yapımı sürerken devlet bu projelerin gerçekleştirilebilmesi için her türlü hukuki yolları da hazırlayarak şirketlerin önünü açıyor. Öyleki şirketlerin önündeki engelleri açmak için can havliyle çalışan devlet bu kez baraj yapmak için kendi koyduğu yasaları bile 'çiğnedi'!

Munzur Vadisi Milli Parkı alanına dahil

olmasına rağmen bu alanda yapılan Mercan HES'in kaçak yapıldığı ortaya çıktı. Milli Park sınırları dahilinde olmadığı söylenen Mercan HES'in kaçak olarak yapıldığı çevre girişimcileri tarafından tespit edildi. Dersim'in Ovacık İlçesi'nde yapılan Mercan hidroelektrik santralinin tamamının kaçak olduğunu tespit eden Tunceli İHD temsilcisi Avukat Barış Yıldırım ve Dersim Çevre Girişimi (DÇG) ile savcılığa suç duyurusunda bulundu. Avukat Barış Yıldırım suç duyurusunun ardından adliye çıkışında DÇG

üyeleri ile birlikte basına yaptığı açıklamada şunları ifade etti: "Bugüne kadar Mercan HES'in Munzur Vadisi Milli Parkı sınırları dahilinde olmadığı biliniyordu. Bilgi edinmek için yapılan başvurular sonucunda Mercan HES'in yapıldığı alanın tamamının Munzur Vadisi Milli Parkı alanına dahil olduğu tespit edilmiştir. Milli park gelişim planı olmadan milli park alanına hiçbir suretle yapı yapılamaz ve bu yönde izin kesinlikle verilemez. Milli Parklar Kanunu madde/8'de bu aynen böyle geçmektedir" dedi.

'Mercan HES, kaçak yapıdır': Açıklamanın devamında, Munzur Vadisi Milli Parkı'na ait 'gelişim planı'nın bulunmadığını ifade eden Yıldırım şöyle devam etti: "gelişim planı bulunmayan bir alana hiçbir suretle yapı yapılamayacağı kanunda açıkça belirtilmiştir. Mercan HES, gelişim planı olmayan bir milli park alanı içerisinde yapılmıştır. Milli park alanına yapılacak tesisler için Tarım ve Orman Bakanlığı'na izin verilebilir. Ancak skandal olan konu, Mercan HES, izin alınmadan yapılmış bir yapıdır. Yani böyle bir izin başvuru

rusu alınmadan yapılan Mecan HES bu şekilde tamamen kaçak bir yapıdır."

'Mercan HES yıkılmalıdır': Hukuksuz bir şekilde yapılan Mercan HES'in bu şekilde kaçak yapı statüsüne girdiğinden Mercan HES'in her türlü yürütmesinin durdurulması gerektiğini kaydeden Yıldırım, "Mecan HES kanunlara göre yıkılmalı ve verilen her türlü zarar telafi edilmelidir." dedi. Bu durum karşısında yargıyı göreve çağırarak Avukat Barış Yıldırım, Mercan HES'in ülke tarihinde bir ilk olduğunu ve yıkılması gereken bir baraj olduğunu belirtti.

Ülke genelinde yöre demekleri ve çevreciler ile demokratik kitle örgütleri alanlara çıkarak devletin doğayı ve kültürü yok eden baraj ve HES projelerini protesto ettiler. '14 Mart Uluslararası Nehirler, Su ve Yaşam İçin Barajlara Karşı Eylem Günü'nde Munzur'dan Fırtına Vadisi'ne, Dicle'den Yuvarlakçay'a kadar ülkenin birçok nehir ve ırmağı üzerinde kurulmak istenen baraj ve HES'lere karşı çıkan çevreciler, AKP il binalarına siyah çelenk bıraktı. TUDEF'in çağrısıyla hareket eden Dersim yöre demekleri birçok ilde AKP il binasına yürüdü, "Dersim'de baraja hayır" dedi.

'Doğa insana ait değil, insan doğaya aittir'

İSTANBUL- "Munzur darda, Dersim isyanda", "Munzur özgür olacak", "AKP, nalet şero to" sloganları haykıran yüzlerce kişi, baraj projelerinin durdurulması talebiyle Miniaturk'te toplanarak buradan AKP il binasına yürüdü. "Barajları durdur, sürgünleri açıkla", "Fırat'ı, Dicle'yi, Tuna'yı, Ren'i; AB, AKP değil, halklar yönetsin", "Munzur'da barajlara hayır" pankartları arkasında yürüyen dernek, devrimci, demokrat kurum üyeleri, "Dereler özgürdür, özgür olacak", "Munzur darda, Dersim isyanda", "AKP, nalet şero to", "AKP Munzur'da boğulacak" sloganları attı.

AKP il binası önüne gelindiğinde yapılan basın açıklamasını Dersim Dernekleri Fe-

'Baraj ve HES'lerle katliam emri verilmiştir'

Şirketlerin ve hükümetin hedeflerinden birisinin de Dersim olduğunu dile getiren Şen, "Binlerce yıllık kültürel ve tarihsel zenginliği, kutsal mekanları ve o coğrafyaya hayat veren endemik bitki ve hayvan türleri ile Munzur vadisi de, karlarına katmak isteyenlerin hedefi olmuştur. Baraj ve hidroelektrik santral projeleri ile katliam emri verilmiştir." dedi.

'Munzur baraj projeleri iptal edilsin'

Baraj ve HES projelerinin yapılması durumunda Dersim'in insansızlaştırılacağını kaydeden Şen, "Başbakan her konuşma-

çilmediği sürece TEKEL işçileri gibi Ankara'da olacaklarını ve tavırlarını kararlılıkla sürdüreceklerini belirtti.

'Doğa insana ait değil, insan doğaya aittir'

DERSİM- Dersim Çevre Girişimi (DÇG) bileşenleri, "Doğa insana ait değil insan doğaya aittir/Dersim'de barajlara hayır" yazılı pankart eşliğinde, AKP il binasına "Barajlara hayır" yazılı siyah çelenk bıraktı. Yeraltı Çarşısı'nın üstünde bir araya gelen Dersim halkı, AK il binasına doğru, "Dersim'de baraj istemiyoruz", "Munzur özgür olacak", "AKP barajı al başına çal", "Şirketler Dersim'den defolun" sloganları atarak yürüdü. AKP il binasının önüne gelindiğinde

yerde baraj karşıtları ayakta. Buradan yetkililere sesleniyoruz; baraj projelerini tekrar gözden geçirin ve iptal edin." denildi. Protesto eylemi alkışlar ve sloganlar eşliğinde sona erdi.

'Dersim halkı için Munzur suyu kutsaldır'

BURSA- Baraj projelerine karşı Gemlik Tunceliler Derneği tarafından düzenlenen eyleme Demokratik Haklar Federasyonu da destek verdi.

AKP binası önüne yürüyerek burada basın açıklaması düzenlendi. Üyeler adına açıklamayı yapan Gemlik Tunceliler Derneği Başkanı Yusuf Topçu, nehir ve derelere yakın yerlerde doğa ile dengeli bir yaşam sürdüren insanların, 10 yıldır devlet ve şirketlerin maddi kar amaçlı kurdukları baraj ve hidroelektrik santralleri ile sistematik şekilde kurban edildiğini belirtti.

Dersim halkı için Munzur suyunun kutsal olduğunu söyleyen Yusuf Topçu, "Munzur suyu ve o suyun bulunduğu coğrafya, barajlar yapılarak yok edilmek istenmektedir. Dersim'de Munzur barajlar projesi adı altında 8 adet baraj ve hidroelektrik santral yapılmasına başlanmıştır. Üyeler arasında Bunun iki tanesi bitme aşamasındadır. Bu proje uygulanırsa, milli park ilan edilen 42 bin hektarlık alan içinde barınan canlılar yok olacaktır. Bölgede, 114 bin hektar arazi tarıma elverişli, bunun yaklaşık 12 bin hektarı sulanabilir durumdadır. Yapılacak barajlar ise, sulu tarıma elverişli değildir." Baraj ve HES'lerin tamamlanması durumunda, Dersim'in su potansiyelinin yüzde 37'sinin baraj gölünde tutulacağı ve bu yüzden de bölgenin atmosfer dengesinin bozulacağı ve ikliminin değişeceğini belirten Topçu, son olarak, baraj projelerine karşı protestolarını sürdüreceklerini dile getirdi.

Grup Munzur'dan yeni albüm HAYKIRIŞ

Babanın Türküsü/Onların Kavgası, Hep Birlikte, Tutuştu-run Geceleri, Beklenen Uzak Değil, Bahara Çağrı ve son olarak 2008 yılında Kızıl Anka albümüyle dinleyicilerinin beğenisini toplayan Grup Munzur yoğun, ayrıntılı, titiz bir çalışmanın ürünü olan "HAYKIRIŞ" adlı albümünü Nisan ayında dinleyicilerinin beğenisine sunacak. Kızıl Anka albümünde "Koskoca bir tarihtir, içimizden yükselen çığlıkları ezgilere dönüştüren yolculuğumuz" diyen Grup Munzur, yolculuğuna ara vermeden "Haykırış" albümüyle kararlı bir şekilde devam ediyor. Yeni albümlerinde kendi eserlerinin yanı sıra, yine farklı dil ve kültürlerin kardeşliğini ezgilerde buluşturuyor. Ve yine eşit, özgür, sömürsüz bir dünya için yürütülen mücadelenin ezgilerini yaratmaya ve yaşatmaya devam ediyor. "Haykırış" albümünde 13 eserlik bir repertuvarla karşımıza çıkacak olan Grup Munzur; Kürt edebiyatının büyük şairlerinden Cigerxwin'un şiirini bestelemiş, Yunanistan'ın tanınan sesi Giannis Charoulis'in, güçlü yorumuyla tanınan Azeri sanatçı Cavit Murterzaoglu'nun eserlerine kendi düzenlemeleriyle yer vermişler. Grup Munzur Türkçe, Kürtçe ve dikkat çekecek olan Arapça bir eserin yanında yeni düzenlemeler ve tınılarla dünle bugün arasında köprü kurarak dinleyicilerinin beğenisini toplayacak gibi gözüküyor. Birçok usta müzisyenle çalışan grup, enstrümantal bir esere de yer vererek yeni albümlerinde yine, yeni müzikal bir zenginlik ve kaliteyle karşımıza çıkıyor.

NEWROZ PİROZ BÊ

Baran Gezici

Zamanın birinde Kürt yurdunda Dehaq isminde bir hükümdar varmış. Hükümdarın vücudunda bir hastalık oluşmuş. Hiç bir dermanla iyileştirilemez yaralar peydahlanmış. Memleketin bütün hekimleri türlü türlü ilaçlar sunmuşlarsa da bir türlü hükümdarın vücudunda oluşan yaraları iyileştirememişler.

Kürt düşmanı bir hekim bu durumu firsat bilip hükümdara yarasını iyileştirecek bir ilaç keşfettiğini söylemiş. Hekimin bulduğu ilaç; her gün 2 Kürt genç insanın kafaları kesilerek kanları hükümdarın vücuduna sürülerek yaraları iyileşecekmış.

Bu Kürt düşmanı hekim fikrini hükümdara kabul ettirmiş. Her gün iki genç insanın kafası kesilerek kanları hükümdarın vücuduna sürülüyormuş. Bulunan ilaç ile hükümdar, acılarının dindiği kanısına vararak kendini rahat hissediyormuş. Ancak asıl amaç Kürt neslini yot etmekmiş. Durumu fark eden hükümdarın vezirlerinden birisi bu durum karşısında bir çare düşünmüş.

Her gün kafası kesilmek üzere saraya getirilen 2 gençten birini sarayın arka kapısından gizlice çıkartarak, dağa çıkması ve ortalıkta görünmemesi gerektiğini söylemiş. Böylelikle vezirin kurtardığı ve dağa gönderdiği gençlerin sayısı gün geçtikçe artmaya başlamış. Dağda biriken gençler bir güç oluşturmuş. Aynı zamanda hükümdarın zulmüne karşı da planlar düşünmeye başlamışlar.

Yapılan plan başkaldırıdır, isyandır. Ancak Dehaq'ı öldürmek nihai kurtuluş olacaktır, diye düşünmeye başlamışlar.

Bir gün sıra bir demircinin oğlu olan KAWA adında bir gence gelmiş. Kurban edilmek üzere akşam kafası kesilecek ve kanı Dehaq'ın vücuduna sürülerek yaraları iyileştirilecek.

Dağdaki gençlerle iletişimde olan KAWA Dehaq'ı öldürme görevini üstlenir. KAWA babasından ona bir balyoz yapmasını ister ve düşüncesini babası ile paylaşır. Babası KAWA'ya bir balyoz yapar ve elbisesinin içine (sırt kısmına) saklar.

Akşam kurban edilmek üzere saraya götürülen KAWA düşüncesini vezirle de paylaşır. Vezir KAWA'yı destekler ve Dehaq'ın huzuruna sağ olarak çıkartır.

Acılar içinde kana susamış Dehaq, veziri ve gelen genci görünce kanı sorar: KA... (Kürtçe Ka: hanı, nerede?) sırtına elbiselerin içine sakladığı balyozu çıkardığı gibi Dehaq'ın kafasına indirir, WA der. (WA: Kürtçe işte, al sana demek). "Dehaq öldü" zafer çığlıkları ile halka duyurulur. Haberi alan dağdaki gençler zaferi kutlamak üzere yüksek tepelerde ateş yakarlar.

İşte o gün yakılan o ateş, NEWROZ ateşidir. Kürt halkının başkaldırışıdır. Zaferin ateşidir.

Efsaneye göre Dehaq'ın öldürülüşü ve zafer ateşinin yakıldığı gün 21 Mart tarihine denk düşer.

Ondan dolayı 21 Mart Kürt halkı için o günden sonra bayram olarak kutlanır. Kurtuluş günü olarak anılır. NEWROZ yeni bir gün demektir. Dehaq zorbasının öldürülmesi, Kürt halkı için yeni bir günün, yeni bir geleceğin başlangıcı olmuştur.

Özgürlüğün simgesi olan KAWA'nın direnci ile NEWROZ PİROZ BÊ.

Çukurova ve Mersin tehdit altında

MERSİN- Mersin Emek ve Demokrasi Platformu bileşenleri bir açıklama yaparak Niğde-Ulukışla'da yapılması planlanan altın-gümüş madeni işletmesinin gidişatı ve gerçekleşmesi durumunda vereceği zararları sıralayarak kamuoyunu bilgilendirdi ve 20 Mart cumartesi günü Ulukışla'da siyanürlü altın işletmeciliğine karşı yapılacak mitinge çağrıda bulundu. KESK binası önünde bir araya gelen platform üyeleri 'Ne nükleer, ne siyanür, temiz hava, temiz su' yazılı pankart açarak Taş Bina'ya yürüdü. Burada bir açıklama yapan platform üyeleri Ulukışla-Porsuk ve Hasangazi Köyü'nde altın madeni işletmesi

kurma çalışmalarının sürdüğü ve bu işletmenin faaliyete başlamasıyla tüm ülkenin tehlike altında olacağı uyarısında bulundu.

Büyük Tehlike

Bir başka büyük tehlikenin de altın elde edilmesinde kullanılan pasa yığınlarından asit drenaj nedeniyle ortaya çıkacak ağır metallerin ve özellikle kanserojen etkiye sahip arseniğin yeraltı ve yüzeysel sular ile Çukurova'ya taşınması olduğu belirtilen açıklamada, ağır metal içeren suların sulamada kullanılmasının da tarımsal ürünlerde ağır metal birikimine neden olacağı belirtiliyor.

derasyonu adına Munzur'u Koruma Kurulu sözcüsü Hasan Şen yaptı. Suyu metalaştırmak ve piyasalaştırmak isteyen şirketlerin ve hükümetin, temiz su kaynaklarına el koyduğunu belirten Şen, Munzur, Hasankeyf, Karadeniz dereleri ve birçok temiz su kaynağının üzerine baraj ve HES yapımının hızlandırıldığını kaydetti.

sında 'Munzur barajlar projesini gözden geçirebiliriz' diyor. Biz de bu projenin yendi-gözden geçirilmesi, sonrasında ise iptal edilmesini sağlamak için, uyan amaçlı olarak birçok ilde AKP il binalarının önüne geldik. Ve 'Munzur Baraj Projeleri'nin iptal edilmesini istiyoruz." dedi. Şen, son olarak, baraj projelerinden vazge-

ise burada DÇG adına açıklama yapıldı. Baraj projeleri ile bölgenin tamamen insansızlaştırılmak istendiğine değinilen açıklamada, "Artık boşa harçayacak tek bir saniyemiz bile yok." denildi. Ülkenin birçok yerinde baraj karşıtlarının ayakta olduğunu vurgu yapılan açıklamada "Bugün Muğla'da, Eskişehir'de, Karadeniz'de, Hasankeyf'te, Dersim'de ve daha birçok